

શ્રી આત્માનંદ સભા
પ્રકાશન

પુસ્તક ૩૮ મું મંવત ૧૯૯૭
અંક ૭ મો માધ

પ્રકાશક:—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
ભાવનગર

જા
મ
ન
ગ
ર
નું
નું
ગ
શિ
ખ
રી

વિષય-પરિચય

૧. પર્વતાન્યોક્તિ.	...	...	...	(કવિ રેવાશંકર વાલજી અધિકા.)	૧૭૭
૨. અન્યોક્તિનું પદ્યમાં વિવરણ...	...	...	...	(" ")	૧૭૮
૩. શ્રી શ્રુતજ્ઞાન.	...	...	...	(પં. શ્રી ધર્મવિજયજી મહારાજ)	૧૮૦
૪. સુખદુઃખ-સમીક્ષા .		...	...	(આ. શ્રી વિજયકરતૂરસુરિજી મહારાજ.)	૧૮૪
૫. ધર્મશર્માભિયુદય મહાકાવ્ય : અનુવાદ...	...	...	...	(ડૉ. ભગવાનદાસ મ. મહેતા.)	૧૯૦
૬. નિર્વિકલ્પ રસનું પાન.	...	...	...	(રા. ચોકસી.)	૧૯૩
૭. પાપ ભારે ભરી ! નાથ મુજ નાવડી પદ્ય	...	...	...	(રા. ઝવેરી મૂળચંદલાઈ આશારામ)	૧૯૫
૮. સાધન સંબંધી કેટલીક વાતો...	...	...	...	(અનુ: અભ્યાસી બી. એ.)	૧૯૬
૯. ધર્મવિકાસી સુમન.	...	...	...	(મુનિશ્રી હેમેન્દ્રસાગરજી મહારાજ.)	૧૯૮
૧૦. પરમાત્માનું અધિરાજ્ય (અનુવાદ).	...	...	...	(શ્રી ચંપતરા જી જૈની.)	૧૯૯
૧૧. સુધારો	...	...	...	...	૨૦૨
૧૨. વર્તમાન સમાચાર.	...	...	...	...	૨૦૩
૧૩. વસ્તીપત્રક માટે સૂચના.	...	...	...	(શ્રી નરોત્તમદાસ બી શાહ.)	૨૦૪

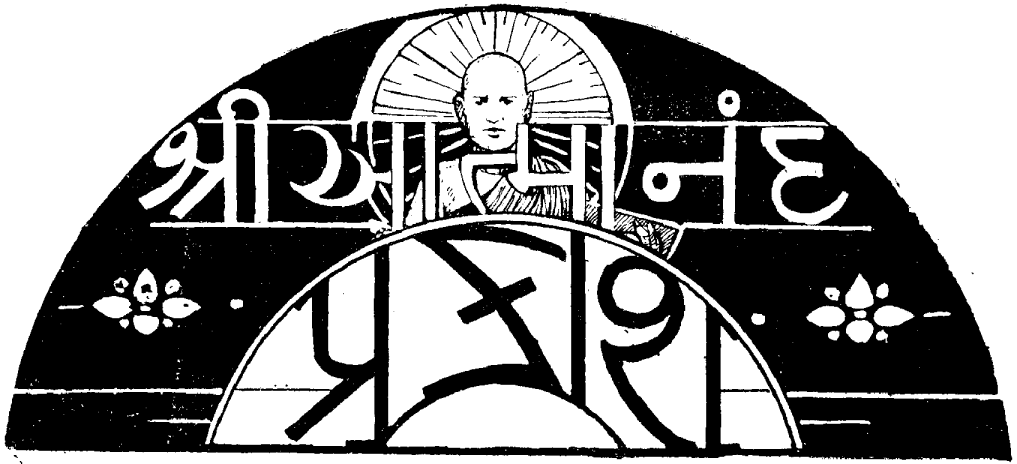
અમારા માનવંતા પેટ્રન સાહેબો અને લાઈફ મેમ્બરોને ભેટ.

આ સભાના અત્યાર સુધીમાં થયેલા પેટ્રન સાહેબો અને લાઈફ મેમ્બરોને આ સભા તરફથી પ્રગટ થયેલાં અનેક સુંદર ગ્રંથો ભેટ આપવામાં આવેલા છે; કારણ કે આ સભામાં લાઈફ-મેમ્બર થનાર જૈન અંધુઓને આર્થિક દૃષ્ટિએ પણ છપાતા ગ્રંથોની કિંમત સામાન્ય રાખવામાં આવતા ભેટના ગ્રંથોનો સારો લાભ મળે છે, કે જેવો લાભ બીજા મળી શકતો નથી, જે આ સભાના તે માટેના ધારાધોરણ અને રિપોર્ટનું મનનપૂર્વક વાંચન કરનાર અંધુઓ તે જાણી શકે તેવું છે.

ગયા માગશર, પોષ, માસના અંકમાં જણાવેલા ભેટના પાંચ પુસ્તકોનું પારસલ રેલ્વે તથા તે અંકોમાં જણાવ્યા પ્રમાણેનું વી. પી. આ માસની શુદ્ધ ૧૫ના રોજથી શરૂ કરવામાં આવેલ છે જે સ્વીકારી લેવા નમ્ર સૂચના છે.

ભાવનગરના લાઈફ-મેમ્બરોએ પોતાના તે ભેટના ગ્રંથો સભાએ આવી લઈ જવા અથવા તો મંગાવી લેવા નમ્ર સૂચના છે.

વાર્ષિક મેમ્બરોને તે પાંચ બુકોમાંની નં. ૩-૪-૫ ની ત્રણ બુકો ભેટ આપવાની છે, તેમણે પણ મંગાવી લેવા પ્રયત્ન કરવો.

પુસ્તક : ૩૮ મું : આત્મ સં. ૪૫ : વીર સં. ૨૪૬૭ : મહા :
અંક : ૭ મો : * * વિક્રમ સં. ૧૯૯૭ : ફેબ્રુઆરી :

સદ્બોધક સાહિત્ય.

પર્વતાન્યોક્તિ.

સાહિત્યના ગ્રંથોમાં મેરુપર્વતને સુવર્ણમય અને કૈલાસપર્વતને રજત-
(રૂપા)મય વર્ણવ્યા છે. એક ઉપદેશક કવિ એ બંને વિષે તાત્ત્વિક અને વ્યવહારિક
દૃષ્ટિએ પોતાનો આંતરિક ભાવ પ્રદર્શિત કરે છે કે—

શ્લોક (વસંતતિલકાવૃત્ત)

કિં તેન હેમગિરિના, રજતાદ્રિણા વા,

યત્રાશ્રિતાન્ન તરવસ્તરવસ્ત એવ ।

મન્યામહે મલય એવ યદાશ્રયેણ,

કંકોલ, નિમ્બ કટુતા અપિ ચંદના સ્યુઃ ॥ ૧ ॥

અર્થાત્—મેરુપર્વત સુવર્ણમય હો તતઃ કિં (તેથી શું?) અને કૈલાસપર્વત
રૂપામય હો તતઃ કિં (તેથીએ શું?) એ બંને સમૃદ્ધ પર્વતોનાં આશ્રિત થઈ

[૧૭૮]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

રહેલાં એવાં (કડવા, તીખાં, ખાટાં) વૃક્ષો તો જેવા ને તેવાં જ રહ્યાં છે ને !!! અમે તો માત્ર મલયાચળ (ચંદન વૃક્ષોનો આશ્રયદાતા) પર્વતને જ પર્વત માનીએ છીએ કે જેણે પોતાની સમૃદ્ધિ(સૌરભરૂપી)થી કડવા, ખાટાં, તીખાં વૃક્ષોને પણ ચંદનમય કરી મૂક્યાં છે !!!

ઠાલા વાચકવર્ગ! આ પર્વતાન્યોક્તિ જનસમાજને કેવું અસરકારક સૂચન કરી રહી છે? આપણા સમાજમાં પણ મેરુ અને કૈલાસ જેવા સંપત્તિસંપન્ન ધનાઢ્યો-ગૃહસ્થો-શ્રીમંતો અનેક વ્યક્તિઓ છે, પણ જેણે પોતાની એ વિભૂતિઓથી સમાજને, સ્વદેશને, સ્વજનને, સ્વજ્ઞાતિને કે ઇશ્વરીસૃષ્ટિના કોઇપણ વિભાગને પરિપાલન કે પોષણ આપ્યું નથી, નિરાધારો તરફ હાથ લાંબાવી સાથ આપ્યો નથી, દુઃખીઓ તરફ આર્દ્ર દષ્ટિ કરી તેઓની સંતપ્ત આંતરડીને ઠારી નથી, પરમાથોનાં કામમાં પગલુંએ ભર્યું નથી, એવા શુષ્ક હૃદયના શ્રીમંતોનું જીવન જરૂર મેરુ અને કૈલાસપર્વત જેવું જ નિરર્થક છે ! અને પવિત્ર જગતથી પોતાની સમૃદ્ધિનો સદુપયોગ કરનારા સત્પુરુષો-સન્નજનવર્યોનું જીવન મલયાચળની ધન્ય સમૃદ્ધિ સમાન છે !!!

કદાચ કોઇ એવો નિરાશવાદ રજૂ કરે કે, ધન વિના પારમાર્થિક કાર્યો શી રીતે કરી શકાય? તો તેઓને સવિનય વિદિત કરવાનું કે, માત્ર ધન (પૈસા) એ એક જ માત્ર સંપત્તિ નથી, જગતના અદ્ભુત ઇન્સાફી ન્યાયાધીશે પોતાની વિભૂતિ વિવિધરૂપે વિસ્તારેલી છે, અને તે બધી જ સત્કાર્યોમાં પ્રેરી શકાય છે. મનોબળ, બુદ્ધિવિકાસ, કાર્યદક્ષતા, દ્યાર્દ્ર હૃદય, શાસ્ત્રીયજ્ઞાનવિશારદતા, એ વિગેરે સત્સાધનોથી પરમાર્થ અવશ્યમેવ સાધી શકાય છે, એવા અનેક નરરત્નોનાં યશોભૂષણ નામે અઘાપિ મોજુદ છે-પ્રશસ્ત છે-અમર છે, અને દૃષ્ટાંતરૂપ દિવ્યતાથી દીપી રહ્યાં છે.

સન્નજનો! શ્રીમંતો! તમારે આ અમૌલિક માનવજીવન સાકૃત્ય કરવું હોય, સત્કીર્તરૂપી કમનિય કાન્તાને વરવું હોય અને આ ક્ષણિક પુદ્ગલમાં બ્યાપી રહેલા અમર આત્માને ચિરસ્થાયી સ્થાન મેળવવા ભાગ્યશાળી થવું હોય તો જરૂર જરૂર પરમાર્થ પ્રદેશના પાંથિક બનો. આ અમૂલ્ય માનવજન્મ કૃતકૃત્ય કરવો હોય તો પ્રભુએ આપેલી સમૃદ્ધિનો સદુપયોગ કરી લ્યો. “કોણે દીઠી કાલ?”

મધમાખીઓની પેઠે પાછળથી પરતાવો (હૃદયબળાપો) જીવનની અંતિમ ઘડીએ ન થાય, માટે ચેત! માનવ ચેત! કિં બહુના?

ઉપરની અન્યોક્તિનું પદમાં વિવરણ.

દોહરો.

સમૃદ્ધિ-સંપત્તિનો, વિગતે થવા વિકાસ;

અન્યોક્તિથી સૂચવે, આત્માનંદ પ્રકાશ ॥ ૧ ॥

પર્વતાન્યોક્તિ.

[૧૭૮]

વસંતતિલકા વૃત્ત.

વાંચ્યો સુવર્ણમય મેરુ નગાધિરાજ,
કૈલાસનો પથુ રૂપામય સર્વસાજ;
કિન્તુ અરે ! હૃદયમાં અતિ ગ્દાનિ થાય,
(એ) સમૃષ્ઠિશ્રી સુખ ન આશ્રિતને જણાવ !!! ૧

શ્રીમંત સર્વ પ્રતિ છે કવિની વિનંતિ,
જેને હૃદે અરર છે ન હયા દ્રવંતી;
સંપત્તિ સર્વથકી માત્ર સ્વપિંડ પોષ્યો !
શાણો પ્રભુ, નહીં ગણે ઉર ક્ષમ્ય દોષો. ૨

સ્વજ્ઞાતિનું, સ્વજનનું, નિજ જન્મમૂનું,
કલ્યાણ સાધ્યું નહીં, તો શિર ઋણ જૂનું;
છે ચંચળા સકળ સમૃષ્ઠિ-સંપત્તિઓ;
સાધો પરાર્થ, નિત્ય બોધ કરેયતિઓ. ૩

આયુષ્ય આ ક્ષણપ્રતિક્ષણ આદ્યું જાણ્યે,
વિદ્યુત્પ્રભા જલતરંગ સમું જણાણ્યે;
આબાહ છે શરીરપીંજર ત્યાં સુધીમાં,
છે સાક્ષી આત્મનિજ દેહરૂપી મઢીમાં. ૪

સમૃષ્ઠિ છે સકળ ચાંદની ચાર દીની,
પશ્ચાત્ ઘોરતમ છે, ઉરમાંડી માની;
આ બોધ વાક્યતણી ધન્ય ઘડી ગણી લ્યો,
પરમાર્થ કાર્ય કરવાનું હૃદે જડી લ્યો. ૫

દોહરો.

પવતની અન્યોક્તિ આ, માર્ગ સૂચવે આમ;
હજી બાજી છે હાથમાં, કરી લ્યો રૂડાં કામ. ૧

ભાવનગર-૧૩૧
સં. ૧૯૯૭ મકરમંકાન્તિ
તા. ૧૪-૧-૪૧ ભોમ

લી. સન્માર્ગસૂચક,
રૈવાશંકર વાલજી બધેકા
નીતિધર્મેપિદેશક-ઉજમબાઇ કન્યાશાળા,
ભાવનગર.

વેખક:—શાસનપ્રભાવક આ. શ્રીમદ્ વિજયમોહનસૂરીશ્વરજી પ્રશિષ્ય

પં. શ્રી ધર્મવિજયજી ગણિ.

શ્રી શ્રુતજ્ઞાન.

[ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૦૩ થી શરૂ.]

[અવાન્તર-સમ્યગ્દર્શનનાં શમ-સંવેગાદિ લક્ષણોનું સ્વરૂપ.]

મોક્ષના ખીજભૂત સમ્યગ્દર્શન ગુણ આત્મામાં ઉત્પન્ન થયો છે કે કેમ? તે જેનાવડે જાણી શકાય તેને સમ્યગ્દર્શનના લક્ષણો કહેવામાં આવે છે. ધ્વજવડે જેમ મંદિરનું જાણપણું થાય છે, ધૂમાડાથી અગ્નિનું જેમ જ્ઞાન થાય છે તે પ્રમાણે આગળ કહેવાતા શમસંવેગાદિ લક્ષણોવડે આત્મામાં સમ્યગ્દર્શન ગુણ ઉત્પન્ન થયાનું જાણી શકાય છે. વર્તમાનમાં તીર્થંકરમહારાજ, કેવલી-ભગવંત, મનઃપયાયજ્ઞાની, અવધિજ્ઞાની, શ્રુત-કેવલી વિગેરે સાતિશયજ્ઞાનીઓનો અભાવ છે. જે તીર્થંકરમહારાજાદિ વિશિષ્ટ વ્યક્તિઓનો સદ્ભાવ હોય તો તો તેમને પૂછીને સમ્યગ્દર્શનાદિ ગુણોત્પત્તિ માટે નિશ્ચય કરી શકાય, પરંતુ કાલદોષને અંગે તે વિશિષ્ટ વ્યક્તિઓના વિરહ-પ્રસંગે સમ્યગ્દર્શનાદિ ગુણોત્પત્તિ માટે અનુમાન કરવાનું સાધન આગળ કહેવાતા શમસંવેગાદિ લક્ષણો જ છે. અર્થાત્ જે ભાગ્યવાન આત્મામાં આ શમ-સંવેગાદિ લક્ષણો છે તે આત્મા સમ-કિતવંત હોઈ શકે છે. શમ, સંવેગ, નિર્વેદ, અનુકમ્પા અને આસ્તિક્ય એ સમ્યગ્દર્શનના પાંચ લક્ષણો પૈકી ક્રમશઃ એક એકનો વિચાર કરીએ.

શમ:—શમ, પ્રશમ, ઉપશમ ઇત્યાદિ પદો ભગભગ સમાન અર્થવાળા સમજવા. ગુસ્સો આવવાનું નિમિત્ત હોય કે ન હોય છતાં ક્રોધમોહનીયના ક્ષયોપશમાદિથી જે ક્ષમા ધારણ કરવી તેનું નામ ‘શમ’ છે. સામાન્ય રીતિએ વિચારીએ તો આપ-

ણને જણાશે કે-જગતવર્તી નાના મોટા સવ સરાગી જીવો ઉપરથી પ્રાયઃ શાંત જેવા દેખાતા હોય, પરંતુ નિમિત્ત મળતાં તૂર્ત જ એકદમ ઉગ્ર ગુસ્સો આવી જાય છે. આવી પરિસ્થિતિમાં સમ્યગ્દર્શન ગુણ સંભવી શકતો નથી. કોઈ વ્યક્તિએ આપણું ખગાડયું હોય, નુકશાન કર્યું હોય છતાં પણ તેના અપરાધી ઉપર ગુસ્સો ન કરતાં ક્ષમાભાવ ધારણ કરવો તેનું નામ ‘શમ’ છે. આવા પ્રસંગે હૃદયમાં એ વિચારણા આવે કે-ચેતન! તારું ખગડવું અથવા ન ખગડવું તે અન્ય કોઈ વ્યક્તિના તાળાની વાત નથી, અન્ય વ્યક્તિ તો તેમાં યત્કિંચિત્ નિમિત્ત બની શકે છે, વસ્તુતઃ વિચારાય તો ખગડવા-ન ખગડવામાં પોતાનો આત્મા જ મુખ્ય કારણ છે. આત્મામાં તેવા પ્રકારના કોઈ દૃઢ કર્મ ખંધાયા હશે તો ગમે ત્યાંથી ગમે તે નિમિત્ત મળવા સાથે અવશ્ય તે કર્મનું ફલ ભોગવવું પડશે, આવી શુભ વિચારણાદ્વારા ક્રોધાદિ કષાયોના કડવા ફળોનાં ચિંતન-પૂર્વક જે ક્ષમાભાવ રાખવો તેનું નામ પ્રશમ છે. જે માટે ભગવાન હરિભદ્રસૂરિ મહારાજાએ જણાવ્યું છે કે—

પયદ્વય વ કર્માણં વિચાગિઝં વા વિવાગમસુહંતિ ।
અવરજ્ઞેડવિ ન કુપ્પદિ, ઉવસમતો સવ્વક્કાલંપિ ॥૧॥

ભાવાર્થ:—“સમ્યગ્દર્શનજન્ય તથાપ્રકારના સ્વભાવથી જ અથવા કર્મના અશુભ ફળોને જાણ-

શ્રી ક્ષતજ્ઞાન

[૧૮૧]

વાથી હું મેશા અપરાધી-ગુનેહગાર ઉપર પણ ક્રોધ ન કરે, કિંતુ ક્ષમાભાવ રાખે તેને 'પ્રશમ' કહેવાય છે."

સંવેગ:-'સંવેગો મોક્ષામિલાષઃ' સંવેગ એટલે મોક્ષની અભિલાષા, અર્થાત્ શુભ કર્મના ઉદયથી પ્રાપ્ત થતી ચક્રવર્તીપદવી ઇન્દ્ર-પદવી, રાજાધિરાજપણું અથવા તેવા પ્રકારના કોઈપણ પૌદ્ગલિક સુખો અશાશ્વતા છે-સાવ-સાન છે. જ્યાં સુધી શુભ કર્મોદય ચાલુ હોય ત્યાં સુધી એ સર્વ પૌદ્ગલિક સુખોનો આનંદ યત્કિંચિત્ અનુભવાય છે; પરંતુ પુન્યોદય પૂર્ણ થવાની સાથે પાપનો ઉદય શરૂ થાય એટલે તૂર્ત એ યત્કિંચિત્ ક્ષણિક આનંદ અનુભવાતો હતો તે આવ્યો જાય છે અને તેને બદલે દુઃખનો અનુભવ શરૂ થાય છે, અને એથી જ અનંતરાની મહર્ષિઓએ પૌદ્ગલિક સુખને સાચું સુખ ગણ્યું નથી. સાચું વાસ્તવિક સુખ તો તેને જ કહી શકાય કે જે સુખ પ્રાપ્ત થયા બાદ કોઈ પણ વખતે વિનાશ ન પામે. આવું સાચું સુખ આર ગતિરૂપ સંસારમાં કયાંઈ પણ નથી. ફક્ત હોય તો એક મોક્ષમાં જ છે. મોક્ષમાં ગયા બાદ જન્મ નથી, જરા નથી, મરણ નથી, આધિ, વ્યાધિ, ઉપાધિ પણ નથી; કારણ કે એ સર્વ દુઃખપરંપરાનું મૂળ કર્મ છે. અને કર્મનો સર્વાંશે ક્ષય થાય ત્યારે જ આત્મા મુક્તિપદને પ્રાપ્ત કરે છે. આવા અક્ષય અનંત સુખના સ્થાનભૂત મોક્ષની જે અભિલાષા તેનું નામ 'સંવેગ' છે.

આવી મોક્ષસુખની અભિલાષા આત્મામાં ત્યારે જ પ્રગટ થાય કે-જ્યારે સંસારના સુખ ઉપર આત્માને તિરસ્કારબુદ્ધિ પેદા થાય. જ્યાં સુધી સંસારનાં સુખ ઉપર આત્માને અનુરાગ છે, સંસારના સુખને જ જે આત્મા સાચા સુખ તરીકે માની બેઠો છે ત્યાં સુધી તે આત્માને મોક્ષસુખની અભિલાષા પ્રગટ થઈ શકતી નથી

અને જ્યાં સુધી મોક્ષસુખની અભિલાષા પ્રગટ ન થાય ત્યાં સુધી તેને લાયક પ્રવૃત્તિમાં આત્માને બેઠી શકાતો પણ નથી. વિજ્ઞાના દુર્ગંધી કાદવમાં આનંદ માનનારા ભુંડને જેમ વિવિધ વર્ણના-સુગંધથી મેકેડી ઉડતા પુષ્પના બગીચામાં જવાની લેશ માત્ર ઇચ્છા થતી નથી તે પ્રમાણે જ આ આત્મા-ને જ્યાં સુધી ભવાભિનન્દીપણું ગળે વળગ્યું છે ત્યાં સુધી મુક્તિના પરમ આનંદનો આસ્વાદ લેવાની રુચિનો લેશ પણ આવિર્ભાવ થતો નથી. જ્યાં સુધી મોક્ષસુખની દૃઢયગત સાચી અભિલાષાનો આવિર્ભાવ ન થાય ત્યાં સુધી સંવેગ નામના ખીજ લક્ષણના અભાવે સમ્યગ્દર્શન ગુણ પણ તે આત્માથી ઘણું વેગળો છે. સંવેગનું સ્વરૂપ સમજાવતા ભગવન્ હરિભદ્રસૂરિ મહારાજ જણાવે છે કે-

નરચિબુદ્ધેસરસોરકં ત્રિય ભાવતો ડ મન્તો ।
સંવેગતો ન મોરકં મોત્તૂળં કિંચિ પર્યદ ॥૧॥

ભાવાર્થ ઉપર કહેવાય ગયો છે

નિવેદ:-'નિવેદો મઘવૈરાગ્યમ્' નિવેદ એટલે સંસાર ઉપરથી વિરક્તપણું ખીજ સંવેગ નામના લક્ષણમાં મોક્ષની અભિલાષાની મુખ્યતા જણાવી. ત્રીજા આ નિવેદસંજ્ઞક લક્ષણમાં ભવ-સંસારથી વિરક્તપણાની પ્રધાનતા જણાવાય છે. જરા બારીકાઈથી વિચારવામાં આવે તો શમસંવેગાદિ પાંચે લક્ષણો પરસ્પર સંબંધ-અપેક્ષાવાળા છે, તેમાં પણ સંવેગ અને નિવેદ એ બન્ને લક્ષણો તો અંગતમિત્રોની માફક ગાઢ સંબંધવાળા છે. સંવેગ વિના નિવેદ હોઈ શકે નહિ અને નિવેદ વિના સંવેગ પણ પ્રાયઃ અસંભવિત છે. સંવેગ એટલે મોક્ષની અભિલાષા અને નિવેદ એટલે સંસારથી વિરક્તપણું. આ બન્ને બ્યાખ્યા ઉપર વિચાર કરાય તો મોક્ષની

[૧૮૨]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અભિલાષા સિવાય સંસારથી વિરક્તપણું ન હોય અને સંસારથી વિરક્તપણું જ્યાં સુધી ન આવે ત્યાં સુધી મોક્ષની અભિલાષા પ્રાપ્ત ન થાય. માટે જ આ જન્મે લક્ષણોને પરસ્પર સાપેક્ષ ગણવામાં આવ્યા છે.

નરકપ્રભૃતિ ચતુર્ગતિક સંસાર કેવળ દુઃખ-મય છે, સ્વોપાર્જિત કર્મને પરાધીન પડેલાં જીવો સંસારમાં અનેક પ્રકારનાં દુઃખો ભોગવે છે. નરકગતિમાં ક્ષેત્રજ વેદના-અન્યેન્ય-કૃત વેદના તેમ જ પરમાધામિકૃત વેદનાઓ એવી તો દુઃસહ્ય અને ભયંકર હોય છે કે શાસ્ત્ર-સિદ્ધાન્તોમાં જે વેદનાઓનું વર્ણન વાંચતા ભવ્યાત્માઓનાં હૃદય કંપી ઊઠે છે. તિર્યચગતિમાં પરાધીનતા અને ક્ષુધા-તૃષાદિનું દુઃખ પ્રત્યક્ષ જોવામાં આવે છે. મનુષ્યગતિમાં દાસપણું-દરિદ્રપણું ઇત્યાદિ દુઃખો નજરેનજર અનુભવાય છે, દેવગતિમાં પણ ઇર્ષ્યાના કારણે નિરંતર પ્રાયઃ સુખનો અભાવ જ છે. મનુષ્ય તથા દેવગતિમાં જે ચત્કિચિત્ પૌદ્ગલિક સુખ દ્રશ્યમાન થાય છે તે પણ પ્રાન્તે વિનાશી હોવાથી સુખ પણ દુઃખરૂપે જ ગણાય છે. એકાન્ત સુખ શિવપદ સિવાય બીજે કયાંય પણ નથી. દુઃખથી ભરેલો આ ચતુર્ગતિક સંસાર વસ્તુતઃ કારાગૃહ (કેદખાના) સરખો છે. સમકિતવંત ભવ્યાત્મા તો ક્ષણે ક્ષણે એક જ આહના રાખે છે કે કયારે આ દુઃખમાંથી મુક્ત થાઉં અને મોક્ષપ્રાસાદ ઉપર ચઢવા માટે નિસરણી સરખી વિરતિવિનતાની આરાધના કરું. ન્યાયાચાર્ય ન્યાયવિશારદ ઉપાધ્યાયજી શ્રી યશોવિજયજી મહારાજ પણ સમકિતના સડસઠ બોલની સજ્જાયમાં સાદી અને સરલ ભાષામાં સમજાવે છે કે-“નારક ચારક સમ ભવ ઉભગ્યો.

તારક બાણીને ધર્મ-સુગુણ નર,
ચાહે નીકળવું નિર્વેદ તે;

ત્રીજું લક્ષણ મર્મ-સુગુણ નર,
શ્રી જિનભાષિત વચન વિચારીએ.

જ્યાં સુધી ભવની ભયંકરતા આત્માને ન સમજાય ત્યાં સુધી આત્માને તેમાંથી છટવાની ઇચ્છા પણ ન થાય. “ સર્પ, વિષ, અગ્નિ વિગેરેનો સંબંધ પ્રાણઘાતક છે ” એ પરિસ્થિતિ સમજવામાં આવતાં જેમ તેનાથી દૂર રહેવામાં જ સંસારી જીવો સુખશાંતિ માને છે તે પ્રમાણે જન્મ, જરા, મરણાદિ દુઃખોથી સંપૂર્ણ ભરેલા આ સંસારમાં લેશ પણ શાંતિનું સ્થાન નથી. સાચું શાંતિનું સ્થાન પ્રાપ્ત કરવાનું અનન્ય સાધન અને સંસારથી ત્રાસ પામેલા આત્માઓને સાચું શરણ આપનાર બે કોઈ પણ હોય તો ચારિત્રધર્મ જ છે એવા પ્રકારનું વાસ્તવિક જ્ઞાન થાય અને ભર-સમુદ્રની ભયંકરતા ભાસે ત્યારે જ તેમાંથી મુક્ત થવાપૂર્વક ચારિત્ર ગ્રહણ કરવાની તીવ્ર ભાવના જાગે છે. અને એવી તીવ્ર ભાવના જે જાગૃત થવી તે જ નિર્વેદ નામનું ત્રીજું લક્ષણ છે.

અનુકમ્પા:-એટલે દયા. આ અનુકમ્પા-દયા બે પ્રકારની છે. એક દ્રવ્યદયા અને બીજી ભાવદયા. જગતમાં કોઈ પણ દુઃખી પ્રાણીને દેખતાં દયા-ભાવનાથી તે પ્રાણીના દુઃખને દૂર કરવાની અભિલાષા જાગવી અને યથાશક્તિ તન, મન અને ધનથી તેના દુઃખને દૂર કરવા માટે પ્રયત્ન કરવો તેનું નામ ‘દ્રવ્યદયા’ છે. અહિં એટલું અવશ્ય ધ્યાનમાં રાખવું જે જગતવર્ત્તિ સર્વ દુઃખી પ્રાણીઓનાં દુઃખોને દૂર કરવાની કોઈનામાં શક્તિ હોતી નથી. અનન્ત બલના ધણી તીર્થંકર ભગવંતો પણ સર્વ દુઃખી આત્માઓનાં દુઃખો દૂર કરવા માટે સમર્થ થતા નથી, કારણ કે તીર્થંકર ભગવંતમાં તો તે શક્તિ છે; પરંતુ તે દુઃખી પ્રાણીનાં કર્મ એવાં નિજિડ હોય છે કે જિનેશ્વર દેવ જેવા પરમોત્કૃષ્ટ આલંબનનો લાભ લેવા તે

શ્રી શ્રુતજ્ઞાન.

[૧૮૩]

આત્માઓ સન્નિજભૂત થઈ શકતા નથી. તાત્પર્ય એ છે કે—તે દુઃખી પ્રાણીનું દુઃખ દૂર થવું ન થવું તે તેના તિવ્ર-મન્દ કર્મને આધીન છે; પરંતુ દુઃખી આત્માને દેખતાં હૃદયમાં કરુણા-બુદ્ધિ પેદા થવા સાથે તેના દુઃખને દૂર કરવા માટે યથાયોગ્ય જે પ્રયત્ન કરવો તેનું નામ દ્રવ્યાનુકરણ છે. સાચો દુઃખી આત્મા નજરમાં આવે અને કરુણાબુદ્ધિ પેદા ન થાય તેમજ સામર્થ્ય છતાં દુઃખ દૂર કરવાનો પ્રયત્ન ન થતો હોય તેવા આત્માઓ દ્રવ્યાનુકરણથી રહિત છે, અને તેના અભાવે સમ્યગ્દર્શનનો પણ પ્રાયઃ તે આત્માઓમાં અસંભવ હોય છે.

ભાવાનુકરણ:—દ્રવ્યદયામાં વર્તમાનમાં દેખાતા દુઃખને જોઈને કરુણાબુદ્ધિ પેદા થવા સાથે તે દુઃખને દૂર કરવા માટે યથાશક્તિ આત્મિક બળ ફેરવવાનું જણાવ્યું. જ્યારે આ ભાવાનુકરણમાં ભવોભવનાં દુઃખને દૂર કરવાની ભાવનાનું ધ્યેય રહેલું છે. જગતમાં દુઃખની પ્રાપ્તિનું કારણ આત્માએ પોતે જ બાંધેલા અને અનાદિકાળથી આત્માની સાથે એકાકારપણે પરિણમેલા કર્મો છે. એ કર્મોનો જ્યાં સુધી નિર્મૂળ ક્ષય કરવામાં ન આવે ત્યાં સુધી જગતનાં પ્રાણીઓને જન્મજરા-મરણાદિ ભિન્નભિન્ન પ્રકારની દુઃખસંતતિનો ભોગવવો કરવો જ પડે છે. કર્મોનો નિર્મૂળ ક્ષય કરવા માટે અનંતજ્ઞાની જિનેશ્વરદેવોએ ચારિત્ર-ધર્મને જ સમર્થ કહેલો છે. સમ્યગ્દર્શન-સમ્યગ્-જ્ઞાન વિના ચારિત્રધર્મ આત્માને સ્પર્શી શકતો નથી, એટલે કે સમ્યગ્દર્શનાદિ રત્નત્રયી એ જ કર્મોનો નિર્મૂળ ક્ષય કરવાનું પરમ સાધન છે અને મોક્ષપ્રાપ્તિનું અસાધારણ કારણ છે. આવી સમ્યગ્દર્શનાદિ રત્નત્રયીથી રહિત અને તેથી જ ભવપરંપરામાં પરિભ્રમણ કરવા સાથે ત્રિવિધ સંતાપનો અનુભવ કરતા દુઃખી આત્માઓને

દેખતાં જે ઉચ્ચ આત્માના અંતરમાં એવી ધૃષ્ટિ પ્રગટ થાય કે—આ આત્માઓને હું સમ્યગ્દર્શનાદિ રત્નત્રયીના આરાધક બનાવી શાસનરસિક કેમ બનાવું; એટલું જ નહિ પણ એવી ધૃષ્ટિ પ્રગટ થવા સાથે તે ભાવના-ધૃષ્ટિને સફળ બનાવવા માટે અહર્નિશ યથાશક્તિ બળ-વીર્યનો જે ઉપયોગ થાય તેનું નામ ભાવાનુકરણ-ભાવદયા છે.

મહાનુભાવ તીર્થંકરમહારાજનો રાજ્યક્રબ્ધિ પ્રમુખ સમગ્ર ઐશ્વર્યનો ત્યાગ કરીને મોક્ષ-પ્રાપ્તિના અનંતર કારણભૂત સર્વવિરાત-ચારિત્રનો જે સ્વીકાર કરે છે તેમાં કરુણાસિન્ધુ તે પર-માત્માનું એ જ મુખ્ય ધ્યેય હોય છે કે—જગતની અંદર નિરંતર વિવિધ દુઃખોથી પીડાતા જીવોના દુઃખને દૂર કરનાર ચારિત્રધર્મમય આપું ય જગત્ કેમ બને? પૂજામાં આપણે બોલીએ છીએ કે—“સવિ જીવ કરું શાસનરસી, એસી ભાવદયા મન ઉલ્લસી.” તત્ત્વાર્થસૂત્રના પ્રણેતા ભગવાન ઉમાસ્વાતિ મહારાજ પણ આ જ વસ્તુને જણાવતાં કહે છે કે

જન્મજરામરણાન્તે જગદશરણમભિસમીક્ષ્ય નિઃસારમ।
સ્ફોતમપહાય રાજ્યં, શમાય ધીમાન્ પ્રથવાજ્ઞ ॥૧॥

ભાવાર્થ—સાર વિનાના, શરણુ વિનાના અને જન્મ-જરા-મરણના દુઃખથી પીડાતા એવા સમગ્ર જગતને સારી રીતે જોઈને (જગતની અને પોતાની) શાંતિ માટે સમૃદ્ધિમય રાજ્યનો ત્યાગ કરી મતિ, શ્રુત, અવધિ એ ત્રણ જ્ઞાનથી યુક્ત એવા ભગવંતે ચારિત્ર અંગીકાર કર્યું.

આ ભાવદયામાં એટલી બધી શક્તિ છે કે તે ભાવદયા જે પરાકાષ્ઠાએ પહોંચે તો યાવત ત્રિભુવનપૂજ્ય શ્રી તીર્થંકરનામકર્મનો નિકાચિત બંધ કરાવે છે. સમ્યગ્દર્શન સિવાય ઉપર જણાવેલ દ્રવ્યદયા તથા ભાવદયા આત્મામાં

લે૦ આચાર્ય શ્રી વિજયકસ્તૂરસૂરિજી મહારાજ.

સુખ દુઃખ-સમીક્ષા.

સુખના માટે અનાદિકાળથી વૈષયિક પ્રવાહમાં તણાતું જગત, અનેક પ્રકારના પ્રયત્નો કરવા છતાં પણ પરિણામે સુખની ભૂખ ભાંગી શક્યું નથી. દુનિયાની દૃષ્ટિમાં કહેવાતા ધનવાનોએ અત્યંત પરિશ્રમ વેડીને લાખો અને કરોડોની સંખ્યામાં ધનના ઢગલા કર્યા અને સુખને શોધ્યું પણ ન જડ્યું ત્યારે દૃશ્ય જગતમાં સુખ શોધનારાઓનું અનુકરણ કરીને સુખશૂન્ય ધન ને ખાગ, ખંગલા, મોટર, વસ્ત્ર, ઘરેણાં આદિના રૂપમાં ફેરવીને સુખ શોધ્યું તો પણ છેવટે નિરાશા જ મળી અને દુઃખી અવસ્થામાં દુનિયાને છોડીને ચાલતા થયા. સંસારમાં માનવીઓને કોઈ ને કોઈ પ્રકારની બક્ષીસ મળેલી જ હોય છે અને તેનો ઉપયોગ તેઓ ઘણું કરીને સુખ મેળવવાને કરે છે; કારણ કે કેવળ બક્ષીસ મળવા માત્રથી જ તેઓ કાંઈ સુખ માનતા નથી; પણ મળેલી બક્ષીસથી બીજાઓના મનરંજન કરીને તેમની પાસેથી ઈદ્રિયોના અનુકૂળ વિષયોને મેળવીને સુખ માને છે. સંગીતની બક્ષીસવાળો બીજાને પોતાની સંગીતની કળાથી રીઝવીને ખુશ કરે છે અને તેમની કરેલી પ્રશંસા સાંભળીને રાજી થાય છે, તેમજ બીજાએ ખુશ થઈને આપેલા દ્રવ્યથી મનગમતાં વૈષયિક સુખના સાધનો મેળવીને પોતાને સુખી માને છે.

ઘટી શકતી નથી, માટે જ દ્રવ્ય-ભાવદયાને સમ્યગ્દર્શનનું ચતુર્થ લક્ષણ જણાવેલ છે. (હવે આસ્તિક્ય નામનું પાંચમું લક્ષણ (વચારીએ) (ચાલુ)

તેવી જ રીતે વિદ્યાની બક્ષીસવાળો વિદ્વાન પોતાની વિદ્વત્તાની કળાથી બીજાના મનનું આકર્ષણ કરીને પોતાની ક્ષુદ્ર વિષય-વાસનાઓને પૂરી કરે છે અને પોતાને સુખી માને છે. આ જ પ્રમાણે રૂપ, બળ, ધન વિગેરે વિગેરેની બક્ષીસવાળાઓ પોતાને મળેલી કુદ-રતી બક્ષીસોદ્ધારા વૈષયિક વાસનાઓને તૃપ્ત કરીને સુખ માને છે, છતાં પરિણામે આ બધાંયની ખાંડની ચાસણી ચઢાવેલા ઉંટના લીંડાને ચૂસવા જેવી અવસ્થા થાય છે, અર્થાત ઉંટના લીંડા ઉપર ખાંડ ચઢાવીને બનાવેલા લાડુને મોમાં મૂકવામાં આવે તો પહેલાં ખાંડનું પડ હોય ત્યાં સુધી તો મીઠું લાગે પણ ખાંડ ઓગળી ગયા પછી પાછળથી છાણનો નિરસ સ્વાદ આવે છે તેમ પૌદ્ગલિક વસ્તુઓમાં મગ્ન રહીને વિષયોમાં સુખ માનનારાઓ છાણના ગોળા જેવા દુઃખના પિંડ ઉપર ખાંડના લેપના જેવા સુખાભાસને ચાખીને કાંઈક સુખ માને છે, પરંતુ ક્ષણવાર સુખ માન્યા પછી ઘણા કાળ સુધી દુઃખનો જ અનુભવ કરે છે.

વૈષયિક સુખ સચેતન અથવા અચેતન જડવસ્તુઓને આધીન રહેલું છે, અને તે ઈદ્રિયો સાથે પૌદ્ગલિક વસ્તુઓનો સંબંધ થવાથી ઉત્પન્ન થાય છે ત્યારે આત્મા પોતાને સુખી હોવાનું અભિમાન ધરાવે છે. વાસ્તવિકમાં પૌદ્ગલિક વસ્તુઓનો ઈદ્રિયો સાથેનો સંબંધ-સ્વરૂપથી સુખ નથી, પરંતુ સંસારવાસીઓએ કલ્પનાથી નિર્ણીત કરેલું ઉપાધિજન્ય સુખા-

સુખદુઃખ-સમીક્ષા.

[૧૮૫]

ભાસ છે. આ બધુંયે હોય છે તો દુઃખસ્વ-રૂપ પણ અજ્ઞાનતાથી સુખ માનવામાં આવે છે, કે જે પરિણામે દુઃખસ્વરૂપે પ્રગટ થાય છે ત્યારે માનવી નિરાશા બતાવે છે.

હું સુખી નથી માટે સુખ મેળવું એવી ઇચ્છાથી પ્રાણી જે પૌદ્ગલિક વસ્તુઓ મેળવવા પ્રયાસ કરે છે તે એક પ્રકારની ભ્રામક પ્રવૃત્તિ છે, કારણ કે સ્વરૂપથી સુખ પોતાની પાસે હોવા છતાં પૌદ્ગલિક વસ્તુઓમાં સુખનો આરોપ કરે છે કે જેથી કરીને તેને તે વસ્તુઓમાં સુખની ભ્રમણા ઉત્પન્ન થાય છે એટલે તે પૌદ્ગલિક વસ્તુઓમાં જ સુખ છે, એવી દૃઢ શ્રદ્ધાવાળો થવાથી પોતે સુખી થવા પૌદ્ગલિક વસ્તુઓની હંમેશાં ચાહના રાખે છે, અને પ્રયત્ન કરીને મેળવે પણ છે; પરંતુ ક્ષણવિનશ્વર સંયોગી વસ્તુઓનો છેવટે વિયોગ થતાં મિથ્યાજ્ઞાન અને શ્રદ્ધાના અંગે પોતાને સુખશૂન્ય માનીને પરિણામે દુઃખી થાય છે.

હું સુખસ્વરૂપ છું. મારી પાસે જ સુખ છે, માટે સુખી થવા મારે કેદપિણ પ્રકારના જડ પદાર્થોની જરૂરત નથી, આવા પ્રકારની પોતાનામાં જ સુખની શ્રદ્ધાવાળા આત્માને પૌદ્ગલિક વસ્તુઓ મેળવવાની ઇચ્છા જ થતી નથી અને અજ્ઞાન અવસ્થામાં સંઘરેલા સુખ-સ્વરૂપને ઢાંકનારા કર્મના પુદ્ગલોથી મૂકવાનો પ્રયાસ કરે છે.

વૈષયિક સુખોમાં ઇચ્છાઓની વિદ્યમાનતા હોય છે જ્યારે આત્મિક સુખમાં ઇચ્છાઓનો અભાવ હોય છે. જે કે આત્મસ્વરૂપ સુખ પ્રગટ કરવાની ઇચ્છા થાય છે પણ તે એક નામની જ ઇચ્છા હોય છે; સ્વરૂપથી તો તે અનિચ્છા જ છે, કારણ કે કૃત્રિમ અને અકૃત્રિમ બંને પ્રકારના સુખની ઇચ્છાઓની ભાવનામાં

ઘણી જ ભિન્નતા હોય છે. વૈષયિક સુખની ઇચ્છામાં ઇષ્ટ પૌદ્ગલિક વસ્તુઓને ગ્રહણ કરવાની ભાવના હોય છે ત્યારે આત્મિક સુખની ઇચ્છામાં પૌદ્ગલિક વસ્તુઓને ત્યાગવાની ભાવના હોય છે. આવા અકૃત્રિમ સુખના ઇચ્છકને પૌદ્ગલિક વસ્તુઓના સંયોગવિયોગમાં ઇષ્ટાનિષ્ટપણું હોતું નથી, પુણ્ય કર્મના ઉદયથી થતા અતુકૂળ સંયોગોમાં રાજી થઈને સુખ માનતો નથી અને પાપકર્મના ઉદયથી થતા પ્રતિકૂળ સંયોગોમાં નારાજ થઈને દુઃખ માનતો નથી.

જેમ સુખ આત્માનો સ્વભાવ છે તેમ દુઃખ કેદઈને સ્વભાવ નથી પણ વિભાવ છે, અર્થાત્ ભિન્ન જાતિ ગુણ અને ધર્મવાળા બે દ્રવ્યોના સંયોગથી ઉત્પન્ન થયેલી વિકૃતિ છે, અને તે સુખસ્વરૂપે હોય છે અને દુઃખ-સ્વરૂપે પણ હોય છે, કારણ કે સાચા સુખથી અણબાણ પુદ્ગલોનાં જીવોમાંનાં કેટલાક વિકૃતિને સુખ માને છે ત્યારે કેટલાક દુઃખ માને છે પરંતુ તાર્કિક દૃષ્ટિથી વિચાર કરતાં તે વિકૃતિ સુખ પણ નથી તેમજ દુઃખ પણ નથી, કારણ કે જ્યારે જડ અને ચૈતન્યના સંયોગનો સર્વથા વિયોગ થાય છે ત્યારે બેમાંથી એક પણ વસ્તુ હોતી નથી અર્થાત્ બંને દ્રવ્યોના સંયોગોમાં જે સુખ માનવામાં આવતું તે પણ નથી હોતું તેમજ દુઃખ પણ હોતું નથી; પરંતુ કર્મસ્વરૂપ પુદ્ગલોના વિયોગથી આત્માનું સાચું સુખસ્વરૂપ પ્રગટ થાય છે, અને ચૈતન્યના સંયોગરહિત પુદ્ગલોમાં શુદ્ધ વર્ણોદિ તથા સડન, પડન આદિ ધર્મો પ્રગટ થાય છે, અર્થાત્ બંને દ્રવ્યોના સંયોગથી થયેલી વિકૃતિ મટી જાય છે અને પ્રકૃતિ પ્રગટ થાય છે. જેમકે ચૂનો અને હળદર ભેગાં થવાથી લાલ વર્ણુ થાય છે તે એક પ્રકારની

[૧૮૬]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વિકૃતિ-વિભાવ છે; પરંતુ સ્વભાવ નથી કારણ કે લાલ વર્ણ નથી હોતો ચૂનાનો કે નથી હોતો હળદરનો, અને તે પ્રયોગથી હળદર અને ચૂનો અલગ કરવામાં આવે છે ત્યારે નષ્ટ થઈ જાય છે અને ચૂનાનો ઘોળો વર્ણ તથા હળદરનો પીળો વર્ણ પ્રગટ થાય છે, તેવી જ રીતે જડ ચૈતન્યના સંયોગથી થવાવાળા સુખ-દુઃખ પણ વિકૃતસ્વરૂપ છે; પ્રકૃતિ સ્વરૂપ નથી માટે જ પૌદ્ગલિક સુખ-દુઃખ ક્ષણવિનશ્વર છે.

જેમ પૌદ્ગલિક સુખદુઃખોમાં સુખનો અભાવ દુઃખ અને દુઃખનો અભાવ સુખ મનાય છે, પણ તે માન્યતામાં કાંઈક સમજદાર થાય છે; કારણ કે તે બંને અભાવસ્વરૂપ નથી પણ દુઃખ આત્મિક સુખના આવરણસ્વરૂપ છે અને પૌદ્ગલિક સુખ તે દુઃખમાં શુદ્ધ સુખના આરોપસ્વરૂપ છે; માટે પૌદ્ગલિક સુખ-દુઃખ જેવી કોઈ વાસ્તવિક વસ્તુ નથી. જેમ દીપક ઉપર માટીનું કૂંડું અથવા તો ધાતુનું વાસણ ઊંધું વાળવાથી જે કાંઈ અંધકાર થાય છે તે પ્રકાશના ઉપર આવેલાં આવરણસ્વરૂપ છે પણ પ્રકાશના અભાવસ્વરૂપ નથી, અને તેથી જ્યારે દીપક ઉપરથી વાસણ ઉંચકી લેવામાં આવે છે ત્યારે અંધારું નષ્ટ થઈ જાય છે અને પ્રકાશ પ્રગટ થાય છે, તેમ આવરણસ્વરૂપ જે દુઃખ કહેવાય છે તે આવરણ ખસી જવાથી નષ્ટ થાય છે અને સુખ સ્વરૂપથી પ્રગટી નીકળે છે. આત્માના ઉપર કર્મના આવરણ આવી જવાથી અનેક પ્રકારના પુદ્ગલો-જડ પદાર્થોનો સંયોગ થયો તે આવરણસ્વરૂપ વિકૃતિ હોવાથી દુઃખરૂપે જ ઝોળખાય છે અને આવરણ ખસી જવાથી શુદ્ધ સુખસ્વરૂપ પ્રગટ થાય છે, પણ

આવરણવાળા સંસારી જીવો જેને સુખ માને છે તેવી કોઈ આવરણસ્વરૂપ દુઃખ અને આવરણ રહિત શુદ્ધ સુખ સિવાય ત્રીજી વસ્તુ જણાતી નથી કે જેને શુદ્ધ સુખથી ભિન્ન સુખ તરિકે માનવામાં આવે, માટે પૌદ્ગલિક સુખ જેને કહેવામાં આવે છે તે આવરણસ્વરૂપ દુઃખમાં જીવે કરેલો શુદ્ધ સુખનો આરોપ માત્ર છે.

જડ પદાર્થોની અસર થવાથી અંતઃકરણમાં હર્ષ, શોક, દિલગીરી, આનંદ, પ્રમોદ, ઉદ્દાસ આદિ જે વિકારો ઉત્પન્ન થાય છે તેને પૌદ્ગલિક સુખદુઃખ કહેવામાં આવે છે કે જે એક પ્રકારનો મોહનીયકર્મનો ઔદયિક ભાવ છે. તે જ્યારે ભોગવાઈ રહે છે ત્યારે પૂર્વોક્ત વિકારો શાંત થઈ જાય છે, ભિન્ન ભિન્ન સમયે મોહનીયની ભિન્ન ભિન્ન પ્રકૃતિઓનો ઉદય હોવાથી વિકારોમાં પણ ભિન્નતા આવી જાય છે. કોઈ વખત હર્ષ થાય છે, તો કોઈ વખત શોક થાય છે, કોઈ વખત આનંદ થાય છે તો કોઈ વખત દિલગીરી થાય છે. આ બધાંયે વિકારોનો પૌદ્ગલિક સુખદુઃખમાં સમાવેશ થાય છે.

પૌદ્ગલિક વસ્તુઓનો સંયોગ એક સરખો હોવા છતાં પણ આવરણવાળો જીવ મોહનીયના ઉદયને લઈને એકમાં અનુકૂળતા અને ઇતર સંયોગમાં પ્રતિકૂળતા અનુભવે છે. જે કે અનુકૂળ સંયોગો પણ જીવના આનંદ તથા સુખસ્વરૂપને ઢાંકવાવાળા હોય છે તો પણ જીવ તેમાં સુખનો આરોપ કરે છે. પૌદ્ગલિક સંયોગોમાં અનુકૂળતા-પ્રતિકૂળતાનું અનિયમિતપણું છે. એક વ્યક્તિને એક વસ્તુ અનુકૂળ હોય છે ત્યારે તે વસ્તુ બીજાને પ્રતિકૂળ હોય છે. આ અનિયમિતપણાનું મૂળ કારણ કર્મોના ઉદયની

સુખદુઃખ-સમીક્ષા.

[૧૮૭]

વિચિત્રતા છે. જ્યારે મોહનીયનો સમૂળગો ક્ષય થઈ જાય છે ત્યારે ક્ષાયિકભાવને પ્રાપ્ત થયેલા સઘળા ય આત્માઓની એકસરખી દૃષ્ટિ થાય છે; કારણ કે તેમના આત્માઓ ઉપરથી આવરણો ખસી જવાથી આત્મિક સુખસ્વરૂપ પ્રગટ થાય છે અને સમ્યગ્જ્ઞાનનો વિકાસ થવાથી પૌદ્ગલિક વસ્તુઓના સત્ય-સ્વરૂપને ઓળખી લે છે. એટલે જડ પદાર્થોને માં મને સુખ-દુઃખ, અનુકૂળતા-પ્રતિકૂળતા આદિ અસત્ ભાવોનો અનુભવ થતો નથી, પરંતુ તેઓ આત્મસ્વરૂપ સાચા સુખનો અનુભવ કરવાવાળા હોય છે અને આ સુખ વિકૃતિસ્વરૂપ ન હોવાથી હમેશાં રહેવાવાળું હોય છે, તેમજ પૌદ્ગલિક આરોપિત સુખની જેમ તારતમ્યતા વગરનું હોય છે, તેમજ અનુભવ પણ એકસરખો જ હોય છે.

જેમ શરીર ઉપર મેલ લાગવાથી આવતી દુર્ગંધને દૂર કરવાને માટે સુગંધી પદાર્થ ચોપડવામાં આવે છે, જ્યાં સુગંધી સુગંધી પદાર્થની અસર હોય છે ત્યાં સુધી દુર્ગંધ જાણતી નથી અને સુગંધી આવે છે, પણ સુગંધી પદાર્થની અસર દૂર થઈ ગયા પછી દુર્ગંધ જેવી ને તેવી પ્રગટી નીકળે છે. અથવા તો માથામાં કે પેટમાં સખત દુઃખાવો થતો હોય અને દવાનો ઉપયોગ કરવામાં આવે તો તે દવાની અસરથી ત-કાળ તો તે દુઃખાવો મટી જાય છે, પણ દવાની અસર દૂર થઈ ગયા પછી પાછો દુઃખાવો થવા માંડે છે. તેમજ પ્રતિકૂળ માનવામાં આવતાં પુદ્ગલોના સંસર્ગથી મનાતા દુઃખને દૂર કરવાને અનુકૂળ પૌદ્ગલિક વસ્તુઓને મેળવીને સુખ માનવામાં આવે છે, પરંતુ જ્યારે અનુકૂળ માનેલી પૌદ્ગલિક વસ્તુઓનો સંસર્ગ દૂર

થઈ જાય છે ત્યારે પાછો પોતાને દુઃખી માને છે.

આત્માની સાથે પૌદ્ગલિક વસ્તુઓનો સંયોગ માત્ર દુઃખસ્વરૂપ છે, કારણ કે જ્યાં સુધી આત્મા, રૂપી જડની સાથે સંયોગ સંબંધથી બેઠાયેલો હોય છે ત્યાં સુધી તેના સુખ, આનંદ, જ્ઞાન આદિ ગુણો ઢંકાયેલા રહે છે. એટલે જડ સંયોગી આત્મા સુખ વગરનો હોવાથી દુઃખી કહેવાય છે, જેથી કરી તેને સુખ મેળવવા બીજા જડ પદાર્થોની જરૂર પડે છે અને તે જડ પદાર્થો મેળવ્યા પછી તેમાં સુખનો આરોપ કરી પોતાને સુખી માને છે, પણ જ્યારે તે જડ પદાર્થનો વિયોગ થાય છે ત્યારે પાછો પોતે પહેલાં કરતાં બમણું દુઃખ મનાવે છે. જેમ કોઈને ખરજીવું થયું હોય અને બહુજ આવતી હોય ત્યારે તે લાકડાની અણીથી કે તેવી જ કોઈ ધારવાળી વસ્તુથી બહુને સુખ માને છે, પણ બહુ રહ્યા પછી છોલાવાથી બળતરા થવાથી બમણો દુઃખી થાય છે, પણ બે ખરજીવાની દવા કરી મૂળથી મટાડી દેવામાં આવે તો તે દુઃખથી મૂકાઈ જઈને સુખી થાય છે. અને બહુજનું દુઃખ મટાડી સુખી થવા ધારવાળી વસ્તુની પણ જરૂર પડતી નથી, તેમજ તે વસ્તુઓના ઉપયોગથી થતું બમણું દુઃખ પણ ભોગવવું પડતું નથી, તેવી જ રીતે આવરણ-વાળા દુઃખી જીવને જડસ્વરૂપ કર્મોનો સર્વથા વિયોગ થવાથી સુખસ્વરૂપ પ્રગટ થઈ જાય છે કે જેથી કરીને સુખને માટે ગ્રહણ કરવામાં આવતી પૌદ્ગલિક વસ્તુઓ કે જે પરિણામે બમણું દુઃખ આપે છે, અર્થાત્ આત્મિક સુખ સ્વરૂપને બમણું ઢાંકી દે છે તેની જરૂર પડતી નથી.

મોહના ઉદયવાળા જીવો મમતામાં સુખ

[૧૮૮]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

માને છે ત્યારે મોહના ક્ષય કે ઉપશમવાળા જીવો સમતામાં સુખ માને છે. એક માણસ પાસે વસ્ત્ર ન હોય, મકાન ન હોય, ઘરેણું ન હોય, કે અન્ન ન હોય પણ બીજાની માલકીની ગંધી ય વસ્તુઓ વિદ્યમાન હોય છતાં આ મારી નથી, એવું મનમાં હોવાથી પોતાને દુઃખી માને છે, પણ તે જ વસ્તુઓ પોતે મેળવે છે ત્યારે આ વસ્તુઓ મારી છે, હું એનો સ્વામી છું, એવી માન્યતાથી પછી તે વસ્તુઓને વાપરે કે ન વાપરે તો પણ પોતાને સુખી માને છે. પણ પારકી વસ્તુઓ પોતે વાપરવા છતાં, આ વસ્તુ મારી નથી એવી લાવનાથી સુખ માનતો નથી માટે પૌદ્ગલિક સુખમાં મમતાની જરૂરત રહે છે. જે વસ્તુઓમાં મમતા હોય છે તેમાં જ સુખનો આરોપ કરે છે અને પોતાને એમ માને છે કે આ વસ્તુઓથી જ હું સુખી છું, તેમજ આ વસ્તુઓ નાશ પામશે તો હું દુઃખી થઈ જઈશ, એવી સમજણથી તે વસ્તુઓની રક્ષા કરવા નિરંતર કાળજી રાખે છે અને સુખથી વિસુખ થવાથી વંચિત ન રહી જવાય એટલા માટે હમેશાં તેમાં રાગ્યોમાગ્યો રહે છે. મોહનીયના ઉદયથી વસ્તુસ્થિતિનો અણબાણ હોવાથી મમતા દુઃખની વૃદ્ધિ કરનારી હોવા છતાં પણ સુખના માટે તેને કરવી પડે છે, પરંતુ તે વસ્તુના વિદ્યમાનપણામાં જ મમતાના સત્ય સ્વરૂપ દુઃખનો અનુભવ થઈ જાય છે તો પણ તે વસ્તુમાં રહેલી આસક્તિને છોડતો નથી અને છેવટે તે વસ્તુ નાશ થઈ જાય છે ત્યારે મમતાને લઈને ઘણો જ દુઃખી થઈ જાય છે.

કોઈ એક વિશાળ મકાનમાં વ્યાખ્યાન

ચાલતું હોય, વક્તા અત્યંત આકર્ષક લાષામાં વ્યાખ્યાન આપી રહ્યો હોય, વિષય પણ લોકપ્રિય હોય, શ્રોતાઓ પણ સાંભળવામાં મગ્ન બની ગયા હોય એવામાં કોઈ ત્યાં આગળ ગભરાયલે ચહેરે ખૂમ મારતો આવે કે એક છોકરો મોટર નીચે દબાઈને મરી ગયો તો ત્યાં વ્યાખ્યાનમાં બેઠેલાંઓમાંથી જેટલા છોકરાવાળાઓ હોય તે બધાએ ‘મારો તો છોકરો નહીં હોય’ એવી મમતાને લઈને ચિંતા તથા દુઃખ થવાથી ત્યાંથી ઉભા થઈને બહાર દોડવાની તૈયારીમાં હોય અને એટલામાં કોઈ બીજો માણસ આવીને કહે કે એ તો કોઈ કોળીનો છોકરો ભિખારી છે. આ પ્રમાણે સાંભળતાવેંતજ ઉભા થઈ ને ઉતાવળથી જવાને તૈયાર થએલા માણસોનાં મનમાં ‘આ તો કોઈ ભિખારી છે, અમારો છોકરો નથી’ એવી વિચારણા થવાથી મમતા દૂર થતાંની સાથે જ ચિંતા અને દુઃખ પણ દૂર થઈ જાય છે. આવી જ રીતે આવા વ્યાખ્યાનના પ્રસંગે કોઈ આવીને કહે કે—‘અમુક શેરીમાં આગ લાગી છે’ તો તે શેરીમાં રહેનારા માણસોના મનમાં ચિંતા ઉત્પન્ન થવાથી જવાને તૈયાર થયા હોય એટલામાં કોઈ બીજો માણસ આવીને કહે કે ‘એક કોળીનું છાપડું બળી ગયું છે’ તો ચિંતાતુર માણસો, ‘અમારા ઘરમાં આગ નથી લાગી’ એમ જાણ થતાંની સાથે જ ચિંતા રહિત થઈ જાય છે; પરંતુ તાત્ત્વિક દૃષ્ટિથી વિચાર કરવામાં આવે તો મમતા દુઃખને ઉત્તેજિત કરનારી છે, પણ સુખને ઉત્પન્ન કરનારી નથી, કારણ કે જે છોકરા અને ઘર ઉપર મમતા છે તે મરી જાય કે બળી જાય તો પુષ્કળ દુઃખ

સુખદુઃખ-સમીક્ષા.

[૧૮૯]

થાય છે પણ જે વસ્તુઓ ઉપર મમતા હોતી નથી તે મરે અથવા બળે કે નાશ પામી જાય તો પણ તે વસ્તુઓ માટે ચિંતા કે દુઃખ થતું નથી. છેવટે પરિણામમાં વસ્તુનું જે સ્વરૂપ બહાર તરી આવે તે વસ્તુ તે સ્વરૂપવાળી કહેવાય છે. વસ્તુમાં મમતા કરવાથી સુખનો આભાસ થાય છે પણ તે વસ્તુ નષ્ટ થવાથી મમતાનું સાચું સ્વરૂપ-દુઃખ પ્રગટી નીકળે છે માટે મમતા દુઃખસ્વરૂપ છે પણ સુખસ્વરૂપ નથી.

પૌદ્ગલિક વસ્તુઓમાં થતાં વિચિત્ર પ્રકારના પરિવર્તનોથી કાંઈ જીવને સુખ-દુઃખનો અનુભવ થતો નથી પણ મોહનીય કર્મના વિકારસ્વરૂપ મમતાનો વસ્તુઓ સાથે સંગંધ થાય છે ત્યારે વિકૃતસ્વરૂપ સુખદુઃખનો પોતાનામાં આરોપ કરીને પોતાને સુખી અથવા તો દુઃખી માને છે; જેમ કે-એક માણસની દૂર દેશાવરમાં પેઢી ચાલતી હોય, અને પોતે વિશ્વાસુ વાણીતરોને પેઢી ભળાવીને દેશમાં રહેતો હોય, ભાગ્યજોગે પેઢીમાં મોટું નુકશાન આવવાથી પેઢીમાંનું સર્વસ્વ નાશ પામી ગયું હોય પણ જ્યાં સુધી પેઢીના માલીકને ખબર પડે નહિ ત્યાં સુધી તો તે પોતાના દેશમાં મારી પાસે કોડોની સંપત્તિ છે, મારી પરદેશમાં

પેઢી ચાલે છે, મારી પરદેશમાં સ્થાવર મિલકત પુષ્કળ છે, આવી મમતાથી પોતાને સુખી માની આનંદ ભોગવતો હોય છે; પણ સંપત્તિનો સર્વનાશ તેને કાંઈપણ દુઃખ દેતો નથી, પરંતુ જ્યારે તે સાંભળે છે કે પરદેશની સંપત્તિ સર્વથા નાશ પામી ગઈ છે ત્યારે 'મારું સર્વ નાશ થઈ ગયું' એવી મમતાની પરિણતિ થવાથી પોતાનામાં દુઃખનો આરોપ કરીને પોતે દુઃખ મનાવે છે, માટે મોહનીયના ક્ષયોપશમવાળા જે કહે છે કે સમતામાં સુખ છે તે સર્વથા સત્ય છે; કારણ કે સમતા આત્મિક ગુણ છે, અને તે કર્મનો વિકાર ન હોવાથી શુદ્ધ સુખ-સ્વરૂપ છે, અને આત્મવિકાસસ્વરૂપ હોવાથી તેનું પરિવર્તન થતું નથી, અર્થાત્ આત્મિક સુખ આત્માનો શુદ્ધ સ્વભાવ હોવાથી નિરંતર સુખસ્વરૂપે જ રહે છે પણ નષ્ટ થતું નથી, તેમજ તેમાં હાનિ-વૃદ્ધિ પણ થતી નથી. હંમેશાં એક-સરખું જ રહે છે. વિકારવાળી વસ્તુઓમાં હાનિ-વૃદ્ધિ તથા ક્ષણવિનશ્વરતા હોય છે પણ નિર્વિકાર વસ્તુઓમાં એમાંનું કશુંયે હોતું નથી, માટે આવા આત્મસ્વરૂપ સાચા સુખને પ્રગટ કરવા મોહનીયતા આવરણોને તોડી નાંખવા જોઈએ, અને તે શાશ્વતું સુખ મેળવવાની ઇચ્છાવાળાનું અવશ્ય કર્તવ્ય છે.

૩૧. ભગવાનદાસ મનઃસુખલાઈ મહેતા

શ્રી ધર્મશર્માજ્યુદયમહાકાવ્ય.

સમશ્લોકી અનુવાદ (સટીક)

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૫૪ થી ૧૬૨)

વંગસ્થવૃત્ત -

‘ સુવ્રતા ’ દેવીનું વર્ણન.

પુંવર્યમાતા સતી સુંદરી ભલી, સાક્ષાત્ ત્રિલોકે પણ આજ એકલી;
શુભેષ આશ્ચર્ય વિધાનુએ ધરી, રેખાત્રણી ત્રિવલિના છેલે કરી! ૪૫.
નિતંબ ગુરુ સર્મોપેશી નીકળી, કામિક નાભિ તોરથે જઈ વળી;
રોમાંચથી કાંત, ઇશ જિત્યા સ્મરે, ત્રિદંડ ધાર્યું ત્રિવલી તણા છેલે! ૪૬.
સુધાનિધિકુંભ દિગ્ધે પયોધરે, ત્હેના વિધિએ ન કરેલ હોત તો;
અનંગ લાગ્યો તસ અંગમાં છતાં, જીવ્યો શી રીતે ઝટ રે! મરી જતાં. ૪૭.
સ્વર્ણરવિદિની મૃણાલદંડ શા, સુસ્કંધવંતા ભુજ તાસ કોમલા;
કરો તદગ્રે શુચિ કંકણે યુગા, તે સુભ્રુના અખજ સમા યિગજતા. ૪૮.
સુવર્ણની કંકણ કાંતિ ધારતો, તે પાંચજન્યાખ્ય જ શંખ હોત તો;
ત્રિરેખવાળા તસ કંઠ-કંઠને, આપી શકાયે ઉપમા, ન વા બને. ૪૯.

૪૫. પુરુષપવરની માતા, સતી અને સૌંદર્યવંતી તો આજ સુવ્રતા દેવી એકલી ત્રણે લોકમાં સાક્ષાત્ છે! એમ આશ્ચર્ય પામીને જાણે વિધાતાએ ત્રિવલીના બદાને ત્રણ રેખા અંકિત કરી છે! ઉત્પ્રેક્ષા અને અપહ્રુતિ.

૪૬. ઇશ-શંકરથી જીતાયેલો કામ તેના (રાણીના) નિતંબરૂપ ગુરુ પાસે ગયો, અને પછી તે કામિક નાભિનીચે ગયો (ત્યાં નિમજ્જન કર્યું), અને રોમાંચથી ઉદ્વસિત થતાં તેણે ત્રિવલીના બદાને ત્રિદંડ ધારણ કર્યું! ભાવાર્થ-પરાખ્ય પામતાથી કામને વૈરાગ્ય ઉપજ્યો અને તેથી તેણે જાણે ત્રિદંડીપણું ધારણ કર્યું!—બાવો બન્યો!—ઉત્પ્રેક્ષા અને અપહ્રુતિ.

૪૭. જે વિધિએ સુધાનિધિના કુંભ સમા તેના બે પયોધર ન રચ્યા હોત, તો તેના અંગમાં લાગેલો અનંગ (કામ) મરી જતો ઝટ શી રીતે જીવતો રહ્યો?—અતિશયોકિત.

૪૮. સુવર્ણકમલિનીના મૃણાલદંડ જેવા કોમલ તથા સુંદર સ્કંધવાળા તેના બે ભુજ છે; અને તેના અગ્રભાગમાં, સુંદર કંકણવાળા બે હાથ કમલ જેવા શોભે છે.—ઉપમા.

૪૯. વિષ્ણુનો તે પાંચજન્ય શંખ જે સુવર્ણ કંકણની કાંતિ સાથે સાથે ધરાવતો હોત, તો ત્રણ રેખાવાળા ત્હેના કંઠ-કંઠને ઉપમા આપી શકાત કે નહિ.—અતિશયોકિત અને સ્મરણ.

શ્રી ધર્મશર્માજીયુદ્ધ મહાકાવ્ય : અનુવાદ.

[૧૮૧]

કપોલ કાળે તસ શોભથી ભર્યા, બે ટૂંકડા પૂર્ણ શશિતણા કર્યા;
 વિધાતાએ લાંચનના છલે કરી, જુઓ ! કર્યો સીવણ ડાઘ ત્યાં કરી ! ૫૦.
 પ્રવાલ બિંબીફલ વિદુર્માદિકા, પ્રભાથકી કેવલ તુલ્ય ભાસતા;
 રસેથી તો નિશ્ચય તાસ ઓખનું, શિખ્યત્વ સુધારસ પામ્યો ગણું. ૫૧.
 વાર્ નિર્વિકારિણી સુધાસહોદરી, અનાદરે તે વદતાં ય સુંદરી;
 કાષ્ટત્વ લગ્નમથી જ પામી શું વીણા ! કૃષ્ણત્વ પામી ગઈ શું ય કોકિલા ! ૫૨.
 લલાટલેખા-શશિખંડથી ગળી, ઘનત્વ પામી ગઈ શું સુધા વળી !
 એવી જ નાસા તસ દંતરત્નની, તુલા સમી, કાંતિથી વિશ્વ તોલતી. ૫૩.
 ‘અમે છંતેલા અવતંસ ઉત્પલો, જાઓ લઈ ક્યાં ?’ ઇમ માર્ગ રોધતા;
 કણ્ઠો પ્રતિ લોચન તાસ કોપતા, પ્રાંતે સદા ધારી રહ્યા શું રક્તતા ! ૫૪.
 અચિંત્ય ચારુ રચી એ વિરચિય, ઉત્સુક સૃષ્ટિ કલશાર્પણે થઈ;
 મુખે લખ્યો ઐ ઇતિ મંગલાક્ષર, છલે ભૂમધ્યે તિલકાંક સુંદર. ૫૫.

૫૦. તે ચંચલાક્ષીના કપોલ (ગાલ) અર્થે વિધાતાએ પૂર્ણ ચંદ્રના ખરે ! બે ટૂંકડા કર્યા; અને પછી લાંચનના છલે કરી તેણે તે ચંદ્રનું સીવણ કર્યું, તેના ડાઘ ત્યાં જુઓ ! ઉત્પ્રેક્ષા અને અપહ્રુતિ.

૫૧. પદ્મવ, બિંબીફલ, પરવાળા વગેરે માત્ર વર્ણથી તેના અધરોડ સરખા ભાસે છે; પણ રસથી તો નિશ્ચયે સુધારસ પણ તેના ઓખનું શિખ્યપણું પામી ગયો છે, એમ હું માનું છું.—પ્રતીપ.

૫૨. વિકાર વિનાની અને સુધાની સહોદરી-ગર્ભેન જેવી વાણી, તે સુંદરી અનાદરથી પણ વદતી હતી; એટલે લગ્નમથી વીણા જાણે કાષ્ટપણાને પામી ગઈ અને કોયલ જાણે કૃષ્ણપણાને-કાળા-પણાને પામી ગઈ ! ઉત્પ્રેક્ષા.

૫૩. લલાટલેખાએ શશિખંડમાંથી ગળતી સુધા જાણે ઘનપણાને-નક્કરપણાને પામી ગઈ હોય ની ! એવી તેની નાસિકા, દાંતરૂપ રત્નોની તુલા (ત્રાજવા) જેવી છે; અને તે પોતાની કાંતિવડે જગતને પણ તોલે છે.—ઉત્પ્રેક્ષા અને ઉપમા.

૫૪. ‘અદ્યા કાન ! અમે છંતેલા અવતંસરૂપ ઉત્પલો (નીલ કમલ) લઈને તમે ક્યાં જાઓ છો ?’ એમ માર્ગ રોધતા બે કાન પ્રત્યે કોપ કરીને પડકારતા તેના લોચન, જાણે અંતભાગમાં સદા રતાશ ધારણ કરી રહ્યા હોયની !—ઉત્પ્રેક્ષા.

જે નીલ કમલોને લોચને છત્યા હતા તે કાને અવતંસરૂપે ખોસેલા હતા, તેથી, તેમજ તે પોતાના માર્ગમાં આગ આવતા હોવાથી, લોચનને જાણે કાન પ્રત્યે કોપ ઉપજ્યો હોય, અને તેથી તેના ખૂણા લાલ થયા હોય એમ ભાવ છે.

૫૫. નહિં ચિંતવી શકાય એવી સુંદર આ સુંદરીને રચીને, તેને સૃષ્ટિનો કલશ અર્પણ કરવા ઉત્સુક થયેલા વિધાતાએ, મધ્યમાં તિલક બિંદુવાળી બે ભમરના યાદને, તેના મુખ પર જાણે ઐ એવો મંગલ અક્ષર લખ્યો હોયની ! ઉત્પ્રેક્ષા અને અપહ્રુતિ. બે ભમર અને વચ્ચે તિલકબિંદુ તેની આકૃતિ ઐ જેવી થાય છે.

[૧૬૨]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

‘આને અમે આશ્રય’ એમ શ્રી રતિ, સુકીર્તિ કાંતિ વદતાં, પ્રજાપતિ;
 મૌને લખ્યો ‘આમ’ ધતિ સંગતોત્તર, છલે ભૂં મધ્યે તિલકાંક સુંદર. ૫૬.
 કપોલ લાવણ્ય-સરે પડી જતા, સતુષ્ણ ચક્ષુરૂપ પક્ષી આંધવા;
 પાશો રચ્યા એ વિધિએ શું દીસતા, - એ કણુ એવા તસ રકંઘ ચુંબતા. ૫૭.
 કાલાગુરૂ પત્રવલી ભરાયલી, લલાટલેખા મિષથી સ્મરે ભલી;
 સંસાર વિશેષક તદ્દગુણે ભર્યો, જગત્ત્રયે પત્ર શું તત્ર તે ધર્યો ! ૫૮.
 દંતઘુર્તિ ફીણ, પ્રવાલ ઓષ્ઠના, નેત્રોત્પલો જ્યાં, - તસ તેહ વસ્ત્રના;
 લાવણ્ય પીયૂષ પયોનિધિ નિષે, તરંગભંગો લટ ભંગુરા દીસે. ૫૯.
 હેના મુખેંદુની તુલા ચઢત રે ! મૃગાંક ! ચિત્તે ય ન લાજ તું ધરે ?
 તું કોણ ત્યાં મૂઠ ! પયોધરોત્તરિ, પરે ? જિહ્વાં તેહ વિરાજતો અતિ. ૬૦.
 સમગ્ર સૌંદર્ય વિરોધી વિધિએ, ઘૂણાક્ષરન્યાયથી છે ઘડેલ એ;
 અનન્યરૂપા પર એવી જો કરે, તો તેહની જાણ નિપુણતા ખરે ! ૬૧.
 (ચાલુ)

૫૬. ‘આનો અમે આશ્રય કરશું’ એમ શ્રી, રતિ, કીર્તિ અને કાંતિએ કહ્યું, એટલે વિધાતાએ વચ્ચે તિલકાંકિંદુવાળી એ ભરના અઘાને, જાણે મૂંગા મૂંગા ‘આમ’ (કું) એવો સંગત ઉત્તર લખ્યો ! ઉત્પ્રેક્ષા અને અપહ્રુતિ-અત્રે ‘આમ’ એટલે ‘ભલે, અહુ સાઈ’, ‘Alright’ એવો અર્થ કરવો.

૫૭. તેના કપોત્તરૂપ લાવણ્ય-સરોવરમાં પડતા સર્વ જનોના તુષ્ણાવન્ત નેત્રરૂપ પક્ષીઓને પકડવાને જાણે વિધાતાએ રચેલા એ પાશ હોયની ! એવા ત્હેના એ કાન ખમાને સ્પર્શતા હતા. ઉત્પ્રેક્ષા

૫૮. કાલાગુરૂની પત્રવલીવાળી તેની લલાટલેખાના મિષે કરીને, કામે જાણે તેના સમસ્ત સંસારથી વિશિષ્ટ ગુણોત્તરે ભરેલો પત્ર ત્યાં જગત્ત્રયને જોવા માટે ચોડ્યો હોયની ! ઉત્પ્રેક્ષા. તેની ગુણુ-વિશિષ્ટતા અતાવવા નોટિસ-પત્ર મૂક્યો હોયની !

૫૯. દાંતની કાંતિરૂપ જ્યાં શીણ છે, ઓષ્ઠરૂપ જ્યાં પરવાળા છે અને નેત્રરૂપ જ્યાં નીલકમલ છે, એવા તેના મુખના લાવણ્યરૂપ સમુદ્રમાં, લટરૂપ વાંકાયુંકા તરંગભંગ છે એમ દેખાય છે. રૂપક અલંકાર.

૬૦. તેના મુખ-ચન્દ્રની તુલા પર ચઢતાં હે ચન્દ્ર ! તને ચિત્તમાં પણ લજ્જા આવતી નથી ? ઉન્નત પયોધર પર-જ્યાં તે મુખચન્દ્ર તારા કરતાં અધિક શોભે છે, ત્યાં હે મૂઠ ! તું શું હિસાબમાં છે ? પ્રતીપ.

૬૧. સંપૂર્ણ સૌન્દર્યવિધિના વિરોધી વિધિએ આ સુંદરીને ઘૂણાક્ષરન્યાયથી જ ઘડી છે. અદ્વિતીય રૂપવાળી એરી ખીજ તે જો કરી અતાવે તો જ હું તેનું નિપુણપણું જાણું-અતિશયોક્તિ. કીડો લાકડું કોરતો જાય અને તેમાં કવચિત્ત યદ્વચ્છાથી અક્ષર જેવો આકાર થઈ આવે તે ઘૂણાક્ષર ન્યાય.

લેખક:-રા. ચોકસી.

નિર્વિકલ્પ રસનું પાન.

શ્રીમદ્ આનંદધન યોગીરાજે પ્રત્યેક તીર્થ-પતિને આશ્રયી જે સ્તવનો રચ્યા છે અને એમાં અધ્યાત્મી જીવન જીવવા સારુ જે જે માર્ગો બતાવ્યા છે અને એ સાથે જૈનદર્શન-રૂપી રચના બે ચક્રો-જ્ઞાન અને ક્રિયા-સંબંધી બુદ્ધી બુદ્ધી સમજ આપી છે એમાં શરૂઆતની પ્રથા લગભગ પંદર સ્તવન સુધી ચાલુ રાખી સોળમા જિનના સ્તવનમાં એને પલટો આપી સંવાદનું રૂપક આપ્યું છે એ આપણે જોઈ ગયા. વળી એમ કરવામાં એક ઉમદા તત્ત્વનું ભાન પણ કરાવ્યું છે. સોળમા શાંતિજિનના સ્તવનમાં જ કહેવામાં આવ્યું છે કે-

‘અહો અહો હું મુજને કહું,
નમો મુજ નમો મુજ રે’

અર્થાત્-હવે નથી તો બહાર કંઈ શોધવાનું કે બહારની કોઈ વ્યક્તિ પાસેથી કંઈ મેળવવાનું ! જે કંઈ છે તે મારામાં સત્તાએ તો પડેલું જ છે. કેવળ જરૂર અંતરખોજ કરવાની છે. આમ એ સ્તવનથી જે ધોરણ બદલાય છે તે અઠારમા અરપ્રભુની સ્તુતિમાં પણ ચાલુ જ રહે છે.

અઠાર દૂષણનિવારક, અઠાર પાપસ્થાનવારક, અને ચોસઠ ઇંદ્રો, અસંખ્યાતા દેવતા, ચક્રવર્તીને વાસુદેવ આદિ સમૃદ્ધિશાળી રાજવીઓએ જય જય શબ્દોથી જેમનો મહિમા વર્ણવ્યો છે એવા હે અરનાથ તીર્થપતિ ! આ મુશ્કેલી આત્મા ડગ ભરતો ભરતો, ચોકસાઈથી આગળ વધતો વધતો આપની સન્મુખ આવ્યો

છે અને સ્વ તેમજ પર એમ ઉભય પ્રકારના સિદ્ધાન્તોનું સ્વરૂપ ધર્મધ્યાનમાં ઉપયોગી થઈ પડે એ રીતે મુદાસર સમજવા માર્ગ છે. આપ તે સમજાવશે એવી એની પ્રાર્થના છે.

આપનો અનુભવ એ વિષયમાં ટંકશાળી છે; કેમકે આપે દુન્યવી ચક્રવર્તીપણું અને ધર્મ-ચક્રવર્તીપણું એમ ઉભય મહાન પદ લોગવેલાં છે. એ દ્વારા વિવિધ પ્રકારના અને અનેક-વિધ રંગનાં અનુભવો આપની ચક્ષુ હેઠળથી પસાર થઈ ચૂક્યા છે. મનની સાધના થાય અને એકાગ્રતા લાભે ત્યારે એને ધ્યાવવા-ચિતવવા કોઈ પદાર્થ તો જોઈએ જ ને? આમ પ્રશ્નની શરૂઆત થાય છે ને એનો ઉત્તર મળે છે કે-

હે આત્મા ! શુદ્ધ નિર્મળ સ્વરૂપવંત, ઉપાધિરહિત આત્મતત્ત્વનું સ્વરૂપ હંમેશ પ્રત્યક્ષ કરવાનો અભ્યાસ પાડવો અને એ દ્વારા સંપૂર્ણ જ્ઞાન યાને કેવળજ્ઞાન મેળવવું એ સ્વ સમય અર્થાત્ તમારા સ્વાદ્દર્શનની મુખ્ય ચાંવી છે; અને એનાથી અન્ય જે કંઈ કથન કે વાત હોય એમાં વીતરાગદર્શનનો સમાવેશ નથી, એટલે કે એ પરદર્શન છે. કોઈ કોઈમાં આત્મસ્વરૂપની ઝાંખી જોવાની પ્રાપ્ત થાય છે. કોઈમાં જૈન મતાનુસારે આત્મતત્ત્વની વિચારણા થયેલી દેખાય છે અને તેથી એને સર્વથા પરસમય ન દેખાય. ત્યાં સ્વસમયની છાયા છે એમ કહી શકાય. એક વાત સ્મૃતિપટમાં લોખંડના ટાંકણે કોતરી રાખવાની છે અને તે એ છે કે-

[૧૯૪]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શુદ્ધાત્મ અનુભવ સદા,
સ્વસમય એહ વિલાસ રે.

શુદ્ધાત્મ અનુભવમાં જ્ઞાન, દર્શનને ચારિત્ર ની જ્યોતિ અંતર્ભૂત થાય છે. એમાં કેવલ-જ્ઞાન ને કેવલદર્શન તેમજ યથાજ્યાત ચારિત્ર સમાય છે. દાખલા તરિકે જેમ દિવાકરના તેજમાં તારા, નક્ષત્ર, ગ્રહ અને ચંદ્રનો પ્રકાશ સમાઈ જાય છે તેની માફક. વળી બીજું દૃષ્ટાન્ત સુવર્ણનું લઈએ. બીજી ધાતુઓમાં અને સોનામાં શેા ફેર છે અગર એને કઈ રીતે ઓળખવું એવો પ્રશ્ન ઊઠે ત્યારે કોઈ એના ભારેપણને આગળ ધરે છે, તો કોઈ વળી એનાં પીળા વર્ણને મહત્ત્વ અને ત્રીજે વળી એના ચીકાશ ગુણને પારખવાની વાત કરે છે. આમ ભિન્ન ભિન્ન દૃષ્ટિથી પદાર્થજ્ઞાન કરાવાય છે. એ રીતની ઓળખાણમાં પર્યાયદૃષ્ટિપણું અગ્રભાગ ભજવે છે. પરંતુ પર્યાયો પરથી નજર હટાવી લઈ કેવળ દ્રવ્ય પ્રત્યેનું દૃષ્ટિબિન્દુ લક્ષમાં લેવામાં આવે તો સુવર્ણ ધાતુ કંઈ એ પર્યાયોને લઈને જુદી નથી, પણ પદાર્થરૂપે એક જ છે. એ જ ન્યાયે અલખ કહેતાં આત્માના પણ જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રરૂપ ત્રિપુટીની ભિન્નતાએ જુદા જુદા સ્વરૂપો કહેવાય છે પણ મનમાંથી એ બધા વિકલ્પોને દૂર કરવામાં આવે તો આત્મા એક નિરંજન સ્વરૂપનો જ છે એમાં રજમાત્ર શંકા નથી. તેથી જ ‘નિર્વિકલ્પ રસ પીજીએ’ એ વાત પર ભાર મૂક્યો છે. તત્ત્વની સાચી પિછાનમાં બે પ્રકારની દૃષ્ટિઓ ઠામ કરી રહી છે. એક પારમાર્થિક અને બીજી વ્યવહારિક. એક સાર તારવી લઈ નિચોડ રજૂ કરે છે, જ્યારે બીજી પ્રકારાંતરે પરથી ભિન્નતાનો કિલ્લો રચે છે. તેથી કહ્યું છે કે-

પરમારથ પંથ જે કહે, તે રંજે એક તંત રે;
વ્યવહારે લખ જે રહે, તેહના ભેદ અનંત રે.
વ્યવહારે લખે દોહિલા, કાંઈ ન આવે હાથ રે;
શુદ્ધ નય થાપના સેવતાં, નવિ રહે દુવિધા સાથ રે.

જૈન દર્શનમાં અને ઈતર દર્શનોમાં જે મહત્ત્વનો તફાવત છે તે ઉપરના ભાવને આશ્રયી છે.

વ્યવહારની અટપટી આંટીઓમાં કિંવા એના જાતજાતના પ્રલોભનોમાં જન્મારો વહી જાય છતાં સ્વરૂપદર્શન ન લાભે, જ્યારે કમોપાધિથી રહિત એવું આત્મસ્વરૂપ વિચારતાં એનો તાગ સહજ આવે.

આત્મા ત્રણે કાળ શુદ્ધ આત્મસ્વરૂપી જ છે એ મારું (અરનાથનું) કથન છે. એમાં દુવિધાનો સંભવ જ નથી. દુઃકાણુમાં કહીએ તો એટલું જ કે-‘તું ત્હને જો’ અર્થાત્ આત્મવત્ સર્વભૂતેષુ, યઃ પદ્યતિ સ પદ્યતિ એવું જ એક બીજું વાક્ય તે-‘જેણે આત્માને ઓળખ્યો તેણે સારા જગતને ઓળખ્યું.’

આગમની ભાષામાં કહેવામાં આવ્યું છે કે-

‘જે એકને જાણે છે, તે સર્વને જાણે છે’ અને એ ‘એક’ તો માત્ર પોતાનો આત્મા. એની પિછાણ વિકલ્પો યાને પ્રકારાંતરે વિના પરમાર્થથી થવી ઘટે.

સંક્ષિપ્તમાં ગણત્રીના શબ્દોમાં અદારમા તીર્થપતિની વાણી શ્રવણ કરી સુસુક્ષ્મ આત્મા નાચી ઉઠ્યો. હૃદયના ઊંડાણમાંથી કહેવા લાગ્યો કે-

ઓ નાથ, સત્તાની દૃષ્ટિએ આપણા અને મારા વચ્ચે કંઈ જ દિવાલ ખડી નથી છતાં

પાપ ભારે ભરી ! નાથ મુજ નાવડી

[૧૮૫]

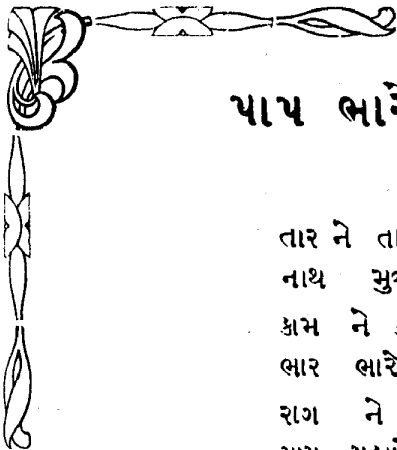
ગુણોના આવિષ્કાર તરફ નજર માંડું છું ત્યારે આપની સહ પ્રીતિ બાંધવાનું અત્યંત મન છતાં અંતર વધુ જણાય છે. ગમે તેટલી દોડાદોડી કરું તો પણ સમાન કક્ષામાં આવી શકું તેમ નથી જ; તેથી મારી તો એક જ વિનંતિ છે કે અને યોગીરાજના શબ્દો ટાંકુ તો તે એટલી જ કે-

‘કૃપા કરીને રાખજો,
ચરણ તળે ગ્રહી હાથ રે.’

આપ સાહેબ ધર્મતીર્થના ચક્રવર્તી છો,

તીર્થ કર પદના ભોક્તા તરિકે સર્વજીવને ઉપદેશ-વારિથી નવરાવી દેવાની, પોતે પ્રાપ્ત કરેલ અદ્ભુત જ્ઞાનરૂપી અંજન આંજી ભવ્ય જીવોના નેત્રો તેજસ્વી બનાવવાની આપની ફરજ છે; અરે ! ફરજ નહિ પણ એ બાતની સેવા અર્થે જ આપ સાહેબનું જીવન છે.

‘સવિ જીવ કરું શાસનરસી’ એ મુદ્રાલેખ હોવાથી આપની કૃપાદષ્ટિમાં મારો ઉદ્ધાર નિશ્ચિત છે; કારણ કે ‘તીરથ સેવે તે લહે, આનંદધન નિરધાર’ એ વચન ટંકશાળી છે.

પાપ ભારે ભરી ! નાથ મુજ નાવડી.

રાગ પ્રભાત.

તાર ને તાર હો ! પાપ ભારે ભરી !!
નાથ મુજ નાવડી ! તાર ને તાર હો !! ૧
કામ ને ક્રોધના, લોભ માયાતણા;
ભાર ભારે ભર્યા નાવડીએ-તાર ને તાર હો. ૨
રાગ ને દ્રેષના, કલહ કંકાસના;
પાપ પહાણે ભરી નાવડીએ-તાર ને તાર હો. ૩
ધન અને ધાન્યના, ભોગ વિલાસના;
પાપ પરિગ્રહે ભરી નાવડીએ-તાર ને તાર હો. ૪
શરણ અરિહંતનું, સિદ્ધ ભગવંતનું;
“ વૈરાટી ” શરણ નાવડીએ-તાર ને તાર હો. ૫

ઝવેરી મૂળઅંદભાઇ આશારામ વૈરાટી.

અનુ : અભ્યાસી બી. એ.

સાધન સંબંધી કેટલીક વાતો.

(ગતીક પૃષ્ઠ ૧૭૧ થી શરૂ.)

ત્રીજા પ્રશ્નમાં મન ચંચળ હોવાથી તેને વશ કરવાનો ઉપાય પૂછવામાં આવેલ છે. મન અત્યંત ચંચળ છે તે વાતનો સૌ એકમતે સ્વીકાર કરે છે અને સૌનો અનુભવ પણ એની સાક્ષી પૂરે છે. શાસ્ત્રમાં પણ મનને ચંચળ તેમજ બલવાન કહેલ છે અને તેનો નિગ્રહ દુઃસાધ્ય કહેલ છે એ ઉપરથી એટલું તો સ્પષ્ટ છે કે મન વસ્તુતઃ અત્યંત ચંચળ તેમજ દુર્જય છે; પરંતુ તેને નિગૃહિત કરવાના ઉપાય પણ અનેક બતાવવામાં આવ્યા છે. યોગદર્શનમાં તો મુખ્યત્વે કરીને ચિત્તવૃત્તિના નિરોધની જ વાત કરવામાં આવી છે, કેમકે યોગદર્શનકારે યોગનું લક્ષણ ચિત્તવૃત્તિનો નિરોધ બતાવેલ છે. 'યોગશ્ચિત્તવૃત્તિ-નિરોધઃ' તેથી એ સંબંધમાં આપણે પહેલાં યોગદર્શનની જ કેટલીક વાતો કરી લઈએ.

ચિત્તવૃત્તિના નિરોધ માટે પહેલો ઉપાય યોગદર્શનકારે અભ્યાસ અને વૈરાગ્ય બતાવેલ છે. 'અભ્યાસવૈરાગ્યભ્યાં તન્નિરોધઃ' અભ્યાસના સંબંધમાં સૂત્ર છે કે 'તત્ત્વચિન્તૈર્નૌ યન્નોડ્ઘ્યાસઃ' અભ્યાસ અને વૈરાગ્યમાંથી ચિત્ત સ્થિર કરવા માટે જે સાધન કરવામાં આવે છે તેનું નામ અભ્યાસ છે. બીજા શબ્દોમાં ચિત્તને સ્થિર કરવા માટે વારંવાર એને કોઈ એક વિષય પર ટકાવવાનો પ્રયત્ન કરવો એ જ અભ્યાસ છે. વૈરાગ્યનું લક્ષણ એમ કરવામાં આવ્યું છે કે—

‘દૃષ્ટાનુશ્રવિકવિષયવિતૃક્કાસ્ય વશીકારસંજ્ઞા વૈરાગ્યમ્ ।’

અર્થાત્ કામિની, કાંચન વગેરે દૃષ્ટ વિષયોમાં તથા સ્વર્ગ વગેરે અદૃષ્ટ વિષયોમાં તૃણ્ણા રહિત થયેલ ચિત્તની રાગ રહિત સ્થિતિનું નામ જ વૈરાગ્ય છે.

ઉપર્યુક્ત બન્ને સાધન ચિત્તવૃત્તિના નિરોધ માટે ઉપયોગી છે, તેમજ એકબીજાના સહાયક છે. ચિત્તને એક નદીની ઉપમા આપવામાં આવી છે જે બે ધારાઓમાં વહે છે, તેની એક ધારા કલ્યાણ તરફ વહે છે અને બીજી ધારા પાપો તરફ વહે છે. વિવેક માર્ગનું અનુસરણ કરનારી ધારા કલ્યાણ તરફ વહે છે અને અવિવેક માર્ગે ચાલનારી ધારા પાપો તરફ વહે છે. વૈરાગ્યનો બંધ લગાડી દેતા અવિવેક અર્થાત્ વિષયોના માર્ગે વહેનારી ધારા અટકી જાય છે અને વિવેકપૂર્વક અભ્યાસ કરતાં રહેવાથી તેનો વિવેક માર્ગ બિઘડી જાય છે. એ રીતે એક તરફથી ચિત્ત રૂપી નદીનો પ્રવાહ અટકાવી દેવાથી તથા બીજી તરફ એને ઉઘાડી નાખવાથી જ ચિત્તવૃત્તિનો નિરોધ થઈ શકે છે.

ચિત્તવૃત્તિના નિરોધનો બીજો ઉપાય ઇશ્વરપ્રણિધાન એટલે કે ઇશ્વરની ભક્તિ છે, જેને અવિદ્યા, અહંકાર, રાગ, દ્વેષ અને મૃત્યુભય, શુભાશુભ કર્મ અને તેના ફળ, તેમજ વાસનાઓની સાથે કરોડો સંબંધ નથી એ પુરૂષ વિશેષ પરમાત્માનું નામ ડુંકારનો જપ તથા તેના સ્વરૂપનું વારંવાર ચિંતન કરવું એ ઇશ્વરપ્રણિધાન છે. એમ કરવાથી

સાધન સંબંધી કેટલીક વાતો.

[૧૯૭]

અધા ય વિધ્નોનો અભાવ થઈને ઈશ્વરના સ્વરૂપ-સાક્ષાત્કાર થઈ જાય છે. એ સિવાય શ્વાસને ખાસ પ્રયત્નપૂર્વક નાસિકામાર્ગથી બહાર કાઢીને અને તેને બહાર જ રોકી રાખીને પણ ચિત્તનો નિરોધ એક રીતે કરી શકાય છે.

જેનાથી ઉપયુક્ત સાધનોમાંથી કોઈપણ ન બની શકે તેઓને માટે એક બીજો સહેલો ઉપાય છે—તે છે વૈરાગ્યવાન પુરુષોનું ધ્યાન. અહીંયા એ પ્રશ્ન થાય કે પૂર્વકાળમાં જે વૈરાગ્યવાન પુરુષો થઈ ગયા છે તેને આપણે જાણતા પણ નથી તો પછી તેનું ધ્યાન કેવી રીતે કરી શકાય ? અને વર્તમાન યુગમાં જે વીતરાગ પુરુષો હોય તેને આપણે જાણતા નથી તેથી એનું ધ્યાન કરવાનો સંબંધ નથી. તેનો જવાબ એ છે કે જે કોઈ પુરુષ તમારી દૃષ્ટિમાં વીતરાગ હોય, જેનામાં તમને વીતરાગ પ્રત્યે શ્રદ્ધા તેમજ પૂજ્યબુદ્ધિ હોય તેનું ધ્યાન કરી શકો છો. તેના ધ્યાનથી જ તમારી ચિત્તવૃત્તિનો નિરોધ થઈ શકે છે. આ રીતે ચિત્તનો નિરોધ કરવા માટે બીજી પણ કેટલીક યુક્તિઓ છે તે અધી આ ટંકા લેખમાં બતાવી શકાય નહિ તેથી એમાંની કેટલીકનો ઉલ્લેખ ઉપર કરવામાં આવેલ છે.

છતાં નીચે લખેલા ઉપાયો પણ મનોનિગ્રહ કરવામાં સારી રીતે મદદગાર થઈ શકે છે.

(૧) નિયમાનુવર્તિતાનું પાલન કરવું, અધા કાર્યો નિયમિત રીતે કરવા.

(૨) મનની પ્રત્યેક ચેષ્ટા પર વિચાર કરતાં કરતાં તેને ખરાબ ચિંતનથી બચાવવું.

(૩) મનના કહેવા પ્રમાણે ન ચાલવું.

(૪) મનને હંમેશાં શુભ કાર્યમાં પરોવી રાખવું.

(૫) અનન્ય મનથી પરમાત્માને શરણે જવું.

(૬) મનથી અલગ બનીને તેનાં કાર્યોનું નિરીક્ષણ કરવું.

(૭) પ્રેમપૂર્વક પ્રભુના નામનું કીર્તન કરવું.

આ તો અભ્યાસની વાત થઈ. બીજો ઉપાય મનને વશ કરવા માટે બતાવવામાં આવ્યો છે. તે છે વૈરાગ્ય. વૈરાગ્યની વ્યાખ્યા ઉપર કહેવાઈ ગઈ છે. વિષયોથી વૈરાગ્ય કરવાનો ઉપાય એ છે કે તેનામાં દુઃખ અને દોષ જોઈને તેના પ્રત્યે મનમાં ધૃણાબુદ્ધિ ઉત્પન્ન કરવી. કહ્યું છે કે—

ये हि संस्पर्शजा भोगा दुःखयोनय एव ते ।
आद्यन्तवन्तः कौन्तेय ! न तेषु रमते बुधः ॥

અર્થાત્ જે ઈન્દ્રિય તથા વિષયોના સંયોગથી ઉત્પન્ન થનાર સઘળા ભોગ છે તે વિષયો પુરુષોને સુખરૂપ લાસે છે, તો પણ તે અધા દુઃખરૂપ છે તથા અનિત્ય છે. તેથી બુદ્ધિમાન પુરુષ એમાં રમણ કરતો નથી.

ઉપયુક્ત રીતે વિચારદ્વારા મનને વિષયોથી હઠાવીને પરમાત્માના સ્વરૂપમાં જોડવાનો અભ્યાસ કરવો એ જ મનને વશ કરવાનો અમોઘ ઉપાય છે.

રચયિતા-મુનિશ્રી હેમેન્દ્રસાગર

ધર્મવિકાસી-સુમન*

વિશ્વ ઉદ્યાન ખેડેલી રહ્યું પુષ્પલતાવલીએ;
કથું પુષ્પ દિલ રીઆવશે ?
કથું સુમન આત્માનંદે ડોલાવશે આત્મદેવ ?
માલતી, શિરીષ, ગુલાબ કે અંપો ?
બાઈ, કેતકી કે મસ્ત મોગરો ?
પુષ્પ પરિમલ પમરાવી આકર્ષે સર્વને,
નાસિકા રીઝે ને નેત્ર પ્રપુલ્લે,
કયાં ભાવ જોડશે આત્મદેવ ?
વિશ્વોદ્યાનમાં નથી સરખાં સર્વ ફૂલડાં.
વિધવિધ રંગતે ભર્યા,
વિધવિધ સુરભિયુક્ત છે કુસુમો,
સર્વદા ઓછાંવત્તાં આકર્ષક.
ગુલાબમાં દષ્ટિ ઠરે છે મુજ, આત્મન !
ના, ના કેમ ઠરે ત્યાં નયનો ?
નથી અદ્ય પશુ તૃપ્તિ,
ત્યાં નયનોને કે હૃદયને,
પુષ્પ તો એવું જ આહું જે-
અન્યને કરે ઘેલાં છતાં સ્વયં નિર્લેપ,
સુમધુર, સુકોમળ, સુમનોહર,
સુલલિત, સુગુણાલંકૃત, સુરેખ,
સુગંધિત, સુદોળ, સુધર્મી,
નિહાળ્યાં વિશ્વોદ્યાનનાં સર્વે ફૂલડાં,
પશુ મન ઠર્યું એક પુષ્પે,
નિર્લેપ છે જે સાધુવર સમું,
અતુલિત, અવર્ણનિય, અદ્ભુત,
જૂલે છે આત્માનંદે એક સરખું,
રમ્ય સરોવરના અંતરે.

જલમાં વસે ને જલ ન ભીજવે.
સર્વદા રહે નિજ સ્વરૂપે.
ગમે છે ચિત્તને એ રમ્ય સુમન કમળ.
રે પશ્ચિમોદલ ! તથાત્ર મયા ચરિત્રં,
દૃષ્ટં ચિચિત્રમિવ યદગિદિતં દ્રુવં તત્ ।
યૈરેષ શુદ્ધમલિલૈઃ પરિપાલિતસ્થં,
તેભ્યઃ પૃથગ ભવતિ પદ્મમલોડસિ યસ્માન્ ॥
મને તો ગમે છે કમળજ; કારણ ?
કારણ કથું, સાધુજન !
ધર્મદેશના અર્પનાર તીર્થંકરદેવ,
વિહરે નવ સુવર્ણકમળે;
કેવળી જનો વિરાજે કમળાસને,
ને વિકસાવે ભવિજનનાં આત્મકમળ.
સ્થાન પામે વીતરાગ દેવ,
એ વિકસિત હૃદયકમળે;
અહર્નિશ ધ્યાન હો નવપદનું,
એ જ્ઞાન કિરણે વિકાસિત આત્મકમળે;
હંસ સમા જ્ઞાની જનો તો,
સદા આનંદ પામે ધર્મરૂપી કમલાકરે;
પ્રાણી માત્ર ધરે હૃદયકમળ;
છતાં અણુખીલ્યાં રહે કોઈકનાં.
ધર્મના પૂર્ણ પ્રકાશના અભાવે;
ને સંપૂર્ણ વિકસે છે કોઈક,
ભાગ્યવંત ધર્મવિકાસ વાંચ્છુઓનાં;
દોષારોપણથી આહ્લાદ ન પામે,
તેજ-હર્ષ પ્રેમી રમ્ય કમળ.
વિકસે તે આહ્લાદ અર્પે, ને-
અણુવિકસ્યાં ન આહ્લાદ અર્પે,
અથવા ન આહ્લાદ પામે;

* એક સુમધુ જ્યોતિષીએ પૂછેલા પ્રશ્નનો પ્રત્યુત્તર
સપ્તેમ વાંચકોને સમર્પણ હો. ∴ હેમેન્દ્ર

સમ્યગ્જ્ઞાનની કુંચી—

પરમાત્માનું અધિરાજ્ય.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૪૨ થી ૧૪૩.)

કોઈ રાજ્ય પરતંત્ર હોય પણ તેમાં રાજ્ય પ્રગ્ન વચ્ચે સારો મેળ હોય તો પ્રગ્નજનો વ્યક્તિ-ગત સ્વાતંત્ર્ય સારી રીતે અનુભવી શકે છે. રાજ્યના વિરોધીઓને પ્રેમથી વશ કરી મિત્ર બનાવ્યાથી રાજકારણની દૃષ્ટિએ કેટલેક અંશે મુક્તિ મળે છે એમ પણ બને છે.

વિશ્વપ્રેમ એ શાન્તિ અને સ્વાતંત્ર્યની નિશ્ચય-કારી પ્રતીતિરૂપ છે એમ આ સર્વ ઉપરથી નિષ્પન્ન થાય છે. દરેક ધર્મમાં વિશ્વપ્રેમના સિદ્ધાન્તને અનેરું સ્થાન અવશ્ય હોય છે. વેદાન્ત આત્માની એકતાની દૃષ્ટિએ વિશ્વપ્રેમનો ઓધ આપે છે તે સર્વથા યથાર્થ જ છે. પ્રો. ડો. સન “The Aspects of Vedant”(વેદાન્તનાં દૃષ્ટિગિન્દુઓ)માં કહે છે કે:—

“ પોતાના આત્મા જેવો જ પાડોશી પ્રત્યે પ્રેમ રાખવો એમ ઇન્છામાં કહ્યું છે. સુખ કે દુઃખ પોતાના આત્માને જ થાય એ જોતાં ઇન્છા-નું આ કથન કોઈને અવાસ્તવિક લાગે, પણ વેદાન્તથી આ સંબંધમાં યોગ્ય સમાધાન જરૂર

થાય છે. વેદાન્તના ‘તત્ત્વમાસ’ (તું તે છે) એ સૂત્રમાં આધ્યાત્મિક શાસ્ત્ર તેમ જ નીતિશાસ્ત્ર બન્નેનું રહસ્ય આવી બાજી છે. એ સૂત્રથી પોતે પોતાનો પડોશી છે એવું ભાન થાય છે. પાડોશી પોતાના આત્માથી વિભિન્ન હોય એ માન્યતા સાવ ભ્રમરૂપ લાગે છે.”

વેદાન્ત પાડોશી પ્રત્યે પ્રેમ દાખવવાની આવ-શ્યકતાના સંબંધમાં ગમે તે કહેતું હોય પણ એ પ્રેમ કર્મના અચલ નિયમ ઉપર નિર્ભર છે એમાં કંઈ શંકા નથી. પાડોશીનું અહિત કરતાં કે પાડો-શીને ક્ષુદ્રવત્ લેખતાં પાડોશી કરતાં કોઈ મનુષ્યનું વિશેષ અહિત થાય છે એ સર્વથા નિઃશંક છે.

મન, વાણી અને શરીરથી જે સત્કાર્યો કે કુકૃત્યો થાય છે તેથી અનુક્રમે પુણ્ય અને પાપની નિષ્પત્તિ થાય છે. પુણ્યનાં પરિણામ ઇષ્ટ અને સુખદાયી હોય છે; પાપની પરિણતિ દુઃખદ અને અનિષ્ટ હોય છે. પ્રેમ એ એક પુણ્યકાર્ય હોવાથી, તેથી જીવનને સુખ મળે છે. જીવનનાં બળમાં વૃદ્ધિ થાય છે. અપ્રેમ કે

તીર્થેકરો, પૂર્વધરો, ગણધરો ને,
આચાર્યોએ આદર્યા મહાપ્રયાસો,
કવિજનોએ અલંકારયુક્ત ભાવે આલેખ્યો,
આધ્યાત્મિકોએ અજબ ભાવે ગાયો,
એવો ધર્મવિકાસ અર્પો દિવ્યાનંદ,
પ્રત્યેક ભવ્યોના હૃદયકમળમાં.
વિભુનું મુખડું વર્ણવ્યું કમળ સરખું.
જ્ઞાનપિપાસુ વિદ્વજનો,
ભ્રમર સમ બની આવે એ મુખદર્શને,
ગુણગ્રાહી ભ્રમરો આવે પણ,

પોતે રહે અડગ, વિરાગી, નિર્વિકારી,
નિર્મોહી એવું ઈર્ષ્યું એ કમળ.
પુષ્પ-પસંદગીના પ્રયુક્તરે,
ગમે સુરમ્ય, સુકોમળ, સુમધુર-
સુરંગી, સુમન કમળ.
વસંતતિલકા—

હે જ્ઞાન સૂર્ય! તુજ જ્યોત અખંડ ભાસે,
ને આત્મપદ્મ શુભ ધર્મવિકાસ વાસે;
ખીલે વિકાસ ધરતું આત રમ્યભાવે,
નિલેપ ઓધ જગ-માનવને સુણાવે.

[૨૦૦]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તિરસ્કારરૂપ પાપકાર્યથી આત્માને દુઃખ થાય છે. તિરસ્કારજન્ય અશ્રદ્ધાથી મનુષ્યોમાં અનેક પ્રકારનું સંઘર્ષણ થાય છે—આ સર્વના વિચાર કરતાં પોતાના પાડોશીનું સ્વાતંત્ર્ય એટલે પોતાનાં સ્વાતંત્ર્યનું પરિમાપ એવો અર્થ ઘટાવી શકાય છે. પડોશી પહેલાં સ્વતંત્ર હોય તો કોઈ મનુષ્ય પોતે ખરો સ્વતંત્ર બની શકે છે. આથી પડોશીને પહેલાં સ્વતંત્ર કરવો એ પ્રત્યેક મનુષ્યનું કર્તવ્ય છે.

સ્વાતંત્ર્ય-પ્રાપ્તિ માટે દરેક રાષ્ટ્રોનો જે જીવન-કલહ અવિરત રીતે ચાલ્યા કરે છે તેમાં પ્રેમનું કાર્ય અત્યંત પ્રભાવશાળી બની શકે છે. પ્રેમથી કોઈ પણ જાતના રક્તપાત વિના ભિન્નભિન્ન રાષ્ટ્રો વચ્ચે શાંતિ-સમાધાન થઈ શકે છે. પ્રેમથી જ કરેલાં સમાધાનથી જે તે દેશનું બળ વધે છે. આક્રમણ કે રક્તપાતથી કોઈ દેશ, રાજ્ય કે જનતા-મનુષ્યની રાજકીય સુક્તિ કોઈ કાળે સંભવનીય નથી. સત્ય જ્ઞાનનાં યોગ્ય વિતરણથી જ તેવી સુક્તિ પ્રાપ્ત થઈ શકે છે. સત્ય જ્ઞાનના પ્રચારથી જનતાની દૃષ્ટિ આધ્યાત્મિક બને છે. આધ્યાત્મિક દૃષ્ટિના કારણે, ભૌતિક વસ્તુઓની અસત્યતાનું ભાન થાય છે. દરેક મનુષ્યને પોતાનાં દિવ્ય સ્વરૂપમાં નિરતિશય શ્રદ્ધા ભરે છે. એ શ્રદ્ધાથી સામ્યભાવનો પ્રાદુર્ભાવ થાય છે. સામ્યભાવથી તમામ પ્રકારના ભેદભાવનો નાશ પરિણમે છે.

જે તે રાજ્યની સંગીનતા અને સત્તા ન્યાયથી વધે છે એમ મહારાજાઓના ઉદય અને અસ્તના ઇતિહાસ ઉપરથી સ્પષ્ટ રીતે માલુમ પડે છે. ન્યાયથી પ્રજામાં શ્રદ્ધા ભરે છે. અન્યાયથી અશ્રદ્ધા પરિણમે છે. શ્રદ્ધાથી પરસ્પર હિતની એકતા થાય છે. એ એકતાથી સત્તાનાં મૂળ અત્યંત સુદૃઢ બને છે.

પક્ષપાત-અન્યાય કુદરતને સર્વ રીતે અસહ્ય હોવાથી, કુદરત અયોગ્ય શક્તિ અને અયોગ્ય સ્વર્ણ સદંતર બંધ કરવા મથે છે. આથી અયોગ્ય મનુષ્યોનું પ્રાન્તે નિઃસારણ થાય છે. સર્વ પ્રકારના પક્ષપાતી અને અનિયંત્રિત શાસનનું કુદરતના આ

અવિચળ નિયમને લીધે, વહેલું-મોડું અધઃપતન થાય છે એ નિઃશંક છે. કુદરતનો અવિચળ ન્યાય સર્વદા પોતાનું કાર્ય અવિચ્છિન્નપણે કર્યે જાય છે. કુદરતના અપૂર્વ ન્યાયથી ભય-વૃત્તિનો સર્વત્ર ઉચ્છેદ થાય છે. શ્રદ્ધા, શાન્તિ અને સમભાવવૃત્તિ પરિણમે છે. કુદરતનો અવિચળ ન્યાય સંસારના સૂકાનીરૂપ છે. સંસારનું પ્રત્યેક કાર્ય કુદરતના ન્યાય અનુસાર થવા કરે છે. કુદરતી ન્યાય સચ્ચારિત્રતા જનક છે. શુભ ભાવના આદિ ઉચ્ચ સદ્ગુણોનો આવિર્ભાવ પણ પ્રકૃતિના અવિચલ ન્યાયથી જ થાય છે.

જે પ્રજાજનોમાં પરસ્પર વિશ્વાસ ન હોય તેઓ પારતંત્ર્યની જાંજીરોમાં જકડાયલા રહે છે એમ અનેક દેશોની પરિસ્થિતિ ઉપરથી સ્પષ્ટ જણાય છે. જે પ્રજાજનોમાં અરસપરસ અત્યંત વિશ્વાસ હોય તે જ પ્રજાજનો સ્વાતંત્ર્ય અનુભવી શકે છે. જે રાજ્ય-માં ન્યાયવૃત્તિ વિશેષ હોય તે જ રાજ્ય ચિરસ્થાયી બને છે. જે ઘરમાં અત્યંત કલેશ અને કુસંપ હોય તે ઘરનો વિનાશ જ થાય એમાં કંઈ શક નથી. સંપર્ષી મહાન બળ વિના કોઈ કુટુંબ, જાતિ, રાષ્ટ્ર આદિમાં ખરું સત્ત્વ નથી આવી શકતું. સંપર્ષી જ સર્વને સંગીન બળની પ્રાપ્તિ થાય છે. સુસંપન્ને પરિણામે, રાષ્ટ્રો વિગેરેનું કાર્ય અત્યંત વ્યવસ્થિત રીતે ચાલે છે. સંપર્ષી સ્વમાન આદિ અનેક ઉચ્ચ પ્રતિભા સદ્ગુણોની પરિણતિ થાય છે. એ સદ્ગુણો રાષ્ટ્ર વિગેરેનાં ખરાં બળરૂપ થઈ પડે છે. એ સદ્ગુણો જ રાષ્ટ્ર વિગેરેની અતુલ સંપત્તિરૂપ બની રહે છે.

સત્યરૂપ મહાન સદ્ગુણ બીજા કોઈપણ સદ્ગુણ કરતાં દરેક પ્રજાને વિશેષ આવશ્યક છે. એ સદ્ગુણથી અનેક આનુષંગિક ગુણોની પ્રાપ્તિ થાય છે. કોઈપણ પ્રજાને સત્યની ખરી પરિણતિ થતાં, તે પ્રજા વસ્તુતઃ સત્ત્વશાલી બને છે. સત્યતાને કારણે, એક પ્રજા પ્રત્યે બીજી પ્રજાઓ સંનિહ જ રહે છે. સત્યરૂપી બળથી વિવિધ પ્રજાઓનું યથાયોગ્ય સંકલન થાય છે. સત્યની અવગણનાથી પ્રત્યેક પ્રજાનું અધઃપતન અવશ્ય થાય છે. પ્રજા અનેક પ્રકારના

પરમાત્માનું અધિરાજ્ય.

[૨૦૧]

દુઃખમાં આવી પડે છે. અસત્યનાં અનિષ્ટ પરિણામો જે તે પ્રજાને જરૂર ભોગવવાં પડે છે. આધ્યાત્મિક તેમ જ ભૌતિક દષ્ટિએ, અસત્યનાં અનિષ્ટ પરિણામો ભોગવ્યા વિના કોઈપણ પ્રજાને છૂટકો જ નથી એમ કહી શકાય.

અસત્યથી હૃદયની અશુદ્ધિ પરિણમે છે એમ આધ્યાત્મિક દષ્ટિએ વિચાર કરતાં સ્પષ્ટ જણાય છે, બુદ્ધિ વક્ર અને છે, અનેક પ્રકારના સહયુગ્મોમાં જડતા આવે છે. ઉચ્ચ પ્રકારના પ્રેમમાં સદંતર પરિવર્તન થઈ તિરસ્કાર-ભાવ જન્ય થાય છે. આત્માનો વિકાસ અશક્ય અને છે. મતિવિભ્રમ થવાથી, ચિત્ત ચિંતાતુર બની જાય છે. આત્માને કોઈ પણ પ્રકારનો આનંદ કે સુખ નથી રહેતાં. અસત્યવાદીને સુખ તો નેહા છે, પણ તેનાથી એવાં જ કાર્યો થાય છે કે જેથી તેને સુખને બદલે દુઃખની પ્રાપ્તિ જરૂર થાય છે. અસત્યથી આધ્યાત્મિક ઉદયનું સંસ્થાપન સર્વથા નિર્મૂલ્ય અને છે. અસત્ય એ સુક્રિતાના માર્ગમાં સદૈવ મહાનમાં મહાન આવરણરૂપ થાય છે.

અસત્યને કારણે, કોઈ પણ મનુષ્યનો પ્રાન્તે વિનિપાત જ થાય છે એ સુવિદિત છે. અસત્ય અને અનીતિથી મનુષ્ય કોઈ વાર કંઈ લાભ પ્રાપ્ત કરે છે; પણ એ લાભ લાંબો સમય ટકી શકતો નથી. અસત્ય અને અનીતિને પરિણામે, મનુષ્યને પ્રાયઃ અલાભ જ થાય છે. જે અસત્યથી વાસ્તવિક રીતે લાભ જ થતો હોય તો પ્રપંચીઓ, ચોરો, ડાકુઓ વિગેરે કરોડપતિ બની જાય. આવું કંઈ ભાગ્યે જ બને છે અને એ ઉપરથી અસત્ય અલાભદાયી જ છે એમ સિદ્ધ થઈ શકે છે. દરેક દેશોનો અબ્યુદય પણ સત્યથી જ થાય છે. સત્ય વિના કોઈ પણ રાષ્ટ્રનો અબ્યુદય સંભવી શકતો નથી. સત્યની દષ્ટિએ હિન્દ બીજા કોઈ પણ દેશ કરતાં પછાત છે. સત્યની વાસ્તવિક પરિણતી થયા વિના હિન્દનો કોઈ કાળે ઉદ્ધાર થાય એ અશક્ય જ છે.

અસત્ય અને અનીતિથી મનુષ્યને જે ક્ષણિક લાભ થાય છે તે લાભ અનેક પ્રકારનાં ચિરસ્થાયી દુઃખો અને ભયથી નિષ્ફળ જેવો બની જાય છે.

કેટલીક વાર મનુષ્યને પોતાના અસત્ય અને અનીતિને માટે એટલાં બધાં પારાવધિ દુઃખો ખમવા પડે છે કે, અસત્ય અને અનીતિના કહેવાતા કુલ્લક લાભ કરતાં, એ દુઃખો અનેકગણાં વધી જાય છે. અસત્યવાદી મનુષ્યથી નીતિમાન અને સત્યશીલ મનુષ્ય સામે નેહા પણ શકાતું નથી. અસત્યવાદીના મુખ ઉપર પાપ અને પ્રપંચની કાલીમા જ છવાયેલી રહે છે. અસત્યવાદી ગમે તેવી સારી સ્થિતિમાં હોય છતાંયે તે એકંદર કંગાળ જેવો જ લાગે છે. અસત્યવાદીને સ્વમાન કે સ્વાત્રય નથી હોતાં. અસત્યવાદી વ્યાપાર આદિમાં ક્તેહ ભાગ્યે જ મેળવે છે. માનસિક અશુદ્ધિ અને દૈર્ઘ્યને કારણે, તેનું આરોગ્ય લથડેલું જ રહે છે. વળી અસત્યવાદી મનુષ્યને શત્રુઓ ઘણા હોય છે. આ શત્રુઓ તેને ઘણીયે વાર ભારે થઈ પડે છે. કોઈ વાર એ શત્રુઓથી તેનું નિકંદન થાય છે. અસત્યવાદી જગતના મહાન કલંકરૂપ છે અસત્યવાદીઓનો પાપી એપ જગતને ઘેર શ્રાપ સમાન છે. અસત્ય જગતમાં વિવિધ દુઃખો અને નર્કો ખડાં કરે છે. અસત્ય અને અસત્યવાદીઓ આ રીતે સર્વથા પરિહાર્ય છે.

સત્ય અને ન્યાયથી, પ્રજામાં શાન્તિ અને સન્નિધિ પ્રવર્તે છે. અન્ય પ્રજા ઉપર શાસન કરતાં રાષ્ટ્રમાં સત્ય અને ન્યાયવૃત્તિ અવશ્ય હોવાં નેહા છે. એથી એ રાષ્ટ્રનું શાસન ચિરસ્થાયી બને છે. પરંતુ પ્રજામાં પોતાનાં ઉપર શાસન કરતી રાષ્ટ્ર-શક્તિ પ્રત્યે સદૈવ એકનિષ્ઠા રહે છે. પ્રજાની એકનિષ્ઠતાનો સ્ત્રોત અવિરતપણે વહ્યા કરે છે. પરંતુ પ્રજાના અત્યંત પ્રેમથી, શાસક રાષ્ટ્રનાં બળ અને સંપત્તિની અહર્નિશ વૃદ્ધિ થયા કરે છે. ભય આદિથી કૃત્રિમ એકનિષ્ઠા ઉત્પન્ન કરવાનું રહેતું જ નથી.

સંઘર્ષણ કે વ્યાધિનાં ચિકિત્સા ક્ષણિક નિવારણ કરવું એ કંઈ દક્ષતા નથી. ખરા રાજનીતિજ્ઞો વૈમનસ્ય આદિનું નિવારણ ચિરસ્થાયી રીતે જ કરે છે. દરેક રાજ્યો અને તેની પ્રજા વચ્ચે વિશુદ્ધ પ્રેમ પ્રવર્તતો હોય તો જ પ્રજાની એકનિષ્ઠા સંભવી શકે

[૨૦૨]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

છે. એ અચલ નિયમ અનુસાર મહાન રાજનીતિજ્ઞ પ્રજ્ઞનો વાસ્તવિક પ્રેમ સંપાદન કરવા માટે સર્વ પ્રયત્નો કરે છે. પ્રજ્ઞના પ્રેમની સંપ્રાપ્તિ એ મહાન મણીતા રાજપુરુષોનું પરમ કર્તવ્ય ધર્મ પડે છે.

અયોગ્ય નિયંત્રણોથી મનુષ્યનાં ચિત્તમાં સાહજિક રીતે વિરોધ જાગે છે. આથી એકનિષ્ઠાનો ઉચ્છેદ સંભાવ્ય બને છે. પ્રજ્ઞ કે કુટુંબમાં પ્રેમ-પૂર્વક થયેલાં યોગ્ય નિયંત્રણોને જ તે તે વધારી લે છે. આવાં યોગ્ય નિયંત્રણોના સંબંધમાં, કોઈનો પણ વિરોધ નથી જાહેરો અને કુટુંબમાં પણ લાગતાંવળગતાંઓ પણ તેનો હર્ષપૂર્વક સ્વીકાર કરે છે. પિતા બાળક ઉપર, શેઠ નોકર ઉપર, પતિ પત્ની ઉપર કોઈ પ્રકારનું પ્રેમયુક્ત નિયંત્રણ યોગ્ય રીતે મૂકે છે તો તે નિયંત્રણોના સંબંધમાં કોઈપણ પ્રકારનો વિરોધ કે વૈમનસ્ય ઉત્પન્ન નથી થતાં. પ્રેમથી એકનાં નિયંત્રણોનો બીજને જરૂર સ્વીકાર કરે છે.

કુટુંબ કે પ્રજ્ઞમાં બળાતકારથી વફાદારીનું ગમે તેટલું જંગી પ્રદર્શન કરવામાં આવે, પોકળ વફાદારીના સંબંધમાં પુસ્તકોનાં પુસ્તકો લખાય પણ એ બધું સાવ નિરર્થક છે. સાચી એકનિષ્ઠતા હૃદયજન્ય છે. વિવિધ શસ્ત્રાશસ્ત્રો હૃદયને સર્વથા અગમ્ય છે. ગમે તેટલાં અસ્ત્રશસ્ત્રોની પ્રયંત્ર સામગ્રીથી ખરી એકનિષ્ઠા કોઈ કાળે સાધી શકાતી નથી. ખરી એકનિષ્ઠાનો પ્રાદુર્ભાવ પ્રેમથી જ થાય છે.

વિદ્રેષનો પ્રચાર કરી રાજ્ય કે કુટુંબમાં શાસન કરવું અશક્ય ધર્મ પડે છે. સુશાસન અને વિદ્રેષ-નીતિ એ બંને પરસ્પર વિરોધી હોવાથી, બંનેનો મેળ કદાપિ ન જ થાય. સુશાસન એટલે પ્રજ્ઞની શાન્તિ અને સુસંપન્ન સ્થિતિ, સુશાસન એટલે પ્રજ્ઞજનો વચ્ચે સંપૂર્ણ મૈત્રીભાવની સંસિદ્ધિ. જે તે શાસન કુટુંબ અને પ્રજ્ઞની શાન્તિ આદિ જેટલે અંશે સાધી શકે તેટલે અંશે તેનું મહત્ત્વ આંકી શકાય છે.

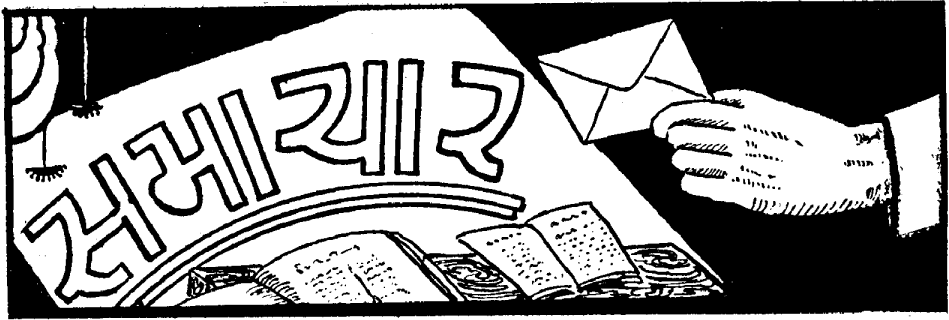
(થાલુ)

સુધારો

કોઈ વખત કોઈ પ્રતિસ્પર્ધી અન્યની લઘુતા બતાવવા, તેવાઓને ભલું લગાડવા અથવા કોઈ અજ્ઞણતા કે અજ્ઞાનપણાથી, કોઈ વખત કદાચ મૂઢ જોવાની કે બીજી રીતે બેદરકારીથી મૂઢ જોતાં ભૂલ જો રહી જાય છે, તે કોઈ વખત બીજાને અન્યાય કરી નાખે છે, એવા કોઈ કોઈ લખાણ પ્રકાશનોમાં થઈ જાય છે. આવી હકાકત હાલમાં શ્રી આત્માનંદ જન્મ શતાબ્દિ સ્મારક ગ્રંથમાળાના પુષ્પ ચોથા તરીકે રા. રા. સાક્ષરવર્ષ શ્રી ધૂમકેતુએ વિદ્વત્તા પૂર્વક લખેલ કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય નામના ગ્રંથની પાછળના ભાગમાં ગ્રંથસૂચિ આપેલી છે, તેમાં શ્રી ધૂમકેતુભાઈને સૂચિ આપનાર ભાષ્યે માનવા પ્રમાણે અજ્ઞણપણે ભૂલ કરેલી છે. તે ગ્રંથ સૂચિના લીસ્ટમાં ૧૪ શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર અનુવાદ અને ૧૭ કુમારપાળ પ્રતિબોધ અનુવાદ એ બંને ગ્રંથ શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગરે પ્રકટ કરેલા છતાં, બીજાનું નામ આપેલ છે. અમારી જાણ મુજબ તે સૂચિનું લીસ્ટ છાપવા આપનાર ભાષ્યને પત્રદ્વારા પૂછાવતાં અજ્ઞણપણે તેમ થએલ છે તેમ જણાવવાથી આટલો સુધારો અમારે મુકવો પડ્યો છે જેથી તે બે ગ્રંથો આ સભાએ છપાવેલ છે તેમ સમજવું.

પંજમ સમાચાર.

પૂન્યપાદ આચાર્ય શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજ જેહલમમાં એક સપ્તાહ રહી. હજારો માનવોને ઉપદેશામૃતનો લાભ આપી તા. ૩૧-૧૨-૪૦ પોષ સુદિ ૩ ના અપોરે વિહાર કર્યો. વિહારના સમયે અધિકારીવર્ગ વિગેરે શૈલ સુધી વળાવા આવ્યા હતા. શૈલ, શીંગોષ, ખુર્દપુર, દારાપુર, જલાલપુર કીકના, પીંડદાદનખાંમાં લાલા મૂળેશહજી જગન્નાથજીનું એક ઘર હોવા છતાં પ્રવેશની શોભા નિરાળી હતી. સૈંકડો મનુષ્યોની સાથે આચાર્યશ્રીજી બાર વાગ્યે શ્રી સનાતન ધર્મ સભામાં પધાર્યા. ત્યાં આચાર્યશ્રીજીના કરકમળોમાં માનપત્ર અર્પણ કર્યું. આચાર્યશ્રીજીએ માનવજન્મની સફળતા વિષયક અસરકારક વ્યાખ્યાન આપ્યું.

આચાર્યશ્રીજીની અધ્યક્ષતામાં ત્રણ વાગે સભા થઈ. સૂરી દીનમહમદનું જીવદયા વિષય પર જેસીકું ભાષણ થયું અને આચાર્યશ્રીજીએ જીવદયા પર સારો પ્રકાશ ફેંક્યો અને રાતના પણ સૂરીસાહેબનું ભાષણ અને મનોહર ભજનો થયા. અહીં કેવળ પાંચ દિવસ રોકાયા હોવાથી દરરોજ બે વખત વ્યાખ્યાન આપી પીંડદાદનખાંની જનતાને સંતુષ્ટ કરી હતી.

પોષ સુદ ૧૩ ના રોજ ભેરા તરફ વિહાર કર્યો. જજસાહેબ સરદાર રામસિંગજી, વકીલ સંતરામજી, સોહનલાલજી વગેરે ઘણા સંભાવિત સદ્ગૃહસ્થો ઘણા દૂર સુધી વળાવા પધાર્યા હતા.

શુદિ ૧૪ ના દિવસે વીતભયપતન (ભેરા) પધાર્યા. અહીં ફક્ત પ્રાચીન દહેરાસર છે. શ્રાવકોના ખીલકુલ ધર નથી. શ્રી આત્માનંદ જૈન સેવક મંડળ ગુજરાંવાલા અને પીંડદાદનખાં, જેહલમ, કસર, કાળા-બાગ, લતપર વિગેરેથી આવેલા શ્રાવકોએ સ્વાગત કર્યું હતું. પ્રભુદર્શન કરી ૩૧ વાગ્યે મનુષ્યજન્મની દુર્લભતા પર આચાર્યશ્રીજીનું સુંદર વ્યાખ્યાન થયું.

આચાર્યશ્રી એકમના દિવસે વિહાર કરવાના હતા પરંતુ નગરનિવાસીઓની આગ્રહભરી વિનં-

[૨૦૪]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તિને માન આપી એ દિવસ વધુ રોકાઈ કિંમતી ઉપદેશ આપ્યો. પરિણામે ધણાઓએ માંસ, દારુ આદિનો ત્યાગ કર્યો. વિહારના સમયે પંડિતપાટી, વક્રીલ, અધિકારી વિગેરે એ માઇલ સુધી વળાવા આવ્યા હતા.

મહારાજ ઉદયન અને પ્રભાવતી રાણી અહીં જ થયા હતા. ભગવાન મહાવીરદેવે સ્વયં અહીં પધારી મહારાજ ઉદાયનને દીક્ષા આપી હતી. ક્યાં તે વખતની જાહેરાતો અને ક્યાં આજની પડતી? દહેરાસર જીર્ણુ અવસ્થામાં છે. જીર્ણોદ્ધારની ખાસ આવશ્યકતા છે. પ્રતિભાજ ચમત્કારી છે. અહીંથી દંતુરપુર, મીયાણી, મલકવાડ, હરીયા, સુહાવા, કુઠાવા આદિ થઇ કાચરાવાદ પધાર્યા. દરેક ગામોમાં આચાર્યશ્રીજીનું વ્યાખ્યાન થતું. આવા ગામોમાં જૈનોના ઘર નથી આવતાં છતાં અજૈન બંધુઓ ધણા જ પ્રેમથી ભાવભક્તિ કરે છે અને સેંકડોની સંખ્યામાં આવી વ્યાખ્યાન આદિનો લાભ લે છે.

અહીંથી વિહાર કરી મહા શુદ્ધિ ખીજના દિવસે ખાનગાડોગરા પધારશે. ત્યાં મહા વદિ છટ્ટની પ્રતિષ્ઠા થવાની છે.

પત્રવ્યવહાર મુઃ ખાનગાડોગરા, જીહ્વા શેખુપુર (પંજબ) લાલા પનાલાલ હીરાલાલ જૈન મારફત કરવો.

વિહાર.

આચાર્ય શ્રી વિજયલક્ષિતસૂરિજી મહારાજ અમદાવાદથી વિહાર કરતાં સાચરમતી આવ્યા. ત્યાં મુનિ રામવિજયજીને મુનિશ્રી મિત્રવિજયજીના નામની વડીદીક્ષા આપી. ત્યાંથી વિહાર કરી વળાદ આવ્યા. ત્યાં મુનિશ્રી વિકાસવિજયજીને ગણિપદવી તથા મુનિશ્રી પ્રેમવિજયજીને મુનિશ્રી પ્રભાવિજયજીના નામની વડીદીક્ષા આપી. ત્યાંથી વિહાર કરી કપડવંજ આવ્યા. કપડવંજમાં એત્રણ શ્રાવિકાઓની દીક્ષાનો પ્રસંગ નજીકમાં હતો, પણ વડોદરા આવવું બહુ જ જરૂરી હોવાથી વડોદરા પધાર્યા.

જ્યાં પોષ શુદ્ધિ ૧૦ ના રોજ સામૈયા સાથે નગર-પ્રવેશ કર્યો હતો.

અભિનંદન.

આ સભાના લાઘક મેમ્બર શાહ જશવંતરાય મૂળઅંદ એમ. બી.બી. એસ.ની ડોક્ટરી પરીક્ષામાં પસાર થયા છે તે માટે આનંદ વ્યક્ત કરવા સાથે, તેઓ દીર્ઘાયુ થઇ પોતાના ધંધામાં ઉદારતા અને અનુકંપા રાખવા સાથે વિશેષ પ્રગતિશીલ થાય તેમ આ સભા પરમાત્માની પ્રાર્થના કરે છે.

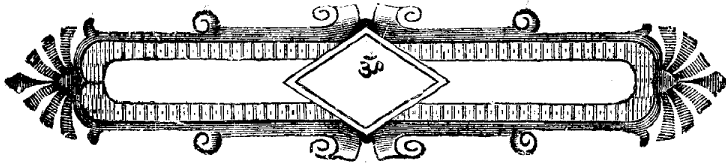
વસ્તીપત્રક માટે સૂચના.

આગામી વસ્તી ગણતરીને અંગે ભાવનગરના જૈન બંધુઓને જણાવવાનું કે તા. ૨૮-૨-૪૧ લગભગ જે જનતાની ગણતરી થનારી છે તેમાં આપણા જૈન ભાઈઓની સાથેસાથી વસ્તી ગણતરી થાય તેટલા માટે “ધર્મ”ના ખાનામાં “જૈન” તરીકે વસ્તી ગણતરી કરવા આવનાર કારકુન પાસે નોંધ કરાવવો. અગાઉની સને ૧૯૩૧ ની સાલની વસ્તીમાં ભાવનગરની જૈન વસ્તી ૫૬૧૭ ગણાઈ છે; અને હાલના સંજોગોમાં “જૈન” વસ્તીમાં વધારો થયો હશે તેટલા માટે આપણને આપણી વસ્તીનું ખરેખર સંખ્યાબળ જણાવવાનું બની શકે તેટલા માટે આટલી સ્પષ્ટતા કરવામાં આવે છે. આ બાબત શ્રી જૈન શ્વેતામ્બર, સ્થાનકવાસી તેમજ દિગંબર સર્વે જૈન ભાઈઓને લાગુ પડે છે.

આપણી વસ્તી ગણતરીને અંગે આંકડાઓનો આપણી પાસે ખીજે કાંઈપણ આધાર નહિ હોવાથી વસ્તીપત્રકમાં આવતા આંકડાઓને સાચા તરીકે માની, આપણા ભાવી ઉદય માટે આવતા દશ વર્ષ સુધી તેમને માર્ગદર્શક તરીકે ગણવામાં આવે છે, તેથી આ સૂચના કરવામાં આવે છે.

નરોત્તમદાસ બી. શાહ

તા. ૨૭/૧/૪૧

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

સં. ૧૯૯૬ના કારતક શુદ્ધ ૧ થી આસો વદ ૦)) સુધીનો (૪૪ મો)

વાર્ષિક રિપોર્ટ.

આ સભાને સ્થાપન થયાં ૪૫ વર્ષ થયાં છે. આપની સમક્ષ આ ૪૪મા વર્ષનો રિપોર્ટ, આવકગવક, હિસાબ સાથે રજૂ કરતાં અમેને હર્ષ થાય છે. અત્યાર સુધીમાં ગુરુકૃપાથી અનેક વિદ્યોમાંથી પસાર થઇ, આજે તે લોકિકમાં કહેવામાં આવે છે તેમ ૪૫મા વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે તે તેની પ્રોઠ વય કહી શકાય. આ સભાનો જન્મ થવાનો મૂળ હેતુ પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી વિજયાનંદ-સૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજના સ્મરણ નિમિત્તે હોવા છતાં ગુરુભક્તિ ખાસ છે. આ તો મૂળ સ્થાપનાનો હેતુ જણાવ્યો, પરંતુ સ્થાપન થયા પછી સભાએ જે ઉદ્દેશ નક્કી કરેલ અને ત્યાર-બાદ જરૂરીયાત પ્રમાણે તેમાં સુધારોવધારો કરતાં આ સભા જે પ્રગતિશીલ થઇ છે તેમાં આપ સર્વનો ફાળો છે; તેમ જ સ્વર્ગવાસી પૂજ્યપાદ ગુરુરાજ શ્રી આત્મારામજી મહારાજના પરિવારમંડળ-ની કૃપા, સહાનુભૂતિ અને કિંમતી સલાહ પણ છે, તેથી જ સભાના ચાલતાં કેટલાક ખાસ કાર્યોથી તે આપણા સમાજમાં સારી પ્રતિષ્ઠા પામેલ છે.

સભાના ઉદ્દેશ પ્રમાણે કાર્ય કરવાની પદ્ધતિ, યોગ્ય વ્યવસ્થા, કરકસરવાળો વહીવટ, જનસમાજને બહોળા પ્રમાણમાં વાંચનનો લાભ આપનારી ફ્રી લાઇબ્રેરી, અપૂર્વ પ્રાચીન, અર્વાચીન સાહિત્યનું સુંદર પ્રકાશન અને તેને સ્થિતિ અને સંયોગના પ્રમાણમાં બહોળો પ્રચાર કરવાની વધતી જતી યોજના, ‘આત્માનંદ પ્રકાશ’માં આવતા લોકભોગ્ય લેખો, કેળવણીને ઉત્તેજન, શ્રી ઉજમબાઇ જૈન કન્યાશાળાનો વહીવટ અને તેને વ્યવસ્થિત કરવામાં આવતો ઉત્તમ પ્રયાસ, વિગેરે કાર્યોથી દિવસાનુ-દિવસ સભાસદોમાં થતો વધારો આ વિગેરે કાર્યોથી ગુરુભક્તિ, જ્ઞાનોદ્ધાર અને સમાજસેવા વગેરેમાં ઉત્તરોત્તર થતી જતી અભિવૃદ્ધિથી આપણને સૌને અંતઃકરણપૂર્વક આનંદ થાય તે સ્વાભાવિક છે.

આજ સુધીમાં સભા કેટલી પ્રગતિશીલ બની, કેટલી ગુરુભક્તિ, સાહિત્ય અને સમાજસેવા કરી તેનું માપ તો જૈન સમાજ જ કાઢી શકે. તે સર્વ કાર્યો આપણા સમાજની કૃપાથી, નિઃસ્વાર્થી કાર્યવાહકોએ અત્યાર સુધી પ્રમાણિકપણે કરેલી સેવા અને આપેલ એકસરખા સહકારથી,

અને ખીજ સભ્યો-અંધુઓએ પ્રેમભરી બતાવેલ લાગણીથી તેનું ઉજવણ ભાવી વર્તમાન સ્થિતિવડે જે જણાય તેથી આ સભાના સર્વ માનવતા સભાસદોને આનંદ, ગૌરવ અને અભિમાન લેવા જેવું અને તે સ્વાભાવિક છે.

ઉપર જણાવ્યું તેમ સાહિત્યપ્રચાર, ઉદારતાપૂર્વક જ્ઞાનદાન અને ધાર્મિક, વ્યવહારિક અને પ્રકારની કેળવણીની અભિવૃદ્ધિને ઉત્તેજન એ મુખ્ય કાર્યો અને કર્તવ્ય આવી સંસ્થાઓના ઉદ્દેશમાં મુખ્ય હોવા જોઈએ. આ સભાની સ્થાપનાનો મૂળ ઉદ્દેશ ખીજ કાર્યો સાથે અસુક રીતે તેવો પણ છે. દર વર્ષે ઉત્તરોત્તર તેની વધતી જતી ઉન્નત સ્થિતિ માટે શું શું કાર્યો કર્યા છે તે દર વર્ષે રિપોર્ટમાં જણાવવામાં આવે છે.

ઉદ્દેશ અને હેતુ—આ સભાનું સ્થાપન સં. ૧૯૫૨ના ખીજ જેઠ શુદ્ધ રત્ના રોજ સ્વર્ગ-વાસી ગુરુરાજ શ્રી વિજયનાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજના સ્મરણાર્થે—ગુરુભક્તિ નિમિત્તે કરવામાં આવ્યું છે.

ઉદ્દેશ—જૈન અંધુઓ ધર્મ સંબંધી ઉચ્ચ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરે તેવા ઉપાયો યોજવા, ધાર્મિક અને વ્યવહારિક કેળવણીની વૃદ્ધિ માટે યથાશક્તિ પ્રયાસ કરવા, જૈન ધર્મના અત્યુપયોગી ગ્રંથો, આગમો, મૂળ, ટીકા, અવત્યુર તેમજ ભાષાંતરના પ્રકટ કરી ભેટ, ઓછા મૂલ્યે કે મુફલ કિંમતે આપી જ્ઞાનનો બહોળો ફેલાવો (સાહિત્યનો પ્રચાર) કરી જૈન સાહિત્યની અભિવૃદ્ધિ તથા સેવા કરવા, જૈન વિવિધ સાહિત્યનું એક જ્ઞાનમંદિર* કરવા અને તેનાથી દરેકને સર્વ રીતે લાભ આપવા, ક્રી (મક્ત) વાંચનાલય-લાઇબ્રેરીથી જનસમાજને વાંચન પૂરું પાડવા અને અન્ય જૈન લાઇબ્રેરીને યથાશક્તિ સહાય કરવા વિગેરે અને એવા ખીજ જૈન શાસનની સેવાના દરેક કાર્યોમાં યથાશક્તિ ફાળો આપી સ્વપર જ્ઞાનવૃદ્ધિ કરવા વિગેરેથી આત્મોન્નતિ કરવાનો છે.

જૈન પ્રાચીન સાહિત્ય—(શ્રી વસુદેવ હિંડિ, બૃહત્કલ્પસૂત્ર, કર્મગ્રંથ, સુકૃતસંકીર્તન, પદ્મદર્શન-સમુચ્ચય) તત્ત્વજ્ઞાન, આગમ, ઇતિહાસ, નાટકો વગેરે ગ્રંથોનું પ્રકાશન કે જે માટે પૂર્વ પાશ્ચિમાત્ય દેશોના અનેક વિદ્વાનોથી પ્રશંસા પામેલ છે તે તેમજ હસ્તલિખિત પ્રતો વિગેરેનો જ્ઞાનભંડાર અને વિવિધ જૈન જૈનેતર ગ્રંથોના સંગ્રહની ક્રી લાઇબ્રેરી અને મક્ત વાંચનાલય એ ઉત્તમ કાર્યો તો શરૂ જ છે—પ્રગતિમાન છે. હજી ભવિષ્યમાં વિશેષ પ્રગતિશીલ બનાવવા સભાના મનોરથો છે.

આ સર્વ કાર્યો સાથે અતિ મહત્ત્વ અને અગત્યનું કાર્ય ચોખ્ખવટવાળો હિસાબ-વહીવટ રાખવો, નાણાં મળેલા હોય તેનું જમીનગીરીમાં રોકાણ કરવું, ચાલતા અને નવીન કાર્યો માટે પ્રયાસ કરવો, એ સર્વ વિશિષ્ટ કાર્ય છે, તે જેટલું ચોખ્ખવટવાળું તેટલો સમાજનો વધારે વિશ્વાસ ઉત્પન્ન કરનારું છે. ધાર્મિક સંસ્થાનું નાણું વ્યાપારી વર્ગ કરતાં સારી જવાબદારીવાળી સીક્યુરીટી કે સ્થાવર મિલકતમાં રોકવામાં આવે તો જ પૂરતી સલામતી તેની ગણાય. આ સભાના નાણાં તે જ રીતે મૂકવામાં આવે છે. હવે આ રિપોર્ટવાળા વર્ષમાં સભાએ શું શું કાર્ય કર્યું તે જણાવવા રજા લઈએ છીએ.

* ધણી વર્ષોથી જ્ઞાનમંદિરની સ્થાપના કરવા માટે આ સભાના ઉદ્દેશમાં જણાવવામાં આવે છે, પરંતુ સં. ૧૯૬૦ની સાલના ચૈત્ર મહિનામાં સભાના મકાનને લગતું એક મકાન સભાએ તે માટે વેચાણ લીધું છે. હવે તેને જ્ઞાનમંદિરને યોગ્ય બનાવવા રૂ. ૫૦૦૦)ની જરૂરીયાત છે. સભાની એવી ઇચ્છા છે કે તેટલી રકમ આપનાર ઉદાર જૈન અંધુનું નામ તે બીદરીંગ સાથે જોડવું. વળી સભા જાણે હસ્તલિખિત પ્રતો ૧૫૨૨) તો સભામાં છે. છાપેલા આગમો, પ્રતો, બુકો વગેરેનો સંગ્રહ પણ સભામાં પૂરતો છે, સ્થાન-અનુષ્ઠાન તેયાર છે; પરંતુ તે મકાનને જ્ઞાનમંદિરને યોગ્ય બનાવવા પુણ્યવાન જૈન અંધુઓ પાસે ઉપર મુજબ આર્થિક સહાય માટે નફા માગણી છે.

૩

અધારણુ—પેટ્રન સાહેબ, પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો, બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો અને વાર્ષિક મેમ્બર એમ ચાર પ્રકારનું છે. અને સભાસદ અધ્યક્ષોના હક્કો, ફરજ અને સભાસદ અધ્યક્ષોને સભા તરફથી આર્થિક, વ્યવહારિક અને પ્રગટ થતાં અનેક ગ્રંથો ભેટ મળવાથી થતો ધાર્મિક લાભ આ રિપોર્ટમાં સંક્ષિપ્તમાં આપવામાં આવેલ છે અને તેને લગતા ધારાધારણુ તેમ જ લાઇબ્રેરી અને જ્ઞાનભંડારના ધારાધારણુ નેમાં ઘણો જ સુધારોવધારો સભાએ કરેલ છે તે છપાય છે, જે થોડા વખતમાં પ્રસિદ્ધ થશે.

જનરલ કમિટી.

ગત વર્ષમાં આખરે ૯ પેટ્રન સાહેબો, ૧૦૪ પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો, ૨૧૮ બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો, ૯ ત્રીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો, ૩૮ વાર્ષિક મેમ્બરો, ૫ બીજા વર્ગના* વાર્ષિક મેમ્બરો મળી કુલ ૩૮૩ સભાસદો હતા. તેમાં સ્વર્ગવાસ પામેલા ને કમી થયેલા બાદ કરતાં અને નવા થયા તે ઉમેરતાં ૮ પેટ્રન સાહેબો, ૯૮ પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો, ૨૨૨ બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો; ૯ ત્રીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરો, ૪૨ વાર્ષિક મેમ્બરો, મળી કુલ ૩૭૯ મેમ્બરો છે. તેમાં ૨૪૬ બહારગામના અને ૧૩૩ ભાવનગરના છે. અમુક ગામના સંઘો, સંસ્થાઓ અને જૈન બહેનો પણ સભ્યો છે. સં. ૧૯૯૭ ની સાલમાં સભ્યોનો જે વધારો થયેલ છે તે હવે પછીના રિપોર્ટમાં આવશે.

પેટ્રન સાહેબોના મુખ્યારક નામો.

૧ બાબુસાહેબ બહાદુરસિંહજી સીંધી.	૫ શેઠ નાગરદાસ પુરુષોત્તમદાસ.
૨ શેઠ ચંદુલાલ સારાભાઈ મોદી બી. એ.	૬ શેઠ રતિલાલ વાડીલાલ.
૩ રાવસાહેબ શેઠ કાંતિલાલ ધ્રુવરલાલ જે. પી.	૭ શેઠ માણેકલાલ સુનીલાલ જે. પી.
૪ શેઠ માણેકચંદ જેયંદભાઈ.	૮ શેઠ કાંતિલાલ બકોરદાસ.

મેનેજિંગ કમિટી.

પ્રમુખ.

શેઠ શુભાચંદ આણંદજી.

ઉપપ્રમુખ.

શાહ દામોદરદાસ દીયાળજી.

ટ્રેઝરર.

શેઠ અમૃતલાલ છગનલાલ.

સેક્રેટરીઓ.

૧. ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ.

૨ શેઠ હરજીવનદાસ દીપચંદ

૩. શાહ વિઠ્ઠલદાસ મૂળચંદ બી. એ.

*આ વર્ગ કમી કરવામાં આવ્યો છે અને તે વર્ગના સભ્યો જે હતા તેઓ પહેલા વર્ગના વાર્ષિક મેમ્બર થઈ ગયેલ છે.

૪

સભાસદો.

૧. શેઠ દેવચંદ દામજી કુંડલાકર	૬. શાહ દીપચંદ જીવણભાઈ ખી. એ. ખી.એસ.સી.
૨. શાહ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ	૭. શાહ દેવચંદ ફુલ્લભજી
૩. શાહ ચમનલાલ ઝવેરભાઈ	૮. સંઘવી અમરચંદ ધનજીભાઈ
૪. શાહ નગીનદાસ ઉત્તમચંદ	૯. શાહ કાંતિલાલ ભગવાનદાસ (ઓ. લાઇબ્રેરીયન)
૫. વકીલ કચરાલાલ નાનજીભાઈ ખી. એ. એલએલ. ખી.	

કાર્યો.

૧. ક્રી લાઇબ્રેરી અને રીડિંગ રૂમ:—જૈન-જૈનેતરોને ક્રી (મફત) લાભ આપવામાં આવે છે. વિવિધ સાહિત્યના પુસ્તકોનો સંગ્રહ નવ વર્ગોમાં કરેલો છે. તેમ જ ન્યુસપેપરો ઉપયોગી અને વાંચવા લાયક દૈનિક, અઠવાડિક, પખવાડિક, માસિક, ત્રિમાસિક, અંગ્રેજી, ગુજરાતી, હિંદી વગેરે પર, આવે છે, જેનો આ શહેરના સંખ્યાબંધ મનુષ્યો દરરોજ લાભ લે છે. અત્રેના, બહારગામના તેમજ પાશ્વિમાત્ય-વિદ્વાનો આ સભાની વિઝીટ લઇ ગયેલ છે અને લાઇબ્રેરી માટે પ્રશંસા કરેલ છે. આ શહેરમાં તો તે પ્રથમ દરજ્જે ધરાવે છે. હજી વિશેષ વૃદ્ધિ માટે પ્રયત્ન ચાલુ છે. સભા સ્થાપન થઇ ત્યારપછી અત્યારસુધી તેની ફેરીસત થઇ નહોતી, જેથી ગત વર્ષમાં તેની સુધારણા અને ઉપયોગી ફેરફારો કરવા ખાસ એક વધારે ક્વાર્ટર રાખી લાઇબ્રેરીયનની દેખરેખ નીચે તેના ઉપર ધ્યાન આપવામાં આવ્યું અને શુભારે દશ મહિનામાં તે કામ પૂર્ણ થયું. ફોટો, નકામા પુસ્તકો રદ કર્યાં, તેને બદલે મળતાં તે જ પુસ્તકો નવા ખરીદ્યા. ઘણા વખતથી વાંચકો પાસે લેખી રહેલ પુસ્તકોની તોડખેડ કરી લીધી અને પ્રથમ જ સાત વર્ગો હતા તેની વહેંચણી નવ વર્ગોમાં નીચે પ્રમાણે કરી.

સ્વર્ગવાસી મુનિરાજ શ્રી ભક્તિવિજયજી મહારાજનો લખેલી પ્રતોનો સંગ્રહ-ભંડાર જુદો છે કે જે તેઓશ્રીની હયાતિમાં આ સભાને માલ્લીકી તરીકે સુગ્રત થયેલ છે.

લાઇબ્રેરીના વર્ગો.

સંવત ૧૯૯૬ની આખર સુધીમાં કુલ પુસ્તકો ૮૫૪૧ રા. ૧૪૭૩૯) ના છે, જેની કિંમત નીચે પ્રમાણે આપવામાં આવેલ છે.

વર્ગ ૧ લો કુલ ૨૮૨૭ જૈનધર્મના છાપેલાં પુસ્તકો કિં. રા. ૩૬૭૧)

વર્ગ ૨ જે કુલ ૧૫૨ જૈન ધર્મના છાપેલાં આગમો કિં. રા. ૧૧૫૭)

વર્ગ ૩ જે *કુલ ૧૫૨૨ (૧૯૭+૧૩૨૫) જૈન ધર્મની હસ્તલિખિત પ્રતો શુભારે પચાસ હજાર રૂપિયાથી વધારે કિંમતની.

વર્ગ ૪ થો કુલ ૪૧૬ સંસ્કૃત છાપેલા અથો કિં. રા. ૧૨૫૮)

વર્ગ ૫ મો કુલ ૩૧૨૯ નીતિ નોંધેલ વગેરેના વિવિધ સાહિત્યના અથો કિં. રા. ૪૪૧૯)

વર્ગ ૬ ટો કુલ ૧૯૮ અંગ્રેજી પુસ્તકો. કિં. રા. ૫૪૮)

વર્ગ ૭ મો કુલ ૧૧૧૭ માસિકની કામલ અને દિવાળીના ખાસ અંકો કિ. રા. ૨૬૨૮)

વર્ગ ૮ મો કુલ ૨૭૫ હિંદી સાહિત્યના પુસ્તકો કિ. રા. ૫૧૬)

* આ વર્ષમાં (સં. ૧૯૯૭ ની સાલમાં) છાપેલાં આગમો લખેલી પ્રતો અને છાપેલ જૈન અથો ઘણા વધ્યા છે તે હવે પછીના રિપોર્ટમાં આવશે.

૫

વર્ગ ૬ માં કુલ ૨૩૦ આઝવિભાગના પુસ્તકો કિ. રા. ૬૦)

નવ વર્ગમાં કુલ પુસ્તકો ૮૫૪૧ રા. ૧૪૭૩૯૭ કિંમતના છે.

૨. સભાનું વહીવટી-નાણું પ્રકરણીય ખાતું:—સભાનો વહીવટ સહજ રીતે સમજી શકાય તે માટે જુદા જુદા ખાતાઓથી ચલાવવામાં આવે છે, જેથી ઉપજ-ખર્ચ જાણવામાં આવી શકે. તે હિસાબ સરવૈયા સાથે પાછળ આપવામાં આવેલ છે.

૩. જૈન સાહિત્ય પ્રકાશન ખાતું:—વિવિધ જૈન સાહિત્ય અને જ્ઞાનોદ્ધારના પ્રચાર માટે પ્રાચીન સંસ્કૃત, માગધી, મૂળ ટીકાના ગ્રંથો, જૈન ઐતિહાસિક ગ્રંથો, જૈન આગમો, કર્મ વિષયક ગ્રંથો, ગુજરાતી ભાષાંતરના ગ્રંથો વગેરે પ્રસિદ્ધ કરવાનું જહોળી સંખ્યામાં શરૂ રહેલ કાર્ય નીચેનાં પાંચ પ્રકારે આ સભાનું સાહિત્ય-પુસ્તક પ્રકાશનખાતું છે.

૧. શ્રી આત્માનંદ જૈન ગ્રંથ રત્નમાળા-જેમાં સંસ્કૃત, પ્રાકૃત, માગધી, મૂળ ટીકાના ગ્રંથો પ્રકટ થાય છે.

૨. પ્રવર્તકજી શ્રી કાંતિવિજયજી જૈન ઐતિહાસિક ગ્રંથોનું પ્રકાશન થાય છે.

૩. શ્રી આત્મારામજી જન્મ શતાબ્દિ સિરિઝ-શ્રી શતાબ્દિ (૧૯૯૨) મહોત્સવના સ્મરણ નિમિત્તે, જેમાં પ્રાચીન સંસ્કૃત, પ્રાકૃત યા ગુજરાતી ભાષાના ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થાય છે. જેમાં સાત ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થયા છે, અને બીજા નવા ગ્રંથોની યોજના શરૂ છે. ૧ ત્રિપષ્ઠિ શ્વાકાપુરુષચરિત્ર પર્વ ૨ થી ૧૦ છપાય છે. ૨ ધાતુપારાયણ, ૩ વૈરાગ્ય કલ્પલતા (શ્રી યશોવિજયજીકૃત પ્રાકૃત વ્યાકરણ હુંદિકાવૃત્તિ) તૈયાર થાય છે.

૪. સિરિઝ તરીકે મદદથી છપાતાં ગ્રંથો.

૫. સભાના પોતાના તરફથી પ્રગટ થતાં ગ્રંથો મુદ્દત કિંમતે કે ઓછી કિંમતે આપવામાં આવે છે.

અત્યાર સુધીમાં ઉપરોક્ત જણાવેલ ગ્રંથો ધારા પ્રમાણે સભાસદોને ભેટ આપવામાં આવેલ છે, જેથી એવા ગ્રંથોની તેઓ સાહેબ એક સારી લાઇબ્રેરી કરી શક્યા છે.

અત્યાર સુધીમાં મુનિમહારાજો, જ્ઞાનભંડારો, પાશ્વિમાત્ય વિદ્વાનો અને સંસ્થાઓને કુલે મળી રા. ૨૦૯૯૦-૧૧-૬ ની કિંમતના ગ્રંથો સભાએ (તદ્દન કી) ભેટ આપેલા છે. અડધી, અલ્પ કે ઓછી કિંમતે પણ આપેલા છે. લાઇફ મેમ્બરોને અત્યાર સુધીમાં આપેલા ગ્રંથોની પણ હજારોની સંખ્યાની રકમ થાય છે તે જુદા છે. આ બધું ગુરુકૃપાથી થતું હોવાથી અમોને આનંદ થાય છે. હજુ તેવું જ પ્રકાશન અને ભેટનું કાર્ય સંયોગ પ્રમાણે ચાલુ છે અને ચાલુ રહેશે, જેથી આ સભાની પ્રતિષ્ઠા, ગૌરવ અને જ્ઞાનભક્તિમાં પ્રસંસા સાથે વધારો થતો જાય છે.

શ્રી આત્માનંદ સંસ્કૃત જૈન ગ્રંથમાળા સિરિઝ-સં. ૧૯૯૬ ની આખર સાલ સુધીમાં પ્રાકૃત, સંસ્કૃત મૂળ, ટીકા વિગેરે વિવિધ સાહિત્ય અને આગમોના મળી કુલ ૮૮ ગ્રંથો પ્રકટ થયા છે. નવા ગ્રંથોનું કાર્ય નીચે પ્રમાણે શરૂ છે.

વસુદેવહિંડિનો ત્રીજો ભાગ, બૃહતકલ્પસૂત્રનો છઠો ભાગ અને કથારત્નકોષ શ્રી

૬

દેવભદ્રસૂરિકૃત અને શ્રી નિશીથચૂર્ણીસૂત્ર લાખ્ય સહિત તથા શ્રી મલયગિરિ વ્યાકરણ અને બીજા કાર્યોની યોજના શ્રી આત્માનંદ સંસ્કૃત જૈન ગ્રંથમાળાના કાર્ય માટે શરૂ છે.

૨. પ્રવર્તકૃત શ્રી કાંતિવિજયજી ગ્રંથમાળાના ઐતિહાસિક સાત ગ્રંથો પ્રકટ થઈ ગયા છે. હાલ તે કામ સંયોગવશાત્ મુલતવી રહેલ છે.

નીચેના ગુજરાતી ગ્રંથો છપાય છે.

શ્રી સંઘપતિ ચરિત્ર લાષાંતર (ધર્માબ્યુદય) તથા શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામી ચરિત્ર તેમજ શ્રી આદિનાથ પ્રભુ ચરિત્ર, (પદ્માનંદ મહાકાવ્ય) છપાય છે. સભા તરફથી ગુજરાતી ગ્રંથો અત્યાર સુધી સત્યોત્તર છપાયા છે, બીજા નવા ગ્રંથોની યોજના શરૂ છે.

બ્યારે બ્યારે ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થાય છે ત્યારે ત્યારે તેની જાહેર ખબર ‘આત્માનંદ પ્રકાશ’ માં અપાય છે અને વધારે સંખ્યા (ચાર-પાંચ) તૈયાર થાય ત્યારે જ અમારા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરોને “આત્માનંદ પ્રકાશ” દ્વારા પ્રથમ સૂચના કર્યા પછી બેટ મોકલવામાં આવે છે.

જૈન બંધુઓ અને બહેનો તરફથી પ્રકટ થતી સિરિઝ-ગ્રંથમાળા.

સંવત ૧૯૯૬ સુધીમાં ૧૮ ગૃહસ્થો તથા બહેનો તરફથી સિરિઝના ધારા પ્રમાણે રકમ આવતા ગ્રંથો પ્રકટ થયા છે. આ મળેલી સિરિઝ માટેની આવેલી રકમોની હકીકત “આત્માનંદ પ્રકાશ”માં પ્રગટ થાય છે. નવી મળેલી તે સિરિઝની રકમોના ગ્રંથોના નામ સાથે હવે પછી માસિકમાં પ્રગટ થશે.

૪. ધાર્મિક અને વ્યવહારિક કેળવણીને ઉત્તેજન-દર વર્ષે રૂ. ૨૦૦) જૈન વિદ્યાર્થીઓને સ્કોલરશીપ તરીકે, રૂ. ૧૨૫) શ્રી ઉજ્જવ્યાઇ જૈન કન્યાશાળાને મદદના મળી શુભારે સવાત્રણસો રૂપિયા અપાય છે. અનુકૂળતાએ વિશેષ આપવા સભાની શુભ આકાંક્ષા છે.

૫. શ્રી ઉજ્જવ્યાઇ જૈન કન્યાશાળા-નો વહીવટ સભાને તેની કમિટી તરફથી સુપ્રત થયેલ હોવાથી ધાર્મિક શિક્ષણને સહાય તેમજ મદદ આપવા સાથે કરે છે.

૬. શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ:-માસિક આડત્રીશ વર્ષથી પ્રકટ કરવામાં આવે છે. તેમાં ઉત્તમ લેખો, પુસ્તકોની સમાલોચના, વર્તમાન સમાચારો વગેરે આપવામાં આવે છે. માસિકની સામગ્રી અને સુંદરતામાં મોટો ખર્ચ કરી વધારો કરવામાં આવ્યો છે અને લેખોની સામગ્રીમાં પણ વૃદ્ધિ થઈ છે, તે માટે લેખકોનો આભાર માનવામાં આવે છે અને સારા સારા અનેકવિધ સાહિત્યના ઉત્તમ ગ્રંથો વધારે ખર્ચ કરી માસિકની આવક કે કમાણીની દરકાર નહિ રાખતાં ગ્રાહકોને બેટ અપાય છે.

૭. રમારક ફંડો-આ સભા હસ્તક શ્રીયુત્ મૂળચંદ નથુભાઈ કેળવણી ઉત્તેજન રમારક ફંડ, આશુ પ્રતાપચંદજી ગુલાબચંદજી સ્કોલરશીપ ફંડ, કેળવણી મદદ ફંડ, શ્રીયુત્ જોડીદાસ ધરમચંદ નિરાશ્રિત મદદ ફંડો ચાલે છે, જેમાં તેના ઉદ્દેશ પ્રમાણે તે તે ખાતા તરફથી સ્કોલરશીપ વગેરે સહાયો દરવર્ષે અપાય છે.

૭

૮. જયંતિઓ:- (૧) પ્રાતઃસ્મરણીય ગુરુરાજ શ્રી વિજયનાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજની જેઠ શુદ્ધ ૮ ના રોજ શ્રી સિદ્ધાચળજી ઉપર દરવર્ષે પૂજા ભણાવી દાદાજીની આંગી રચાવવામાં આવે છે તથા મેઝ્મ-રોતું સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવે છે. તેના કાયમી ખર્ચ માટે એક રકમ રાધનપુરવાળા શેઠ સકર-ચંદલાઇ મોતીલાલભાઇએ તેમના પિતાશ્રી શેઠ મોતીલાલ મૂળજીના સ્મરણાર્થે આપેલ છે તેના વ્યાજમાંથી જયંતિ ઉજવવામાં આવે છે. (૨) પૂજ્યપાદ ગુરુવર્ય મૂળચંદજી મહારાજની જયંતિ માગશર વદિ ૬, (૩) શાંતમૂર્તિ શ્રી વિજયકમળસૂરીશ્વરજી મહારાજની જયંતિ આસો શુદ્ધ ૧૦ના રોજ આ શહેરમાં દેવગુરુભક્તિ-પૂજા-સ્વામીવાત્સલ્ય વગેરેથી દરવર્ષે તે તે ખાતે આવેલી રકમના વ્યાજ-માંથી સભા તરફથી ઉજવાય છે.

૯. સભાની વર્ષગાંઠ—દર વર્ષે જેઠ શુદ્ધ ૭ ના રોજ સભાના મકાનમાં પ્રભુ પધરાવી પૂજા ભણાવવા વિગેરેથી દેવગુરુભક્તિ કરવા સાથે ચોરા હઠીસંગલાઇ ઝવેરચંદ આપેલી એક રકમના વ્યાજ, તેમજ તેમના તરફથી વધારાની કબ્જા કરાયેલ રકમના દરવર્ષે તેમના તરફથી આપવામાં આવતી વ્યાજની રકમવડે સ્વામીવાત્સલ્ય સહિત ઉજવવામાં આવે છે.

૧૦. જ્ઞાનભક્તિ—દરવર્ષે સભાના મકાનમાં જ્ઞાનપંચમીને દિવસે જ્ઞાન પધરાવી જ્ઞાનભક્તિ કરવામાં આવે છે.

૧૧. આનંદમેલાપ—દર બેસતે વર્ષે જ્ઞાનપૂજન કર્યા પછી આ સભાના પ્રમુખ શેઠ ગુલાબચંદલાઇ આજુંદજી તરફથી આવેલ રકમના વ્યાજમાંથી સભાસદોને દૂધપાટી આપવામાં આવે છે.

૧૨. જૈન બંધુઓને મદદ—મદદ આપવા યોગ્ય જૈન બંધુઓને, સભાને અમુક બંધુઓ તરફથી આવેલ રકમમાંથી સમગ્ર પ્રમાણે આર્થિક સહાય સભા આપે છે.

મીટિંગોનો અહેવાલ.

જનરલ મીટિંગ (૧)

સં. ૧૯૯૬ના કારતક વદિ ૮ સોમવાર તા. ૪-૧૨-૭૬

(૧) પૂજ્ય મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ કારતક વદિ ૬ શનિવારના રોજ પાટણ શહેરમાં કાળધર્મ પામ્યા તેને માટે ખેદ જાહેર કરવામાં આવ્યો અને તેઓશ્રીના ગુણાનુવાદ કરતાં તથા તેમનો શિષ્ય ઉપરનો વાત્સલ્ય પ્રેમ, જ્ઞાનોદ્ધાર અને સાહિલસેવા વિ. બાબતની હકીકત જણાવતા દિલગીરી દર્શાવવાનો ઠરાવ ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસે મૂક્યો જેને શાહ ચમનલાલ ઝવેરભાઇના ટેકાથી પસાર કરવામાં આવ્યો અને સભા તરફથી તે ઠરાવ પૂજ્યપાદ પ્રવર્તકજી મહારાજશ્રીને મોકલવા ઠરાવ કરવામાં આવ્યો.

૮

(૨) તેઓશ્રીના પુણ્યકાર્ય નિમિત્તે શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશમાં ફોટા સાથે નોંધ લેવી અને મોટા જિનાયકમાં પૂજા બજાવવી તેમ ઠરાવવામાં આવ્યું.

જનરલ મીટિંગ (૨)

સં. ૧૯૯૬ ના માગશર શુદ્ધ ૧૦ ગુરુવાર તા. ૨૧-૧૨-૭૯

(૧) આ સભાના માનનીય ઉપપ્રમુખ શેઠ નાનચંદ કુંવરજીનો સ્વર્ગવાસ થવાથી દિલગીરી વ્યક્ત કરવામાં આવી, અને તેમના ફોટા સાથે માસિકમાં 'નોંધ લેવાનું' ઠરાવવામાં આવ્યું.

મેનેજિંગ કમિટી (૧)

સં. ૧૯૯૬ ના મહા વદિ ૮ શુક્રવાર તા. ૧-૩-૮૦

- (૧) સભાની પૂર્વ તરફની ડેલી રીપેર કરવા માટે રૂ. ૩૦૦ ની મંજૂરી આપવામાં આવી અને તે કામ માટે શેઠ અમૃતલાલ હગનલાલ અને ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસની કમિટી નીમવામાં આવી.
- (૨) લાઘજેરીના ધારાધોરણુ છપાવવા માટે રૂ. ૧૫ ની મંજૂરી આપવામાં આવી.
- (૩) સં. ૧૯૯૫ ની સાલનો રિપોર્ટ તથા સરવૈયું વાંચી પસાર કરવામાં આવ્યું, અને તે જનરલ મીટિંગમાં મૂકવાનું ઠરાવવામાં આવ્યું.

મેનેજિંગ કમિટી (૨)

સં. ૧૯૯૬ ના મહા વદિ ૧૦ તા. રવિવાર ૩-૩-૮૦

- (૧) મહા વદિ ૦)) ની અંદર પુસ્તકોનો તમામ સ્ટોક મેળવવાનું નક્કી કરવામાં આવ્યું.

જનરલ મીટિંગ (૩)

સં ૧૯૯૬ ના મહા વદિ ૧૩ શુક્રવાર તા. ૬-૩-૮૦

- (૧) રાવસાહેબ શેઠશ્રી કાંતિલાલભાઈ ઇશ્વરલાલ જે. પી.ની સિરિઝ તરીકે શ્રી આદિનાથ ચરિત્ર છપાય છે તે જાહેર કરવામાં આવ્યું.
- (૨) લાઘજેરીની વ્યવસ્થા ભાઈશ્રી કાંતિલાલ ભગવાનદાસ સારી રીતે રાખે છે તે જણાવવામાં આવ્યું.
- (૩) અમેરિકન દર્શનશાસ્ત્રના અભ્યાસી ડો. પોલટન આ સભાની વિઝિટે આવ્યા હતા. સાથે શાહ દીપચંદ જીવણભાઈ હતા. તેઓએ લાઘજેરી તથા જ્ઞાનભંડાર અને સાહિત્યપ્રકાશન જેમ્સ પોતાનો આનંદ વ્યક્ત કરવા સાથે સભાની પ્રશંસા કરી હતી.
- (૪) રૂ. ૪૮૦૦ સભાના મકાન માટે મદદ ફંડમાં આવ્યા છે તેનો હવાલો સભા નિભાવ ફંડ ખાતે નાખી દેવાનું ઠરાવવામાં આવ્યું.
- (૫) સં. ૧૯૯૫ ની સાલનો રિપોર્ટ તથા સરવૈયું વાંચી પસાર કરવામાં આવ્યું અને રિપોર્ટ સરવૈયું આત્માનંદ પ્રકાશમાં લેવાનું ઠરાવવામાં આવ્યું. અને આવતા વર્ષનું બજેટ મંજૂર કરવામાં આવ્યું.
- (૬) નોકરો રાખવા સંબંધી મેનેજિંગ કમિટીને સત્તા આપવામાં આવી.

૯

(૭) અત્રેના શ્રીસંઘના શેઠ શ્રી ગિરધરલાલ આણંદજીનો સ્વર્ગવાસ થવાથી દિલગીરી દર્શાવવામાં આવી અને માસિકમાં તોંધ લેવા ઠરાવવામાં આવ્યું.

મેનેજીંગ કમિટી (૩)

સં. ૧૯૯૬ ના ચૈત્ર શુદ્ધિ ૧૩ શનિવાર તા. ૨૦-૪-૪૦

(૧) સભાની વિશેષ ઉત્તતિ માટે વિચારણા કરવામાં આવી.

જનરલ મીટિંગ (૪)

સં. ૧૯૯૬ ના ચૈત્ર શુદ્ધિ ૧૪ રવિવાર તા. ૨૧-૪-૪૦

(૧) સભાની કેટલીક વ્યવસ્થા માટે તથા બીજી વિચારણા કરવામાં આવી.

જનરલ મીટિંગ (૫)

સં. ૧૯૯૬ ના વૈશાખ વદિ ૧૨ રવિવાર તા. ૨-૬-૪૦

આને ઘણા વરસાદ હોવાથી તેને લીધે કોરમ ન થવાથી મીટિંગ મુલતવી રહી હતી.

જનરલ મીટિંગ (૬)

સં. ૧૯૯૬ ના જ્યેષ્ઠ શુદ્ધિ ૨ શુક્રવાર તા. ૭-૬-૪૦

કંઈપણ જાતનું કાર્ય કર્યો સિવાય કેટલાક વિચારોની આપ લે કરી મીટિંગ અરખાસ્ત થઇ હતી.

જનરલ મીટિંગ (૭)

સં. ૧૯૯૬ ના જ્યેષ્ઠ વદિ ૧૩ શુક્રવાર તા. ૩-૭-૪૦

(૧) સ્વ. મુનિરાજશ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજશ્રીના આ સભા ઉપર અત્રિતમ ઉપકાર છે, તેમના સ્મારક માટે પાટણમાં ફંડ થવાનું છે તેમાં સભાએ યોગ્ય ફાળો આપવાનો છે, તે માટે (૧) ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ (૨) શેઠ હરજીવનદાસ દીપચંદ (૩) શાહ વિકુલદાસ મૂળચંદ બી.એ. (૪) શેઠ અમૃતલાલ હગનલાલની એક કમિટી નીમવામાં આવી.

(૨) સભાના મકાનની ડેલી ઉપરના ભાગનું ચતુરત્રકામ કરાવ્યું, તેના ડેલી ઉપરના ભાગમાં ઠેક છાપરા સુધી કરતાં તેમજ વધારે દેખાવ કરતાં થયેલ ખર્ચના, વધારાના રૂ. ૧૨૦૦) આરસેંહ મંજૂર કરવામાં આવ્યા.

(૩) શ્રી કાંતિલાલ ભગવાનદાસે લાઇબ્રેરીનું કાર્ય ઘણા જ ઉત્સાહ તથા પરિશ્રમપૂર્વક કર્યું છે, તે માટે સંતોષ જાહેર કરવામાં આવ્યો અને બીજી નીમણુંક થતાં સુધી લાઇબ્રેરીયન તરીકે ચાલુ રાખવાનું ઠરાવવામાં આવ્યું.

(૪) લાઇબ્રેરીના પુસ્તકો સં. ૧૯૯૦ના આસો વદિ ૦) સુધીમાં જે મેમ્બરો પાસે લેણા રહ્યા હોય તે દિવાળી સુધીમાં ન મળે તો માંડી વાળવાનું ઠરાવવામાં આવ્યું.

(૫) મેનેજીંગ કમિટીની મંજૂરી સિવાય હાલના ત્રણ નોકરો જે છે તે સંખ્યામાં વધારો કરવો નહિ તેમ ઠરાવવામાં આવ્યું.

(૬) ગાંધી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસ, શાહ વિકુલદાસ મૂળચંદ બી.એ. અને શાહ કાંતિલાલ ભગ-

૧૦

વાનદાસ એ ત્રણે ભાષ્યોની રીડિંગ-રૂમ અને લાઇબ્રેરીની સખ કમિટી નીમવામાં આવી ને તે બાબતમાં બેન્ટ મુજબ કાર્ય કરવા તેમને સત્તા આપવામાં આવી.

(૭) ઉગમણી બાબતના બે મકાનના માલિક સાથે જે મકાન સંબંધી વાંધો પડ્યો છે તે પતાવવાનું કામ શેઠ અમૃતલાલ છગનલાલ અને વકીલ ભાષ્યદેભાષ અમરચંદને સોંપવામાં આવ્યું.

(નોટ:-કારકુન નાનાચંદ તારાચંદે સભાના હિસાબમાં તથા પુસ્તકોમાં કેટલીક ભૂલો કરેલી તેથી તે બાબતનો નિકાલ કરવા સભાની તા. ૨૧-૪-૪૦ ની જનરલ મીટિંગે શેઠ યુલાબચંદ આણંદજી તથા શેઠ કુતેહચંદ ઝવેરભાઈને સત્તા આપી હતી અને તેથી તેઓએ કારકુન નાનાચંદની બાબતનો નિકાલ કર્યો છે અને તે જ તારીખની મીટિંગમાં નાનાચંદને ફરીથી સભાની નોકરીમાં નહિ લેવા ઠરાવ કરેલ છે. સમાધાન બાબત વિગતવાર નોંધ સભાની પ્રોસીડિંગ બુકમાં રાખવામાં આવેલ છે.)

મેનેજિંગ કમિટી (૪)

સં ૧૯૬૬ના આસો વદિ ૧૧ ને રવિવારના તા. ૨૭-૧૦-૪૦

(૧) વાર્ષિક મેમ્બરો પાસે જે લેણું બાકી રહે છે, તેમને એક માસની નોટ આપી લેણું વસુલ કરવું અને હવે પછી દરવર્ષે અગાઉ શ્રી વસુલ કરવા ઠરાવવામાં આવ્યું.

(૨) હવે પછી મેનેજિંગ કમિટીની મંજૂરીથી નવા વાર્ષિક મેમ્બર દાખલ કરવા તેમ ઠરાવવામાં આવ્યું.

(૩) બીજા વર્ગના વાર્ષિક મેમ્બરોનો ક્લાસ ઘણા વખતથી બંધ કરવામાં આવ્યો છે, તે માટેની સૂચના તે વર્ગના જૂના મેમ્બરોને મોકલી તેમને પહેલા વર્ગના વાર્ષિક મેમ્બર થવા સૂચવવું.

(૪) રૂપિયા પાંચ ઉપરની કિંમતની બુક બહાર વાંચવા (ધરે વાંચવા) ન આપવી તેમ ધારો છે, છતાં જો કોઈને ખાસ વાંચવા આપવાની જરૂરીયાત હોય તો તે બુક શાહ કાંતિલાલ ભગવાનદાસની લેખિત રજાથી આપવી તેમ ઠરાવવામાં આવ્યું.

(૫) રૂપિયા પાંચ ઉપરની સાતમા વર્ગની (માસિકોની ફાઇલો) બુક એક જ વાંચવા આપવી.

(૬) નવા નોકરો રાખવાની જામીનગીરી માટેનો નિર્ણય આવતી મીટિંગ ઉપર રાખવામાં આવ્યો.

શ્રી વસુદેવ હિંડિ પ્રથમ ખંડના પ્રથમ ભાગમાં આભારદર્શનના પેજમાં રૂ. ૧૨૦૦) શ્રી કપડ-વંજના શ્રી સંઘ તરફથી મળ્યા છે તેમ જૂલથી છપાયેલ છે, તેને બદલે ત્યાંના શ્રી સંઘ તરફથી રૂ. ૬૦૦) મળ્યા છે તેમ જણાવવામાં આવ્યું.

મનોરથો અને સુવર્ણ મહોત્સવની જરૂરીયાત અને વિનંતિ.

આ સંસ્થાનો સુવર્ણ મહોત્સવ (ગોલ્ડન જ્યુબીલી) પણ ઉજવવાનો સમય પણ હવે થયો છે. તે માંગલિક કાર્ય કરવા સભાસદ બંધુઓની ઉત્કટ ઇચ્છા થયેલી છે, તો પરમાત્મા અને ગુરુદેવની કૃપાથી તે મહોત્સવ પ્રસંગ ઉજવવાથી જૈન સમાજ એનું મહત્વ સમજે, સભાનું ગૌરવ વધે, સમાજમાં સભા સમૃદ્ધ થઈ એવો ખ્યાલ દૂર કરી સિવાય, ચાલતા કાર્યોમાં વધારો અને બીજા સેવાના અનેક નવા કાર્યોનો વધારો કરવાની જરૂરીયાત સભા વિચારે, તે માટે સર્વની સહાય અને અધિષ્ઠાયક દેવોની કૃપાવડે તે કાર્ય સફળ નિવડે તેમ ઇચ્છીએ.

સભાનું વિશાળ પુસ્તકાલય મોટા પાયા ઉપર સમૃદ્ધ કરવા માટે, વિશાળ જૈન પ્રાચીન સાહિત્યનું પ્રકાશન તથા તેના બહોળા પ્રચાર માટે, અપૂર્વ જ્ઞાનમંદિર બનાવવા માટે, ઘણા જૈન વિદ્યાર્થીઓને

૧૧

મહોટા પ્રમાણુમાં વિવિધ ભાષા, ઉદ્યોગ, હુન્નર વગેરેની કેળવણી શ્રેતા થાય તે માટે સ્કોલરશીપ વગેરેથી સહાયક થવા વગેરે સભાનું ધણું વિશાળ ક્ષેત્ર હજી ખેડવાનું બાકી છે, તે સન્મુખ રાખી સભાના સભ્ય તથા સહાયક થવા, પ્રાચીન સાહિત્ય પ્રકાશન અને જ્ઞાનમંદિરની પ્રગતિ માટે યોગ્ય મદદ આપવા, કેળવણી કે જેના વગર સમાજને ચાલી શકે તેવું નથી, સામાજિક ઉન્નતિનો તે વગર વિકાસ નથી અને તે વગર સમાજની પ્રગતિ નથી વિગેરે માટે યોગ્ય લાગે તે માર્ગે ધનથી, વાણીથી, પ્રેરણાથી, સલાહથી સભાને સહકાર આપવા અને તેથી ભવિષ્યમાં તેને વિશેષ સમૃદ્ધ અને પ્રતિભા-શાળી બનાવવા સમાજના દરેક બંધુઓને વિનંતિ કરીએ છીએ.

આભાર-દર્શન.

વયોવૃદ્ધ શાંતમૂર્તિ પ્રાતઃસ્મરણીય પ્રવર્તકજી મહારાજ શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજની અપૂર્વ કૃપા તો આ સભા સ્થાપન થઈ ત્યારથી છે. સભાના પ્રાચીન સાહિત્ય પ્રકાશનની શરૂઆત તેઓશ્રીની કૃપાવડે જ તેઓશ્રીના વિદ્વાન સુશિષ્યો મુનિરાજશ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા પ્રશિષ્ય મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ દ્વારા ઘણા વર્ષોથી શરૂ થયેલ છે અને હજી સુધી નિયમિત અનેક ગ્રંથોનું પ્રકાશન થયા કરે છે. અનેક સુંદર, શુદ્ધ, પ્રાચીન મૂળ વિવિધ સાહિત્યના ગ્રંથો સભા તરફથી પ્રગટ થયા કરે છે કે જેથી સભાની પ્રતિષ્ઠામાં ઘણી વૃદ્ધિ થઈ છે. તે માટે સભા એ ત્રણે મહાત્માઓની આભારી છે. શ્રી પ્રવર્તકજી મહારાજ જૈન સાહિત્ય ઉપર અપૂર્વ પ્રેમ ધરાવે છે. તેઓશ્રીના અપૂર્વ પ્રયત્નવડે વડોદરા અને છાણીના જૈન જ્ઞાનમંદિરો સુપ્રસિદ્ધ થયા છે. તેઓશ્રીનો સંગ્રહિત પ્રાચીન હસ્તલિખિત ગ્રંથસંગ્રહ, પૂર્વીચાર્યોના પત્રો અને ઐતિહાસિક લેખો, જૈન ચિત્રકળા વગેરેનો સંગ્રહ પણ આદરણીય ઉત્પન્ન કરે તેવો છે. પોતાના જીવનમાં પોતાના શિષ્ય-પ્રશિષ્યોના સહકારવડે લીંબડી, પાટણ વગેરેના જ્ઞાનભંડારો તપાસી તેને નવું જીવન આપ્યું છે. વગેરે બાબતોથી તો જૈન સમાજ ઉપરનો તે ઉપકાર નહિં ભૂલી શકાય તેવો છે. જૈનસમાજને પણ તે ગૌરવ લેવા જેવો વિષય છે. આ સભાના તો તેઓ શિરછત્રરૂપ છે. સભાની ઉન્નતિમાં આ ગુરુરાજનો મોટો ફાળો છે.

વળી આચાર્ય શ્રીમદ્વિજયવદલભસૂરીશ્વરજી મહારાજ કે જેઓશ્રીએ આવક, આવિકા ક્ષેત્રને ઉન્નત બનાવવા સ્થળે સ્થળે મુંબઈ, સાદલી, વરકાણા, ઉમેદપુર, લાહોર વગેરે પંજાબના શહેરોમાં ધાર્મિક કેળવણીની જૈન સંસ્થાઓ, જૈન હાઇસ્કૂલો, કોલેજોનો અનેક પ્રયત્નો અને ઉપદેશદ્વારા જન્મ આપ્યો છે, જેથી અનેક જૈન વિદ્યાર્થીઓ ઉચ્ચ કેળવણી પામ્યા છે-હજી પણ લે છે, તે માટે જૈન સમાજ ઉપર તેઓશ્રીનો મહદ્ ઉપકાર છે. આ સભા ઉપર પણ પ્રથમથી નહિં ભૂલી શકાય તેવો ઉપકાર છે. તેઓશ્રીની આજ્ઞા, સૂચના, સલાહ, કિંમતી થઈ પડ્યા છે, તેટલું જ નહિં પરંતુ સભાએ ગુરુસેવા માટે કરેલ વિનંતિનો સ્વીકાર તો તરતજ કરવાથી સભાની પ્રગતિમાં તેઓશ્રીનો અપરિમિત ફાળો છે અને સાહિત્ય પ્રકાશન ખાતામાં પણ તેઓશ્રીનો પ્રયત્ન અને ઉપદેશ અપરિમિત છે જેથી આ સભા તે મહાત્માનો પણ આભાર ભૂલી શકે તેમ નથી.

સિવાય આ વર્ષમાં સભાના ચાલતા કોષ્ટકાર્યમાં આર્થિક કે બીજી કોષ્ટકાર્ય પ્રકારની સહાય આપનાર જૈન બંધુઓનો તેમજ “શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ”ને માટે પણ લેખો વગેરેથી સહકાર આપનાર મુનિમહારાજઓ તથા જૈન બંધુઓનો આભાર માનવામાં આવે છે અને પરમાત્માની પ્રાર્થના કરી આ રિપોર્ટ સમાપ્ત કરવામાં આવે છે.

શ્રી સભાનું વહીવટી ખાતું.

(સં. ૧૯૯૬ ના કારતક શુદ્ધિ ૧ થી આસો વદિ ૦) સુધી.)

૧. શ્રી સભા નિભાવ ફંડ (સાધારણ ખાતું.)

જ

૭૦૧) આકી દેવા હતા તે.

૫૧) શાહ નાનાલાલ હરિયંદ બેટ.

૧૪૦૬) લાઇફ મેમ્બર તથા પેટ્રન સ્વર્ગવાસ પામતાં હવાલો.

૩૨) વ્યાજ.

૪૮૦૦) શ્રી આત્માનંદ જીવન ખાતે મદદના ધણી વરસો પહેલાં સાધારણ ખાતે મળેલા તે હવાલો.

૬૯૯૦)

ઉ

૫૨૦) આ વરસના ખર્ચના રૂ. ૧૧૪૧૧૮૮૮ માંથી હવાલો.

૬૪૭૦) આકી દેવા રહ્યા.

૬૯૯૦)

૨. સભાસદોની ફી ખાતું (સાધારણ ખાતું).

જ

૧૦૬૧- આકી દેવા હતા.

૧૩૦૧ વાર્ષિક મેમ્બર ફી.

૧૦૮૯) લાઇફ મેમ્બર તથા પેટ્રન ફીના વ્યાજના.

૧૩૨૫૧૧૧-

ઉ

૪૬૩૧ આત્માનંદ પ્રકાશ મેમ્બરોને બેટ ખર્ચ.

૫૯૧ મેમ્બરોની ફી માંડી વાળી.

૬૨૦૧૧- ખર્ચ રૂ. ૧૧૪૧૧૮૮૮ માંથી હવાલો.

૧૧૪૩૧૧-

૧૮૨) આકી દેવા રહ્યા.

૧૩૨૫૧૧૧-

૩. શ્રી પેટ્રન ફી ખાતું.

જ

૪૫૦૧) આકી દેવા હતા.

૪૫૦૧)

ઉ

૫૦૧) શાહ નાનાલાલ હરિયંદનો સ્વર્ગવાસ થતાં હવાલો.

૪૦૦૦) આકી દેવા રહ્યા.

૪૫૦૧)

૧૩

૪. પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર ફી ખાતું.

જ

૧૦૪૦૧) બાકી દેવા હતા.
૧૦૪૦૧)

ઉ

૬૦૦) મેમ્બર ૬ સ્વર્ગવાસ પામતા હવાલો સભા
નિભાવ ફંડમાં.

૬૮૦૧) દેવા રહ્યા.

૧૦૪૦૧)

૫. બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર ફી ખાતું.

જ

૧૦૬૦૧) બાકી દેવા હતા.
૪૫૪) નવા મેમ્બર ૬ થયા.
૧૧૩૫૫)

ઉ

૩૦૪) મેમ્બર સ્વર્ગવાસી થતાં હવાલો સભા
નિભાવ ફંડ ખાતે.

૧૧૦૫૧) દેવા રહ્યા.

૧૧૩૫૫)

૬. ત્રીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર ફી ખાતું (૬૪૮ માસિકના ગ્રાહક).

જ

૨૨૫) બાકી દેવા હતા તે બાકી દેવા છે.
(આ વર્ગ હાલ અંધ કરેલ છે.)

ઉ

૭. શ્રી આત્માનંદ ભુવન મકાન ખાતું.

જ

૬૦૦) ભાડું આવ્યું.
૨૪૬૫૦ બાકી લેણા રહ્યા.
૨૫૨૫૦)

ઉ

૨૨૭૨૯૧૧૮ બાકી લેણા હતા.
૨૫૨૦૮૮ ડેલી રીપેર કરાવી તેના ખર્ચના તથા
વ્યાજના તથા વીમા ખર્ચ વિગેરે.

૨૫૨૫૦)

૮. શ્રી આત્માનંદ ભુવનની ઉત્તર બાજુના નવા મકાનનું ખાતું.

જ

૧૫૬) ભાડું આવ્યું.
૩૬૭૬) બાકી લેણા રહ્યા.
૪૧૩૨)

ઉ

૩૬૩૦૮ બાકી લેણા હતા.

૨૪૮ વીમો.

૧૭૭૮ વ્યાજ.

૪૧૩૨)

૧૪

૯. શ્રી સાધારણ ખાતું.

જ

૭૨૧૧૧૧૧ આકી દેવા હતા.

૨૪૧) પુસ્તકો વેચાણના હાંસલમાંથી ૧

૩૧૪)~૧૧૧

ઉ

૧૬) પહોંચ્ય જુક છપાઈ વિગેરે.

૦૧૧~૧૧૧ અર્ચાખાતામાંથી હવાલો.

૧૬૧૧૧~૧૧૧

૨૬૭ આકી દેવા રહ્યા.

૩૧૪)~૧૧૧

૧૦. શ્રી મૂળચંદ્રભાઈ સ્મારક ફંડ ખાતું.

જ

૪૮૭) આકી દેવા હતા રૂ. ૧૦૦૦ ના બોંડ છે તે ઉપરાંત.

૭૨૧ વ્યાજ.

૫૫૬૧

ઉ

૬૧) સ્કોલરશીપ આપી.

૪૮૮૧ આકી દેવા.

૫૫૬૧

૧૧. શ્રી બોડીદાસભાઈ સ્મારક ફંડ ખાતું.

જ

૩૦૧) આકી દેવા હતા રૂ. ૧૦૦૦)ના બોંડ છે તે ઉપરાંત.

૬૫) વ્યાજ.

૩૬૬)

ઉ

૩૫) ગરીબને મદદ.

૩૩૧) આકી દેવા રહ્યા.

૩૬૬)

૧૨. શ્રી જ્ઞાન ખાતું.

જ

૭૨ કારતક શુદ્ધ ૧ જ્ઞાનપૂજનના.

૮) કારતક શુદ્ધ ૫ જ્ઞાનપંચમી પૂજનના.

૨૫૨ બોખા પરતી વિ. ના.

૨) વખારભાડાના ઉપજ્યા.

૬૬૩) પુસ્તકવેચાણના હાંસલનું ૬

૨૪) શ્રી વલ્લભદાસ હથુ ભેટ.

૫૪૦૧૧૧૧ વ્યાજનો વધારો.

૫૩૭૧૧ ક્રેટલાક ખાતા માંડી વાળતા.

૧૮૫૬૧૧

ઉ

૮૨૩૬૧૧ લેણા હતા તે.

૫૧૮ કારતક શુદ્ધ ૫ અર્ચા.

૫૧) સભાના જીના મકાનનું ભાડું. શેઠ ડો+અ ને.

૪૨૧ લાકડાના ઘોડા અર્ચા.

૨૦) ના પરચુરણ મળુરી વિગેરે.

૧૩૫) વીમો.

૭૪) સં. ૧૯૯૫ રિપોર્ટ છપામણી.

૧૭૪૧૧૧ માસિક વર્તમાન પેપર અર્ચા.

૧૫

૨૮૧૧૧૧ સરવૈયા ફેરની ભૂલ નીકળે તે આ
ખાતે ઉધરશે.

૧૮૮૫૦૧૧

૮૮૨૮૧૧૧૧ ગાકી લેણા રહ્યા.

૧૦૭૧૪)

૧૦૮૧

લાઘ્યેરીને માટે પુસ્તક ખરીદ કર્યા.

૧૨૫)

ઉજમયાઈ જૈન કન્યાશાળાને મદદ.

૫૦૫)૧૧

આત્માનંદ પ્રકાશ પુ. ૩૭ ખાતે ખોટના.

૩૦૧૧૧૧

કી એફ નોલેજનું ભાષાન્તર કરાવવાનો
અર્થ.

૮૭૧૧

પુસ્તક ભેટ.

૮૪૭)

પુસ્તકોની ઘટ.

૨૩૯) સિરિઝ.

૬૦૮) પુસ્તક વેચાણ ખાતામાં ઘટી.

૦) બીજા પુસ્તકોની ઘટ સંસ્કૃત
સિરિઝમાં ઉધારી છે.

૧૦૭૧૪)

૧૩. શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ પુ. ૩૭ નું ખાતું.

જ

૧૦) જાહેર ખર્ચના સં. ૧૯૯૫

૬૧૭) લવાજમના.

૫+૬૧૨)

૪૬૩૧ મેમ્બરને ભેટનો હવાલો.

૫૦૫)૧૧ પુ. ૩૭ ની ખોટ.

૧૫૮૫૦૧૧

ઉ

૬૪૬૧૧ છપાઈ. ૧૮૦૧+૪૬૬)

૫૦૩૧ કાગળ. ૧૧૦૧૧+૩૯૨૧૧

૧૬૭)૦૧ પોસ્ટ અર્થ. ૪૬૬+૧૨૦૧૧

૧૪૧૧ ફોટો-ગ્રેફો. ૫૦+૬૦

૧૩૧૧૧ પરચુરણ અર્થ રૂપર વિ.

૨૬) પ્રૂફ ૮+૧૮)

૧૦) કવિ રેવાશંકરભાઈને.

૬૦૧૧ પત્ર અર્થ ૬)૧૧૧+૦૧૧

૧૪૦) ભેટની બુક બે પ્રતિક્રમણના.

૬૪૧૧ વી. પી. પાછાનો અર્થ.

૧૫૮૫૦૧૧

૧૪. શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ પુ. ૩૮ નું ખાતું.

જ

૧૯૧૧૧૧ ગાકી દેવા. તેનો બીજો અર્થ સં. ૧૯૯૭
માં ઉધરશે.

૫૮૨) લવાજમના આવ્યા.

૫

૩૯૦૧૧૧

૧૯૧૧૧

ઉ

૧૬૪૧૧૧ છપામણી અંક ૧-૨-૩ ના.

૧૪૪) કાગળ.

૧૪૧૦૧૧ ટપાલ અર્થ.

૪૦૧૧૧ ટિકિટ.

૨૨) ગ્રેફો.

૪) પરચુરણ અર્થ.

૩૯૦૧૧૧

૧૬

સં. ૧૯૯૬ ના આસો વદિ ૦)) સુધીનું સરવૈયું.

જ

ઉ

૧૦૬૨૮૥ જ્ઞાન ખાતું-પુસ્તક છપાવવા ખાતું.
 ૧૯૧૧૧૮ શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ પુ. ૩૮
 ખર્ચ સં. ૧૯૯૭ માં ઉધરશે.
 ૨૧૬૮૩) સિરિઝના ખાતાઓ.
 ૧૩૯૦૧૧૧૧ જીકસેલર તથા છાપખાનાના દેવા.
 ૬૪૭૦) સભા નિભાવ ફંડ ખાતું.
 ૧૯૭૦)-૪૫૦૦)
 ૨૫૦૭૮) લાઇફ મેમ્બર, પેટ્રન વિગેરે.
 ૪૦૦૧)-૯૮૦૧)-૧૧૦૫૧)-૨૨૫)
 ૧૮૨) મેમ્બર શ્રી ખાતું.
 ૨૯૭) સાધારણ ખાતું.
 ૧૧૬૩૬)- જયંતિ વિગેરે ખાતા.
 ૪૯૮૧૧ શ્રી મૂળચંદભાઈ સ્મારક ફંડ.
 ૩૩૧) શ્રી ખોડીદાસ સ્મારક ફંડ.
 ૧૫૧૭) ઉજ્જવળાઈ જૈન કન્યાશાળા.
 ૬૧૦૧)-૧૧ શરાશી વિગેરે દેવું-
 ૮૨૨)-૪૫૨૫૧૧-૨૦૨૧૧૧-
 ૫૫૦૧૦૧

૮૬૦૦૪૧૧૦૧

૮૮૨૮૧૧૧૧ જ્ઞાન ખાતે લેણા.
 ૪૦૫૧) કબાટ વિ. ડેડ સ્ટોક.
 ૪૭૭૭૧૧૧૧ લાઇબ્રેરીના પુસ્તકોનો
 ખર્ચ તથા આત્માનંદ
 પ્રકાશની ખોટ વિગેરે.

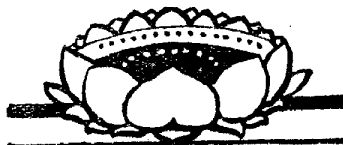
૮૮૨૮૧૧૧૧

૧૦૨૫૨૧- પુસ્તકો ખાતે લેણા.
 ૯૫૧૬૧૧૧૧૧ સિરિઝના પુસ્તકો પરાંત.
 ૩૭૨૮) જ્ઞાન છાપખાના તથા જીકસેલર ખાતે.
 ૨૮૮૨૮૧- મકાન ખાતું (ખે મકાન)
 ૨૩૮૯૬૧ શરાશી ખાતું-
 ૧૩૦૦૦) ભાવનગર સ્ટેટ ખોન્ડ.
 ૩૦૦૦) બેન્કમાં શીક્સ ડીપોઝીટ
 ૫૨૬૨૧૧૧ સેવીંગ્સ ખાતે બેન્કોમાં.
 ૮૫૦૧૧૧-૨૬૬૩૧-
 ૧૭૧૮૧૧૧
 ૨૬૩૬૧૧ શરાશી વિ. પાસે લેણા.
 ૨૩૮૯૬૧

૮૮૭) મેમ્બરો પાસે તથા પરચુરણ ખાતામાં.
 ૭૦૪૧-૧૮૨૧૧૧
 ૬૩૧ શ્રી પુરાંત આસો વદિ ૦))

૮૬૦૦૪૧૧૦૧

શ્રી જ્ઞાનખાતાનો ડેડ સ્ટોક રૂ. ૪૦૫૧) તથા શ્રી સાધારણ ખાતાનો ડેડ સ્ટોક રૂ. ૯૫૦) નો મળી કુલ રૂ. ૫૦૦૧) નો છે, જે તમામ વિગત સાથે સં. ૧૯૯૬ ની ખાતાવહીના ચોપડાના પૃષ્ઠે લખાયેલ છે.

નવા દાખલ થયેલા માનવંતા સભાસદો.

૧. શાહ જયંતિલાલ માનચંદ	ભાવનગર	લાઇફ મેમ્બર
૨. શાહ બાલુભાઈ પ્રેમચંદ	”	”
૩. શાહ જશવંતરાય મૂળચંદ	”	”
૪. શાહ પ્રેમચંદ ત્રિભોવનદાસ	”	”
૫. શાહ નાગરદાસ પ્રાગજીભાઈ (પાલીતાણાવાળા)-અમદાવાદ	”	”

નવસ્મરણાદિ સ્તોત્ર સન્દોહ:

નિરંતર પ્રાતઃકાળમાં સ્મરણીય, નિર્વિઘ્નપણું પ્રાપ્ત કરાવનાર, નિત્ય પાઠ કરવા લાયક નવ સ્મરણો સાથે બીજા પ્રાચીન ચમત્કારિક પૂર્વાચાર્યકૃત દશ સ્તોત્ર તથા રત્નાકર પદ્મીશી અને બે યંત્રો વિગેરેનો સંગ્રહ આ ગ્રંથમાં આપેલ છે. બીંચા કાગળો, જૈની સુંદર અક્ષરોથી નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં છપાયેલ, સુશોભિત બાઈન્ડીંગ અને શ્રી મહાવીરસ્વામી તથા ગૌતમસ્વામી અને બે પૂજ્ય-પાદ ગુરુ મહારાજઓની સુંદર રંગીન છબીઓ પણ ભક્તિ નિમિત્તે સાથે આપવામાં આવેલ છે. કિંમત માત્ર રૂ. ૦-૪-૦ ચાર આના તથા પોસ્ટેજ રૂ. ૦-૧-૩ મળી મંગાવનારે રૂ. ૦-૫-૩ ની ટિકિટો એક બુક માટે મોકલવી.

કર્મગ્રંથ ભાગ ૧-૨ સંપૂર્ણ.

૧. સટીક ચાર કર્મગ્રંથ શ્રીમદેવેન્દ્રસૂરિવિરચિત-પ્રથમ ભાગ રૂ. ૨-૦-૦

૨. શતકેનામા પાંચમો અને સપ્તતિકાલિધાન છઠ્ઠો કર્મગ્રંથ, દ્વિતીય ભાગ રૂ. ૪-૦-૦

આ છ કર્મગ્રંથો બીજી સંસ્થાએ પ્રથમ પ્રકટ કરેલા હતા, જે પોતાની તે આવૃત્તિના સંપાદનમાં શુદ્ધિપત્રક આપ્યાં છતાં તેમાં ઘણી વિશિષ્ટ અશુદ્ધિઓ રહી ગયેલ, તેનું શુદ્ધિપત્રક એ ગ્રંથો છપાયા પછી કેટલીક મુદત પછી તેમણે આપેલું તેમ છતાં પણ કેટલીક અશુદ્ધિ રહી ગયેલી, તેનું સંશોધન અમારી પ્રસ્તુત આવૃત્તિમાં સાવધાનપણે સંપાદક મહાપુરુષે આ બંને ગ્રંથોમાં કર્યું છે જે હકીકત પ્રસ્તાવનામાં જણાવેલ છે.

સિવાય વિષયો ઉપરાંત, ટીકાકાર મહારાજે ટીકામાં ઉદ્ધરેલા શાસ્ત્રીય પ્રમાણોના સ્થાનદર્શક સંકેતો, સંશોધન કરતી વખતે સંગ્રહ કરેલી પ્રતોના નામો, પ્રમાણ તરીકે ઉદ્ધરેલ પ્રમાણગ્રંથોની સ્થાનદર્શક સૂચિ, કયા કર્મગ્રંથમાં શું શું વિષયો આવેલા છે તેની ગુજરાતી ભાષામાં આપેલ પ્રસ્તાવનામાં વિગતો, ગ્રંથકારનો પરિચય, વિષયસૂચિ, કર્મગ્રંથનો વિષય કયા ગ્રંથોમાં છે તેની સૂચિ, પારિભાષિક શબ્દના સ્થાનદર્શક કોષ, શ્વેતાંબરીય કર્મતત્ત્વ વિષય શાસ્ત્રોની સૂચિ, કર્મવિષયના મળતાં ગ્રંથો, છ કર્મગ્રંથાન્તર્ગત વિષય દ્વિગંબરી શાસ્ત્રોમાં કયા કયા સ્થળે છે. તેનો નિર્દેશ વગેરે આપવામાં આવેલ હોવાથી અભ્યાસીઓ માટે ખાસ ઉપયોગી થયેલ છે, જે પ્રથમ બાર પહેલ કર્મગ્રંથ કરતાં અધિકતર છે.

બીંચા એન્ટ્રીક કાગળો ઉપર સુંદર ટાઇપો અને મજબૂત તથા સુંદર બાઈન્ડીંગમાં બંને ભાગો પ્રકટ થયેલ છે. કિંમત બંનેના રૂ. ૬-૦-૦. પોસ્ટેજ જુદું.

લખો—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

Reg. No. B. 431.

નીચેના પ્રાકૃત-સંસ્કૃત ગ્રંથોની ઘણી અલ્પ નકલો જ સિલિકે છે, જેથી જલદી મંગાવવા સૂચના છે.

(૧) વસુદેવ હિંડિ પ્રથમ ભાગ	રૂ. ૩-૮-૦	(૬) બૃહત્કલ્પસૂત્ર ભા. ૪ થો	રૂ. ૬-૪-૦
(૨) ,, દ્વિતીય ભાગ	રૂ. ૩-૮-૦	(૭) ,, ભા ૫ મો	રૂ. ૫-૦-૦
(૩) બૃહત્કલ્પસૂત્ર ભા. ૧ લો	રૂ. ૪-૦-૦	(૮) શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિકૃત ચાર કર્મગ્રંથ	રૂ. ૨-૦-૦
(૪) ,, ભા. ૨ જો	રૂ. ૬-૦-૦	(૯) બીજો ભાગ પાંચમો છઠ્ઠો	
(૫) ,, ભા. ૩ જો	રૂ. ૫-૮-૦	કર્મગ્રંથ રૂ. ૪-૦-૦	
(૧૦) ત્રિપષ્ટિલાકા પુરુષ ચરિત્ર પર્વ ૧ છું પ્રતાકારે તથા પુકાકારે રૂ. ૧-૮-૦			

ગુજરાતી ગ્રંથો.

નીચેના ગુજરાતી ભાષાના કથાના સુંદર પુસ્તકો પણ સિલિકે બાંધેલા છે. વાંચવા-થી આહ્લાદ ઉત્પન્ન કરે તેવા છે. મનુષ્ય સંસ્કારી, ચારિત્રવાન ખનતાં આત્મકલ્યાણ સાધી શકે છે. મંગાવી ખાત્રી કરો. બધા પુસ્તકો સુંદર અક્ષરોમાં સુશોભિત કપડાંના પાકા બાઇન્ડીંગથી અલંકૃત અને કેટલાક તો સુંદર ચિત્રો સહિત છે.

(૧) શ્રી ચંપકમાળા ચરિત્ર	રૂ. ૦-૮-૦	(૧૨) શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર	રૂ. ૧-૧૨-૦
(૨) શ્રી સમ્યક્ત્વ કૌમુદી	રૂ. ૧-૦-૦	(૧૩) શ્રી ચંદ્રપ્રભુ ચરિત્ર	રૂ. ૧-૧૨-૦
(૩) શ્રી ઉપદેશ સમ્પત્તિકા	રૂ. ૧-૦-૦	(૧૪) સુકૃતસાગર (પૃથ્વીકુમાર ચરિત્ર)	રૂ. ૧-૦-૦
(૪) સુસુખનૃપાદિ ધર્મ પ્રભાવકોની		(૧૫) શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર	રૂ. ૨-૮-૦
કથા રૂ. ૧-૦-૦		(૧૬) શ્રીપાળરામનો રાસ સચિત્ર અર્થ	
(૫) શ્રી નેમનાથ પ્રભુનું ચરિત્ર	રૂ. ૨-૦-૦	સહિત સાદું પૂઠું રૂ. ૨-૦-૦	
(૬) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભા. ૧ લો	રૂ. ૨-૦-૦	,, રેશમી પૂઠું રૂ. ૨-૮-૦	
(૭) ,, ભા. ૨ જો	રૂ. ૨-૮-૦	(૧૭) સતી સુરસુંદરી ચરિત્ર	રૂ. ૧-૮-૦
(૮) આદર્શ જૈન સ્ત્રી રત્નો	રૂ. ૨-૦-૦	(૧૮) શત્રુજયનો પંદ-મો ઉદ્ધાર	રૂ. ૦-૨-૦
(૯) શ્રી દાનપ્રદીપ	રૂ. ૩-૦-૦	(૧૯) ,, સોળમો ઉદ્ધાર	રૂ. ૦-૪-૦
(૧૦) કુમારપાળ પ્રતિભોધ	રૂ. ૩-૧૨-૦	(૨૦) શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર	રૂ. ૦-૧૦-૦
(૧૧) જૈન નરરત્ન બામાશાહ	રૂ. ૨-૦-૦	(૨૧) શ્રી મહાવીર ચરિત્ર	રૂ. ૩-૦-૦

તૈયાર થતાં-છપાતાં ગ્રંથો.

(૧) બૃહત્કલ્પસૂત્ર ભા. ૬ કો. (૨) કથારત્ન કોષ શ્રી દેવભદ્રસૂરિકૃત (૩) શ્રી નિશીથચૂર્ણ સૂત્ર ભાષ્ય સહિત (૪) વસુદેવ હિંડિ ભા. ૩ જો (૫) શ્રી ત્રિપષ્ટિલાકા પુરુષ ચરિત્ર પર્વ ૨-૩-૪-૫-૬ સાથે (૬) શ્રી મલયગિરિ વ્યાકરણ.

તૈયાર થતાં ગુજરાતી ગ્રંથો.

(૧) શ્રી આદિનાથ ચરિત્ર (શ્રી પદ્માનંદ મહાકાવ્ય) (૨) શ્રી સંઘપતિ ચરિત્ર.

(આનંદ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં શેઠ દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું. —ભાવનગર.)